

ชื่อวิทยานิพนธ์ สักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง
อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายชนกฤต โมราศิลป์ ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษานอกระบบ)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.สมประสงค์ วิทย์เกียรติ (2) ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี
(3) รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเลิศ ส่องสว่าง **ปีการศึกษา** 2546

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ที่มีต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ที่มีต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช (3) เพื่อศึกษาระดับศักยภาพของการปฏิบัติงานในปัจจุบัน ปัญหาและข้อเสนอแนะ สำหรับการเตรียมการเพื่อรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนทั่วไป จำนวน 161 คน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล 29 คน บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ จำนวน 15 คน รวม 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราประมาณค่า แบบประเมินการปฏิบัติงานแบบมาตราประมาณค่า และแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับต่ำ (2) ระดับความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ที่มีต่อศักยภาพในการรับถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ศักยภาพของการปฏิบัติงานในปัจจุบัน สำหรับการเตรียมการเพื่อรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับต่ำ

คำสำคัญ ศักยภาพในการรับการถ่ายโอน การจัดการศึกษานอกระบบ องค์การบริหารส่วนตำบล

Thesis title: THE POTENTIAL FOR RECEPTION OF THE TRANSFERING OF RESPONSIBILITIES FOR CONDUCTING NONFORMAL EDUCATION TO SUEAHUENG TAMBON ADMINISTRATIVE ORGANIZATION CHAINYAI DISTRICT, NAKORNSRITHAMMARAJ PROVINCE

Researcher: Mr. Tanakrit Morasinlapa; **Degree:** Master of Education (Nonformal education).

Thesis advisors: (1) Dr. Somprasong Withayagiat, Associate Professor; (2) Dr. Sumalee Sungsee, Professor; (3) Dr. Boonloet Songsawang, Associate Professor; **Academic year:** 2003

ABSTRACT

The objectives of this research were: (1) to study the opinions of the public, the personnel of the Tambon Administrative Organization (TAO), and personnel of the Center of Organizational Administration (COA) on the potential of the Suea Hueng TAO, Chianyai District, Nakornsrihammaj Province, for reception of the transferring of responsibilities for the conduct of nonformal education. (2) to compare the levels of the opinions of the said subjects regarding the above target. (3) to study the levels of potentials of current work performance, problems, and suggestions in preparation for the reception of the transferring of the above-stated responsibilities by the organization referred to.

The research sample consisted of 161 people among general public, 29 TAO personnel, and 15 COA personnel, totaling 205. The data gathering instruments constructed by the researcher were a ratingscale questionnaire to elicit opinions, a ratingscale form for work-performance assessment, and an interview form on the potential for the reception of the transferring of responsibilities for the conduct of Nonformal education. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Analysis of variance.

Following were the research findings. (1) The Opinions about the potential of the above-mentioned organization for the reception of the transferring of responsibilities for the conduct of Nonformal education was at a low level. (2) The three groups in the sample differed at the .01 level of statistical significance in their levels of opinions about the potential of the Suea Hueng TAO for the reception of the transferring of responsibilities for the conduct of Nonformal education. (3) The potential of the current work performance in preparation for the reception of the transferring of responsibilities for Nonformal education with reference to the above organization was at a low level.

Keywords: The potential for reception of the transferring, The conducting of Nonformal education, Tambon Administrative Organization

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สมประสงค์ วิทย์เกียรติ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเลิศ ส่องสว่าง แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้กรุณาแนะนำ เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิทยานิพนธ์และติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นทำวิทยานิพนธ์จนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาตลอดเวลาตรวจสอบให้คำแนะนำและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องมือการวิจัย ขอบพระคุณผู้ช่วยวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและร่วมมืออย่างดียิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยุ โยเปียงคง ผู้อำนวยการโรงเรียนเชียรใหญ่ สามัคคีวิทยา ที่กรุณาช่วยเหลือชี้แจงและแนะนำผู้วิจัยแก่ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน และกรุณาออกหนังสือขอความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย จนทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเกิดความคล่องตัวและรวดเร็วขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับการสนับสนุนกำลังใจจาก คุณอรัญญา โมราศิลป์ เด็กชาย คุณานนต์ โมราศิลป์ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาจนสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสาระในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจจากการศึกษาและจงสะท้อนกลับสู่สังคมทั้งมวล

ธนกฤต โมราศิลป์

มกราคม 2547

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
สมมุติฐานของการวิจัย.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	8
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
ปรัชญาและหลักการศึกษานอกระบบ.....	12
ภารกิจของกรมการศึกษานอกโรงเรียน.....	21
แนวคิดและนโยบายการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา.....	24
ความเป็นมาและภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	28
องค์ประกอบของความพร้อมในการรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	34
ความหมายเกี่ยวกับศักยภาพ.....	39
ทักษะของกลุ่มต่าง ๆ ต่อการถ่ายโอนการศึกษา.....	40
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	72
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัด การศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	73
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัด การศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ตามแบบประเมินศักยภาพ.....	99
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ.....	101
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	106
สรุปการวิจัย.....	106
อภิปรายผล.....	114
ข้อเสนอแนะ.....	128
บรรณานุกรม.....	131
ภาคผนวก.....	136
ก ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	138
ข เครื่องมือวิจัย.....	140
ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	163
ประวัติผู้วิจัย.....	170

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 รายละเอียดแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	61
ตารางที่ 3.2 คำสัมประสิทธิ์อัตราค่า ของแบบสอบถามความคิดเห็น ภาพรวมและราย ด้าน.....	64
ตารางที่ 3.3 คำสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง ของแบบประเมินศักยภาพ ภาพรวมและ รายด้าน.....	64
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ เพศ อายุและการศึกษา.....	72
ตารางที่ 4.2 คำเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่าย โอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการ ศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านบุคลากร.....	75
ตารางที่ 4.3 คำเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่าย โอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการ ศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านการเงิน งบประมาณ.....	79
ตารางที่ 4.4 คำเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่าย โอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการ ศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์.....	83
ตารางที่ 4.5 คำเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่าย โอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการ ศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร.....	87

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ โดยรวมทั้ง 4 ด้าน.....	94
ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพด้านต่าง ๆ ตามความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม	97
ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มสถานภาพ ต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม.....	97
ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม	98
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแบบประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	99
ตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคลากร.....	102

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหาร ส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการ รับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วน ตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเงิน.....	103
ตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหาร ส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการ รับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วน ตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านอาคาร.....	104
ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหาร ส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการ รับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วน ตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการวิธีการ.....	105

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	6
ภาพที่ 2.1 แผนภาพแสดงบทวิเคราะห์เชิงกฎหมายที่เกี่ยวกับการถ่ายโอนการศึกษา...	27
ภาพที่ 2.2 แผนภูมิโครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	33
ภาพที่ 4.1 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเขิธรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของ ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านบุคลากร.....	77
ภาพที่ 4.2 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเขิธรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของ ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านการเงิน.....	81
ภาพที่ 4.3 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเขิธรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของ ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านอาคาร.....	85
ภาพที่ 4.4 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเขิธรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของ ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านการบริหาร...	92
ภาพที่ 4.5 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเขิธรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของ ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ โดยรวมทั้ง 4 ด้าน	95
ภาพที่ 4.6 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเขิธรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแบบประเมินศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบล.....	100

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทยเกี่ยวกับการได้รับการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ตามมาตรา 43 กำหนดไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยที่รัฐบาลไม่เก็บค่าใช้จ่า และการจัดการศึกษาของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด(ราชกิจจานุเบกษา 2540:10) จากบทบัญญัติในมาตราดังกล่าว ทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายแม่บทของการจัดการศึกษาแห่งชาติ และตามมาตรา 285 กำหนดอย่างสอดคล้องกันว่า ให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น ให้ความสำคัญอิสระแก่ท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจกิจการของท้องถิ่น การปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชน และในด้านการศึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาตลอดจนการฝึกอบรมวิชาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 9(2) ให้มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จัดการศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ๆ และนอกจากนั้นยังกำหนดให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับ ตามความพร้อมและความต้องการขององค์กรส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ฉะนั้นเป็นความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างของระบบการศึกษาเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ โดยต้องจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเข้ามาช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง ทำให้ปัญหาของแต่ละท้องถิ่นได้รับการแก้ไขถูกต้อง ตรงจุด และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกับเป็นการส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นช่วยกันสอดส่อง ดูแลและแก้ไขปัญหาในระดับชาติ ซึ่งเป็นการส่งเสริมความมั่นคงเข้มแข็งให้แก่ชุมชนทั่วประเทศ(ชเนศร์ เจริญเมือง 2537:61)

การที่รัฐได้มอบหมายอำนาจบางอย่างให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำกิจการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อบริการประชาชน ทำให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอิสระ(Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอเรียกว่า หลักการกระจายอำนาจการปกครอง(ประหยัด หงษ์ทองคำ 2526:4)

พ.ศ. 2537 รัฐบาลได้มีนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น จึงได้ตราพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ขึ้น ซึ่งผลของการตราพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทำให้สภาตำบลทั่วประเทศจำนวน 6,251 แห่งได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย(อังฉริยา ชวงศ์เลิศและคณะ 2540:35)

ในปัจจุบันการปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย ตามระเบียบการบริหารส่วนท้องถิ่นได้แบ่งการปกครองออกเป็น 5 รูปแบบ คือ (ประหยัด หงษ์ทองคำ 2526:4)

1. เทศบาล
2. เมืองพัทยา
3. กรุงเทพมหานคร
4. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
5. องค์การบริหารส่วนตำบล

ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวาง ในการพัฒนาตำบลตามที่กฎหมายกำหนดให้ทำกล่าวคือ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมและพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองและดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมาย

ภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษา เป็นหน้าที่หนึ่งที่ปรากฏตามกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 43 วรรคที่ 2 กำหนดให้ การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 : 11)

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหนึ่งที่อำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการการศึกษาในระดับและรูปแบบต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล แต่การจัดการศึกษาในปัจจุบันมีปัญหาหลากหลายประการ การรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง การขาดเอกภาพในการบริหาร การขาดประสิทธิภาพในการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การขาดการพัฒนา นโยบายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และที่สำคัญ การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน การขาดความเชื่อมโยง

กับองค์กรส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ (คณะกรรมการปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ 2542: 3) ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกอบกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคม จึงเร่งปฏิรูประบบบริหารและจัดสรรทรัพยากรเพื่อนำไปสู่การกระจายอำนาจ พร้อมทั้งได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถปฏิบัติภารกิจให้บังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยมุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้เกิดขึ้นกับการศึกษาทั้ง 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษิตตามอัธยาศัย

สำหรับการกระจายอำนาจที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ในส่วนของการศึกษานอกระบบ โดยธรรมชาติลักษณะเฉพาะของการศึกษานอกระบบเป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในเรื่องของการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการ ระยะเวลา การวัดผลประเมินผล เนื้อหาและหลักสูตร มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของบุคคลและชุมชนในท้องถิ่นแต่ละกลุ่ม (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 15) จึงเป็นการยากหรือเป็นไปได้ยากที่การจัดการศึกษานอกระบบจะกำหนดทุกสิ่งทุกอย่างจากส่วนกลาง จำเป็นที่จะต้องมอบหมายให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้รับบริการ มีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความจำเป็นที่จะต้องกระจายอำนาจในการจัดการศึกษานอกระบบเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดแจ้งจากลักษณะธรรมชาติของการจัดการศึกษานอกระบบเอง ถ้าหากไม่กระจายอำนาจการจัดการศึกษาก็จะเป็นการขัดแย้งกับกับธรรมชาติการศึกษานอกระบบ

แม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 จะมีเจตนารมณ์ที่ชัดเจนที่จะให้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปสู่องค์กรส่วนท้องถิ่น แต่ปัญหาที่สำคัญก็คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมเพียงใดที่จะรับการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาในอดีตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็เคยได้รับการกระจายอำนาจให้จัดการศึกษามาแล้ว แต่ผลที่ได้รับก็ยังไม่เป็นที่พอใจจนเป็นเหตุให้ต้องโอนกิจการการจัดการศึกษาคืนสู่กระทรวงศึกษาธิการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ตระหนักในปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะรับการกระจายอำนาจ และได้บัญญัติไว้ในมาตรา 42 ว่า “ให้กระทรวงศึกษากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ก่อนที่จะกระจายอำนาจ อย่างไรก็ตามเพื่อไม่ให้หลักเกณฑ์

เหล่านี้เป็นอุปสรรคจึงได้ระบุต่อไปว่า “และให้กระทรวงศึกษามีหน้าที่ในการประสานส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” (สุนทร สุนันท์ชัย 2544)

จากปัญหาและช่วงรอยต่อของการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจและเห็นพ้องตามอุดมการณ์แห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะในเรื่องของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรและความต้องการของคนในท้องถิ่น ทั้งนี้การกระจายอำนาจทางการศึกษาตามหลักสากลจำแนกเป็น 3 รูปแบบ(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2545:1) คือ การแบ่งอำนาจ (deconcentration) การมอบอำนาจ (delegation) และการถ่ายโอนอำนาจ (devolution)

ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการกระจายอำนาจทางการศึกษาในรูปแบบของการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น ตามที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 โดยจะทำการศึกษาถึงศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยได้อ้างอิงการศึกษาวิจัยศักยภาพตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ(อนุกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)และเกณฑ์ประเมินความพร้อมในการถ่ายโอนสถานศึกษาให้้องค์กรส่วนท้องถิ่น ของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา(สปศ.)

เพื่อเป็นการชี้ให้เห็น ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่าเหมาะสมหรือไม่ต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบดังกล่าว ผู้วิจัยขอสรุปถึงประเด็นปัญหาสำคัญสำหรับการวิจัยครั้งนี้ไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ประชาชนโดยทั่วไป บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของหน่วยงานการศึกษานอกระบบ มีความเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีศักยภาพเพียงพอต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ หรือไม่ระดับใด
2. ประชาชนโดยทั่วไป บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของหน่วยงานการศึกษานอกระบบ มีความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช เหมือนกันหรือแตกต่างกัน

3. สภาพการดำเนินงานตามภารกิจเดิมขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ปรากฏในปัจจุบันเป็นอย่างไร มีศักยภาพเพียงใด

4. องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีศักยภาพเพียงพอต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบหรือไม่ สามารถจัดการศึกษานอกระบบกิจกรรมใดได้บ้าง

5. องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีปัญหาและอุปสรรคในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบหรือไม่ มีด้านใด ระดับใด และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างไร

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน ที่มีต่อศักยภาพและปัญหาอุปสรรคในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน ที่มีต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.3 เพื่อศึกษาระดับศักยภาพของการดำเนินงานในปัจจุบัน สำหรับการเตรียมการเพื่อรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

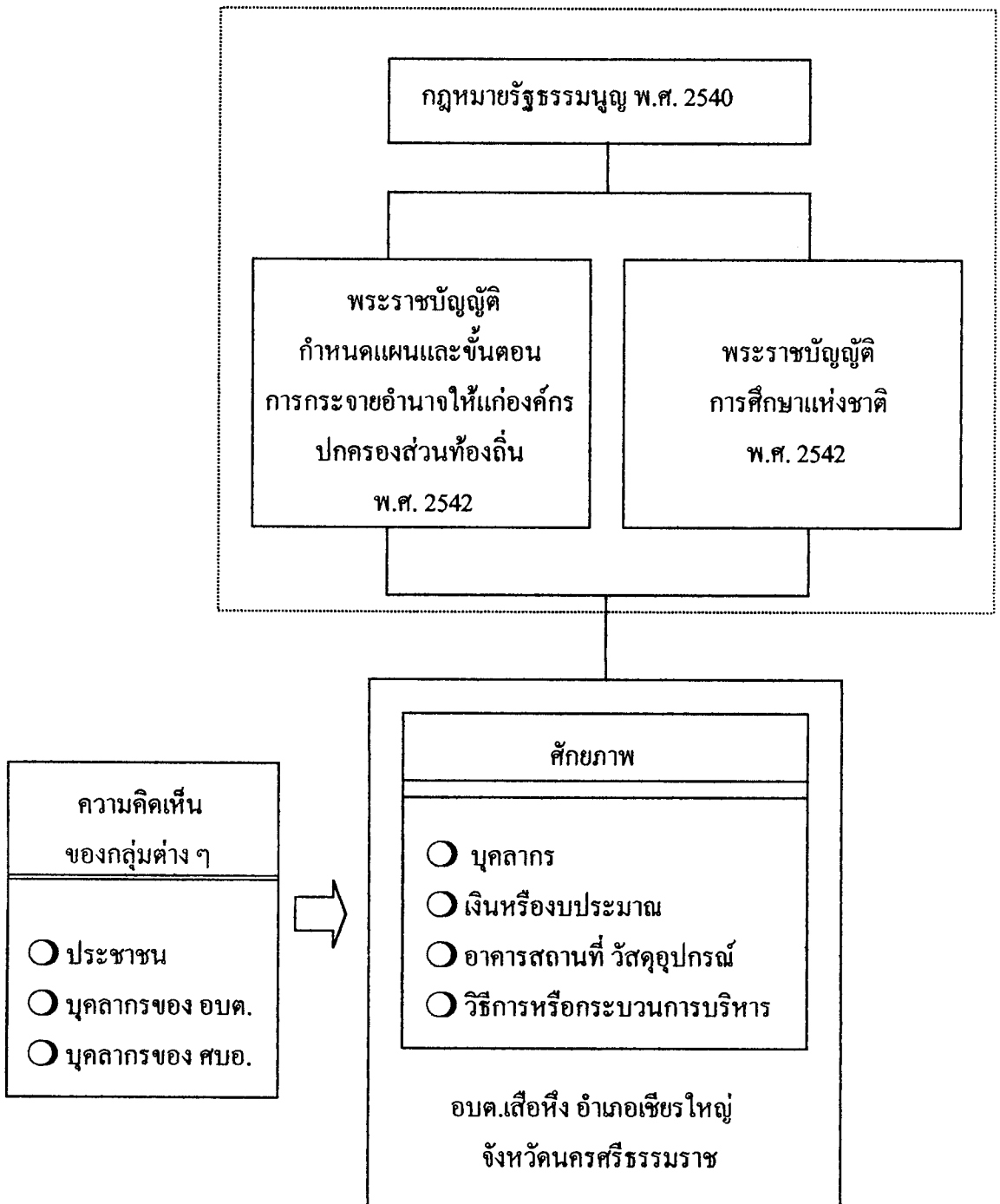
3. กรอบความคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สร้างกรอบความคิดทางทฤษฎี สำหรับการวิจัยในส่วนของ ระดับศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ โดยได้แยกให้เห็นรายละเอียดของความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพการดำเนินงาน

ตามภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ปรากฏในปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นศึกษาในด้านการจัดการศึกษา ในส่วนของศักยภาพในการรับการ ถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช จะพิจารณาจากความคิดเห็นของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ และลักษณะบ่งชี้ศักยภาพ (ข้อมูลเชิงประจักษ์) ที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ใน 4 ด้านต่อไปนี้

1. บุคลากร
2. การเงิน งบประมาณ
3. อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
4. วิธีการหรือกระบวนการบริหาร

กรอบแนวความคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนโดยทั่วไป บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสือหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

5. ขอบเขตการวิจัย

วิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การกระจายอำนาจทางการศึกษาในรูปของการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น ตามที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 โดยจะทำการศึกษาถึงศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสือหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีต่อการกระจายอำนาจการจัดการศึกษา ในส่วนของการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบจากกรมการศึกษานอกโรงเรียนเท่านั้น โดยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัย ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้พยายามศึกษาวิจัยให้ใกล้เคียงตามบริบทของการถ่ายโอนบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่ปรากฏอยู่ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้ครอบคลุมถึงศักยภาพในการจัดกิจกรรมการจัดการศึกษานอกระบบทั้ง 3 รูปแบบ คือ การศึกษาพื้นฐาน การให้ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ การให้ข่าวสารข้อมูล การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาตามรูปแบบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินความพร้อมเบื้องต้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษา โดยได้ศึกษาศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสือหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราชต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ตามรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

5.1.1 ด้านบุคลากร จะทำการศึกษาศักยภาพของ

- 1) นายกององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) กรรมการบริหาร
- 3) ประธานสภา
- 4) สมาชิกสภา อบต.
- 5) พนักงานส่วนท้องถิ่น

6) ปลัด อบต.

5.1.2 ด้านการเงิน งบประมาณ จะทำการศึกษาศักยภาพของ

- 1) งบประมาณที่รัฐสนับสนุน
- 2) รายได้ที่จัดเก็บ

5.1.3 ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ จะทำการศึกษาศักยภาพของ

- 1) อาคารสถานที่
- 2) วัสดุครุภัณฑ์

5.1.4 วิธีการหรือกระบวนการบริหาร จะทำการศึกษาศักยภาพของ

- 1) การกำหนดนโยบายและวางแผน
- 2) การจัดองค์กร
- 3) การจัดบุคลากร
- 4) การอำนวยความสะดวก
- 5) การประสานงาน
- 6) การงบประมาณ
- 7) การรายงานและการประชาสัมพันธ์

5.2 ขอบเขตของแหล่งข้อมูล การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแหล่งข้อมูลที่จะศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เมื่อปี งบประมาณ 2542 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16(9)(10) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น ข้อ 2.4. โดยได้แยกศึกษาเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

5.2.1 ข้อมูลจากเอกสารหลักฐาน เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ของการดำเนินงานที่ปรากฏอยู่ในสภาพปัจจุบันขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

5.2.2 ข้อมูลภาคสนาม เป็นข้อมูลที่ได้จัดเก็บรวบรวมจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำการศึกษาค้นคว้า

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

5.3.1 ตัวแปรอิสระ(Independent Variable) คือ สภาพการดำเนินงานตามภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ปรากฏในปัจจุบันโดยจะมุ่งเน้นศึกษาในด้านการจัดการศึกษา

5.3.2 ตัวแปรตาม(Dependent Variable) คือ ศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอน การจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน งบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร

5.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีนาคม-มิถุนายน 2546

6. ข้อตกลงเบื้องต้น

6.1 การศึกษาศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษา 4 ด้าน เท่านั้น คือ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน งบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร

6.2 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป เพราะประชากรกลุ่มนี้จะมีสิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย ซึ่งถือว่ามีส่วนในการดำเนินกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 ศักยภาพ หมายถึง จิตความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ในขอบเขตภาระงานที่สามารถจะกระทำได้ในการจัดการศึกษานอกระบบ ตามรูปแบบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16(9)(10) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น ข้อ 2.4.

7.1.1 ศักยภาพด้านบุคลากร หมายถึง จิตความสามารถในขอบเขต ภาระงานที่สามารถดำเนินการในการจัดการศึกษานอกระบบ ของบุคลากรของ อบต.

7.1.2 ศักยภาพด้านการเงิน งบประมาณ หมายถึง จิตความสามารถในขอบเขต ภาระงานที่สามารถดำเนินการในการจัดการศึกษานอกระบบ ของการเงิน งบประมาณของ อบต.

7.1.3 ศักยภาพอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง จิตความสามารถในขอบเขต ภาระงานที่สามารถดำเนินการในการจัดการศึกษานอกระบบ ของอาคารสถานที่ และ วัสดุ อุปกรณ์ของ อบต.

7.1.4 ศักยภาพด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร หมายถึง จัดความสามารถในขอบเขต ภาระงาน ที่สามารถดำเนินการในการจัดการศึกษานอกระบบของ วิธีการหรือกระบวนการบริหาร ของอบต.

7.2 การศึกษานอกระบบ หมายถึง มวลความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่จัดให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาใน 3 รูปแบบ ต่อไปนี้ คือ การศึกษาพื้นฐาน การให้ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ การให้ข่าวสารข้อมูล

7.3 บุคลากรของ อบต. หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสียหึ่ง เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลเสียหึ่ง

7.4 การเงิน งบประมาณของ อบต. หมายถึง รายได้ที่จัดเก็บได้และรายได้จากการได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลเสียหึ่ง

7.5 อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ของ อบต. หมายถึง อาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่สำหรับการดำเนินงานตามภารกิจของทุกองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสียหึ่ง

7.6 วิธีการหรือกระบวนการบริหารของ อบต. หมายถึง สภาพการดำเนินงานตามภารกิจของทุกองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสียหึ่ง

7.7. การถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ หมายถึง การโอนภารกิจการดำเนินงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ดำเนินการโดยศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการ โดยเป็นการโอนทั้ง ภารกิจ งบประมาณ และบุคลากร

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถนำผลการวิจัยไปประกอบการวางแผนการรับ การถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

8.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินการ ส่งเสริม ช่วยเหลือการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในขั้นตอนต่าง ๆ คือ ระยะก่อน ถ่ายโอน ระยะการถ่ายโอน และระยะหลังการถ่ายโอนให้เป็นรูปธรรม

8.3 หน่วยงานทางการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการประสาน ร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.4 ประชาชนและบุคคลที่สนใจ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับ เลือกรื้อตัวแทนเพื่อทำหน้าที่ให้เกิดประ โยชน์สูงสุดขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยขอเสนอสาระสำคัญซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าถึงแนวคิด ทฤษฎี ของผู้รู้ นักวิชาการ โดยผู้วิจัยขอนำเสนอสาระจากเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. ปรัชญาและหลักการศึกษานอกระบบ
2. ภารกิจของกรมการศึกษานอกโรงเรียน
3. แนวคิดและนโยบายการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา
4. ความเป็นมาและภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล
5. องค์ประกอบของความพร้อมในการรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ความหมายเกี่ยวกับศักยภาพ
7. ทักษะของกลุ่มต่าง ๆ ต่อการถ่ายโอนการศึกษา
8. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ปรัชญาและหลักการศึกษานอกระบบ

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานจะต้องอาศัยความรู้ หลักการหลายสาขามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานการศึกษานอกระบบ มีทิศทาง วัตถุประสงค์และชัดเจนยิ่งขึ้น ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี (2545 : 13-32) จึงได้นำเสนอ ปรัชญาและหลักการศึกษานอกระบบ ไว้เป็นแนวทางสำหรับการดำเนินการจัดการศึกษานอกระบบ อย่างน่าสนใจดังนี้

1.1. ปรัชญาการศึกษานอกระบบ การศึกษานอกระบบ หรือที่นักการศึกษาและหน่วยงานหลายแห่งอาจเรียกว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน หรือการศึกษานอกโรงเรียน หรือ Non-formal Education ในภาษาอังกฤษ แต่เดิมนั้นใช้คำว่า การศึกษาผู้ใหญ่หรือ Adult Education เพราะ

เป็นการจัดการศึกษาให้กับผู้ใหญ่ที่พ้นวัยเรียนไปแล้ว ผู้ที่ทำงานแล้ว และผู้สูงอายุ ประเทศในยุโรปและอเมริกายังคงนิยมใช้คำว่า การศึกษาผู้ใหญ่อยู่เพราะกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้ใหญ่ ส่วนประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในแถบเอเชีย แอฟริกาและลาตินอเมริกานั้นเดิมใช้คำว่า การศึกษาผู้ใหญ่เช่นเดียวกัน แต่ต่อมาพบว่ากลุ่มเป้าหมายที่การศึกษาประเภทนี้ต้องให้บริการนั้นไม่ได้มีเพียงแต่ผู้ใหญ่เท่านั้น แต่ยังมีเด็กในวัยเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่พลาดโอกาสเข้าศึกษาในระบบโรงเรียน นอกจากนั้นยังมีผู้ที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อ หลังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้ว เพราะต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานอีกเป็นจำนวนมากมาย ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาผู้ใหญ่เป็นบริการที่ครอบคลุมผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาและบุคคลวัยอื่นที่ต้องการศึกษาหาความรู้ หลายประเทศจึงใช้ชื่อว่า การศึกษานอกโรงเรียนบ้าง การศึกษานอกระบบบ้าง หรือบางประเทศอาจเรียกว่าการศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education หรือ Further Education) หรือการศึกษาส่วนขยาย (Extension Education) หรือการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ (Recurrent Education) เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิจารณาความหมายของคำเหล่านี้แล้ว พบว่า มีความหมายใกล้เคียงกันมากจนอาจเรียกได้ว่าได้นำมาใช้เพื่ออธิบายความเดียวกัน จากการศึกษาค่านิยมของการศึกษานอกระบบ การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาผู้ใหญ่ ที่ให้ไว้โดยนักการศึกษาไทยและต่างประเทศ เช่น สุนทร สุนันท์ชัย (2532), แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542) เบร์เกวิน (Bergevin 1967), ลิเวอร์ไรท์ (Liveright 1968), คูม (Coombs 1973), โนวอลล์ (Knowles 1975), เฮาส์ (Houle 1980), ยูเนสโก (UNESCO 1982)

อาจสรุปความหมายของการศึกษานอกระบบได้ว่า หมายถึงความรู้ประสบการณ์และกิจกรรมทางการศึกษาทุกรูปแบบที่จัดให้บริการแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่เด็กก่อนวัยเรียน เด็กในวัยเรียนที่พลาดโอกาสเข้าศึกษาในระบบโรงเรียน หรือไม่มีโอกาสศึกษาต่อ ผู้ใหญ่วัยทำงานและผู้สูงอายุ ทั้งนี้ไม่มีการจำกัดพื้นฐานการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ความสนใจ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทั้งในด้านที่จะเป็นพื้นฐานแก่การดำรงชีวิต การอ่านเขียน การคิดคำนวณเบื้องต้น ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ตลอดจนความรู้และข่าวสารข้อมูลที่เป็นปัจจุบันในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างเหมาะสม

จากการวิเคราะห์ปรัชญาที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษานอกระบบทั้งของประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ อาจสรุปได้ว่าปรัชญาของการศึกษานอกระบบนั้นเกิดจากการผสมผสานหลายปรัชญาเข้าด้วยกันโดยปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิตเป็นหลักและมีปรัชญาอื่น ๆ เช่น ปรัชญาในกลุ่มเสรีนิยม มนุษยนิยม พฤติกรรมนิยม พิพัฒนาการนิยม ฯลฯ มาประกอบ

ปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิต เน้นที่บุคคลควรได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การศึกษามีได้สิ้นสุดเมื่อบุคคลจบการโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา เพราะช่วงชีวิตหลังวัยเรียน บุคคลจะต้องเผชิญกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง ซึ่งเป็นช่วงที่ยาวนานกว่าช่วงชีวิตในโรงเรียน หลายเท่า ช่วงชีวิตที่อยู่นอกโรงเรียนนี้ การศึกษายังคงมีความสำคัญเพราะจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ บุคคลสามารถเผชิญกับปัญหา ปรับตัวและดำเนินชีวิตอยู่ในสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลาได้อย่างเหมาะสม การศึกษามีได้มีความหมายเพียงแค่การไปเรียนในโรงเรียนหรือ สถานศึกษาเท่านั้นแต่อาจจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นที่บ้าน เกิดในชุมชน ในไร่ นา เรียนรู้จากการ ประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตประจำวัน จากสื่อต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่าการศึกษาตามอัธยาศัย หรือจาก การเข้ารับการอบรม การฝึกอาชีพ การรับความรู้จากผู้เชี่ยวชาญเป็นครั้งคราวต่อเนื่อง ตลอดชีวิต และตามหลักของปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาควรเกิดขึ้นทุกเวลา ทุกสถานที่ และการศึกษาไม่ควรเป็นกิจกรรมที่แปลกแยกไปจากการดำเนินชีวิต

ปรัชญาอื่น ๆ ที่นำมาประกอบ ได้แก่ ปรัชญาพัฒนาการนิยมซึ่งเน้นในเรื่องการเรียนรู้ จากประสบการณ์จากการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง การพัฒนา สังคม ความเท่าเทียมกันของ โอกาสทางการศึกษา ปรัชญามนุษยนิยมเน้นเรื่องความแตกต่างระหว่าง บุคคล ความมีคุณค่าของแต่ละบุคคล การส่งเสริมพัฒนาการและความเจริญส่วนบุคคลการปรับตัว เข้ากับสภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม ปรัชญาปฏิรูปนิยมเน้นในเรื่องการศึกษาเพื่อการแก้ ปัญหา การเรียนมิได้จำกัดเฉพาะภายในห้องเรียน ควรเรียนจากสภาพปัญหาให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ แนวทางแก้ปัญหาของตนเองและชุมชน ปรัชญาอัตถิภาวนิยมเน้นในเรื่องการพัฒนาตนเอง การ รู้จักตนเอง การเรียนรู้ตามศักยภาพ การเรียนด้วยการนำตนเอง การพึ่งพาตนเอง

นอกจากนั้นยังมีหลักคิดของนักการศึกษาบางท่าน ซึ่งได้นำมาใช้เป็นแนวทางใน การจัดการศึกษาผู้ใหญ่หรือการศึกษานอกระบบจนกระทั่งปัจจุบัน เช่น หลักคิดของเปาโล แฟร์ นักการศึกษาชาวบราซิล ซึ่งเน้นว่ามนุษย์มีศักดิ์ศรี การเรียนการสอนผู้ใหญ่ ควรให้อิสระแก่ผู้เรียน ไม่ควรบังคับหรือควบคุมความคิดด้วยการสอนแบบประเพณีนิยม ซึ่งเขาใช้คำว่ากรกคจี หลักคิด ของอิวาน อิลลิช ชาวออสเตรีย มีความคิดที่ต่อต้านระบบ โรงเรียนว่าโรงเรียนเป็นแหล่งที่ปิดกั้นการ เรียนรู้ผูกขาดการจัดการศึกษาให้ความสำคัญกับวุฒิบัตร การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นใน โรงเรียนเสมอไป เสนอให้ใช้เครือข่ายการเรียนรู้แทนระบบโรงเรียน

นอกจากปรัชญาเหล่านี้แล้ว บางประเทศยังมีปรัชญาเฉพาะนำมาประกอบอีกด้วย เช่น ประเทศไทยนำปรัชญาของพระพุทธศาสนา และปรัชญาคิดเป็นมาประกอบอีก

ปรัชญาคิดเป็นเน้นการพัฒนาบุคคลให้เป็นคนคิดเป็น นั่นคือเมื่อเผชิญสถานการณ์หรือ ปัญหาใด ๆ แล้วสามารถวิเคราะห์ถึงเหตุถึงผลของปัญหานั้นได้ และสามารถรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งอย่างเป็นระบบ (ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ข้อมูลทางวิชาการ และข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม) มาประมวลเพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา ถ้าแก้ปัญหายังไม่สำเร็จก็รวบรวมข้อมูลใหม่และหาแนวทางแก้ปัญหาใหม่จนกว่าจะสำเร็จ

ปรัชญาทางพระพุทธศาสนานับกระบวนการแก้ปัญหาด้วยเหตุด้วยผลซึ่งสามารถอธิบายได้ การแก้ปัญหาประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหรือที่เรียกในภาพรวมว่าวิธีสัง 4 ประกอบด้วย ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค หรือขั้นที่ 1 ต้องระบุปัญหาให้ชัดเจน หรือทุกข์ ขั้นที่ 2 ระบุสาเหตุของทุกข์ สาเหตุของปัญหา คือ สมุทัย ขั้นที่ 3 ศึกษาหาข้อมูลหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาพร้อมทั้งทดลองแก้ปัญหาหรือนิโรธ ขั้นที่ 4 สรุปแนวทางหรือวิธีการในการแก้ปัญหาหรือมรรค

1.2 หลักการของการศึกษานอกระบบ จากการวิเคราะห์ปรัชญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและแนวทางในการจัดการศึกษานอกระบบ (ซึ่งยังคงอิงหลักการของการศึกษาผู้ใหญ่ เหตุผลเพราะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่) สามารถสรุปหลักการสำคัญของการศึกษานอกระบบได้ดังนี้

1.2.1 หลักความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสที่จะรับบริการการศึกษานอกระบบอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน

1.2.2 หลักการกระจายโอกาสทางการศึกษา ควรต้องหาวิธีการต่างที่จะกระจายการศึกษานอกระบบให้ไปสู่กลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง แม้จะอยู่ในชนบทห่างไกล

1.2.3 หลักความต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตควรจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบอย่างต่อเนื่องเมื่อกลุ่มเป้าหมายต้องการจะเรียนรู้หรือมีความพร้อมเมื่อใด ควรจะเรียนได้เสมอ

1.2.4 หลักความยืดหยุ่น การศึกษานอกระบบจะมีความยืดหยุ่นในเรื่องกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น หลักสูตรสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นได้ ระยะเวลาเรียน สถานที่เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถปรับให้เอื้อต่อสภาพของกลุ่มเป้าหมายและอำนวยความสะดวกต่อกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด

1.2.5 หลักการสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย กิจกรรมการศึกษานอกระบบเน้นการสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มเป็นสำคัญ โดยจะมีการสำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมายก่อนจึงจะกำหนดกิจกรรม กิจกรรมที่จัดให้กลุ่มเป้าหมายแต่ละพื้นที่อาจแตกต่างกันได้

1.2.6 หลักความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิต เนื้อหาหลักสูตรของกิจกรรมการศึกษานอกระบบควรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพและปัญหาในชีวิตจริง เพื่อที่กลุ่มเป้าหมายจะสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง

1.2.7 หลักความหลากหลาย กิจกรรมการศึกษานอกระบบควรมีความหลากหลาย ทั้งประเภทของกิจกรรมและวิธีการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติของกลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกระบบ ซึ่งมีความแตกต่างหลากหลายในเรื่องอายุ พื้นฐานความรู้ ความสนใจ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเลือกได้ตามความต้องการ

1.2.8 หลักความเป็นประชาธิปไตย ในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบนั้น กลุ่มเป้าหมายควรมีอิสระในการเลือกกิจกรรมได้ตามความสนใจเลือกเวลาเรียน เลือกวิธีเรียนได้ ตามความพร้อมและความสะดวก สามารถหยุดพักจากกิจกรรมได้เมื่อมีความจำเป็นและสามารถกลับเข้าร่วมกิจกรรมได้เมื่อมีความพร้อม

1.2.9 หลักการมีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบนั้นผู้จัดมิได้จำกัดอยู่เฉพาะ โรงเรียนหรือสถานศึกษาเท่านั้น และจะมีทั้งหน่วยงานรัฐ หน่วยงานเอกชน สหกรณ์ มูลนิธิ องค์กรต่าง ๆ ในชุมชน รวมทั้งประชาชนในชุมชนด้วย

1.2.10 หลักการพึ่งพาตนเอง เป้าหมายของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบนั้นมุ่งให้ผู้เรียนพึ่งพาตนเองได้ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต การปรับปรุงอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสม

1.3 กลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกระบบ กลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกระบบในแต่ละประเทศจะแตกต่างกันออกไป ในประเทศที่พัฒนาแล้วกลุ่มเป้าหมายจะเป็นผู้ที่พ้นวัยเรียนไปแล้วและต้องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมคือ เป็นกลุ่มผู้ใหญ่ ส่วนในประเทศที่กำลังพัฒนา กลุ่มเป้าหมายจะมีทั้งประชากรก่อนวัยเรียน และประชากรในวันเรียน ซึ่งขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในระบบ โรงเรียนด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ รวมทั้งประชากรที่พ้นวัยเรียนไปแล้ว หรือกลุ่มผู้ใหญ่ซึ่งต้องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

สำหรับในประเทศไทยกลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกระบบจะเป็นเช่นเดียวกับประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย กิจกรรมการศึกษานอกระบบจัดขึ้นเพื่อเสริมเติมเต็ม กุณานันและต่อเนื่องจากการศึกษาในระบบโรงเรียน เพื่อเป็นการให้โอกาสที่สองแก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนในระบบโรงเรียน หรือผู้ที่ได้เข้าเรียนบ้างในระบบพื้นฐานแต่ไม่ได้ศึกษาต่อ นอกจากนั้นยังให้การศึกษาแก่ผู้ทำงานแล้วและต้องการความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนให้การศึกษาแก่ผู้สูงอายุและยังให้การศึกษาแก่เด็กวัยก่อนวัยเรียนที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีบริหารจากการศึกษาในระบบโรงเรียนอีกด้วย เพราะฉะนั้นกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบในประเทศไทยประกอบด้วยกลุ่มต่อไปนี้

1.3.1 เด็กแรกเกิด การให้การศึกษานอกระบบแก่กลุ่มนี้มีได้ให้แก่กลุ่มเป้าหมายโดยตรง แต่จะเป็นการจัดการศึกษาสำหรับพ่อแม่ ซึ่งทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

1.3.2. เด็กก่อนวัยเรียน เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของศูนย์เด็กเล็กให้แก่เด็กระบบปฐมวัยซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีโรงเรียนอนุบาลหรือโรงเรียนที่เปิดสอนชั้นเด็กเล็ก

1.3.3. เยาวชนในวัยเรียน ได้แก่ ผู้ที่เรียนไม่จบแต่ต้องออกกลางคันและผู้ที่ยังจบการศึกษาเพียงระดับต้น ๆ ไม่มีโอกาสศึกษาต่อ แต่ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงาน(นอกจากนี้เยาวชนที่กำลังศึกษาในระบบโรงเรียนก็อาจมาศึกษาเพิ่มเติมในสิ่งที่สนใจจากการศึกษานอกระบบได้ด้วย)

1.3.4. ผู้ใหญ่ในวัยทำงาน ได้แก่ ผู้เพิ่งจะเริ่มทำงาน หรือทำงานมานานแล้วและมีการศึกษาน้อย จำเป็นต้องได้รับความรู้เพิ่มเติม

1.3.5. ผู้สูงอายุ เป็นผู้ที่อยู่ในวัย 60 ปี ขึ้นไป ซึ่งอาจจะพักจากงานแล้วหรือบางกลุ่มอาจมีความจำเป็นต้องหาเลี้ยงชีพอยู่

นอกจากจะแบ่งกลุ่มเป้าหมายตามช่วงอายุเช่นนี้แล้ว นักการศึกษานอกระบบและหน่วยงานผู้จัดการศึกษานอกระบบยังอาจแบ่งประเภทของกลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกระบบในลักษณะอื่น ๆ อีก เช่น

1. แบ่งตามพื้นที่อยู่อาศัย อาจแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ
 - 1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมือง
 - 2) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชนบท
2. แบ่งตามพื้นฐานการศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย อาจแบ่งได้เป็น
 - 1) กลุ่มผู้ไม่รู้หนังสือ
 - 2) กลุ่มผู้จบ ป.6 แล้วไม่ได้ศึกษาต่อ
 - 3) กลุ่มผู้จบ ม.3 หรือ ม.6 แล้วเข้าสู่ตลาดแรงงาน
3. แบ่งตามอาชีพของกลุ่มเป้าหมาย เช่น
 - 1) กลุ่มเกษตรกร
 - 2) กลุ่มแรงงานในโรงงาน
 - 3) กลุ่มชาวประมง
4. แบ่งตามลักษณะของกลุ่มบุคคลที่จะจัดการศึกษาให้ ได้แก่
 - 1) กลุ่มเยาวชน
 - 2) กลุ่มผู้นำชุมชน
 - 3) กลุ่มสตรี
 - 4) กลุ่มผู้สูงอายุ
 - 5) กลุ่มทหารเกณฑ์
 - 6) กลุ่มตำรวจ

7) กลุ่มเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

5. แบ่งตามลักษณะเฉพาะของสภาพวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ ได้แก่

- 1) กลุ่มชาวไทยภูเขา
- 2) กลุ่มชาวไทยมุสลิม
- 3) กลุ่มชาวละ
- 4) กลุ่มประชาชนบริเวณชายแดน

การแบ่งให้ละเอียดลงไปเช่นนี้ก็เพื่อจะให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะส่งผลให้หน่วยงานผู้จัดสามารถจัดกิจกรรมได้ครอบคลุมครบถ้วนและตรงกับความต้องการของทุกกลุ่มเป้าหมาย

1.4 กิจกรรมการศึกษานอกระบบในประเทศไทย การศึกษานอกระบบในประเทศไทย เริ่มขึ้นตั้งแต่ก่อนที่จะมีการศึกษาในระบบโรงเรียน(สุนทร สุนันท์ชัย:2532) กล่าวคือตั้งแต่สมัยสุโขทัย นับตั้งแต่พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงประดิษฐ์อักษรไทยเมื่อ พ.ศ. 1826 ก็ได้มีการสอนภาษาไทยกันขึ้น โดยสอนที่วังสำหรับบุตรขุนนางและข้าราชการและสอนที่วัดสำหรับราษฎรทั่วไป ซึ่งเป็นการศึกษานอกระบบ (หรือการศึกษาผู้ใหญ่ในสมัยนั้น) ได้เริ่มอย่างเป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2483 โดยได้มีการแถลงนโยบายในการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายหลัก 2 ประการ คือ “สอนให้อ่านออกเขียนได้” และ “ให้เข้าใจหน้าที่พลเมือง” กลุ่มเป้าหมายคือผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือและได้มีการจัดตั้งกองการศึกษาผู้ใหญ่สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงธรรมการขึ้นมารับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง ผลจากการสำรวจสำมะโนประชากรใน พ.ศ. 2480 พบว่าประชากรอายุ 10 ปีขึ้นไปไม่รู้หนังสือถึงร้อยละ 68.9 ดังนั้น ใน พ.ศ. 2484 ได้เริ่มโครงการรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือขึ้นและได้ขยายเรื่อยมาแม้ในช่วง พ.ศ. 2485–2488 ไทยต้องเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่โครงการนี้ยังคงดำเนินอยู่

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (พ.ศ.2489-2503) การศึกษาผู้ใหญ่ชบเขาไประยะหนึ่ง หลังจากนั้นไม่นานก็ได้รับการฟื้นฟูและได้ขยายวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาจากเดิม ซึ่งมุ่งสอนให้รู้หนังสือ และรู้หน้าที่พลเมืองเท่านั้นมาเป็นการส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วย

ช่วง พ.ศ. 2504–2519 ใน พ.ศ. 2504 ประเทศไทยได้เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นครั้งแรก แผนฯ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504–2509) และแผน ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510–2514) เน้นเฉพาะการศึกษาภาคบังคับแผนฯ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515–2519) ได้เริ่มให้ความสำคัญแก่การศึกษาผู้ใหญ่ โดยในช่วงนี้ได้มีกิจกรรมซึ่งยังคงเรียกว่ากิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่หลายกิจกรรมได้แก่

- การศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับ 1-2 และ 3 ซึ่งเทียบเท่าการศึกษาในระบบโรงเรียน ระดับประถมต้นและปลาย
- การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จพื้นฐาน ซึ่งสอนอ่าน- เขียน และความรู้ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตเทียบได้เท่าประถม 4 ในระบบโรงเรียน
- การศึกษานอกโรงเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์
- ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ในตอนปลายของระยะนี้ ได้เริ่มมีแนวคิดที่จะจัดการศึกษานอกระบบตามแนวทางการศึกษาตลอดชีวิตโดยให้มีกิจกรรม 3 กลุ่มใหญ่คือ การศึกษาพื้นฐาน การบริการข่าวสารข้อมูล และการให้ความรู้ทางค้ำทักษาะอาชีพ

ช่วง พ.ศ. 2520-ปัจจุบัน ใน พ.ศ. 2520 ได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ซึ่งในแผนนี้ได้กล่าวถึงการศึกษานอกโรงเรียนไว้อย่างชัดเจน นอกจากนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) ได้มีจุดเน้นเรื่องการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งรัฐและเอกชนในการจัดการศึกษานอกระบบ จึงได้ทำให้มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบมากขึ้น ในช่วงนี้ กองการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบงานการศึกษานอกระบบโดยตรง ได้มีการจัดตั้งเครือข่ายของหน่วยงานการศึกษานอกโรงเรียนในระดับภาค (ชื่อว่าศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค...แล้วต่อด้วยชื่อภาคภูมิศาสตร์) และในระดับจังหวัด (ชื่อว่าศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด...ต่อด้วยชื่อจังหวัด) ขึ้น และใน พ.ศ. 2522 กองการศึกษาผู้ใหญ่ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นกรมการศึกษานอกโรงเรียน ถึงแม้ว่ากรมการศึกษานอกโรงเรียนจะเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษานอกระบบ แต่ก็มีความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมดำเนินงานจัดกิจกรรมอย่างกว้างขวางอีกทั้งยังได้รับความร่วมมือจากต่างประเทศอีกด้วย

กิจกรรมการศึกษานอกระบบที่มีอยู่ในปัจจุบัน สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่มหลักดังต่อไปนี้

1.4.1 การศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาสามัญ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ ความรู้ในการอ่าน-เขียน การคำนวณเบื้องต้น การติดต่อสื่อสาร สังคม-สิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนี้เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตหรือการศึกษาต่อ กิจกรรมในกลุ่มนี้ได้แก่

1) การสอนอ่าน - เขียน ให้แก่ผู้ไม่รู้หนังสือและผู้ลืมหนังสือมีทั้งการสอนอ่านเขียนสำหรับประชาชนทั่วไป สำหรับชาวไทยภูเขา สำหรับประชาชนชาวไทยมุสลิมใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

2) การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับประถม มัธยมศึกษาและมัธยมปลาย ซึ่งเทียบเท่าการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับชั้นประถม มัธยมศึกษาและมัธยมปลาย ทุกระดับมีวิธีเรียนให้เลือกได้ 3 วิธีคือ แบบชั้นเรียน แบบเรียนด้วยตนเอง และแบบทางไกล

1.4.2 การศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้และทักษะอาชีพ เป็นการให้ความรู้ทางด้านวิชาชีพสาขาต่าง ๆ เพื่อจะนำความรู้มาปรับปรุงอาชีพที่ประกอบอยู่หรือสร้างอาชีพใหม่เพื่อเพิ่มพูนรายได้ วิชาชีพที่เปิดสอนมีมากมายหลายสาขาทั้งด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม คหกรรม ศิลปกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมวิทยุ- โทรทัศน์ ช่างแอร์ พิมพ์ดีด คอมพิวเตอร์ ช่างยนต์ ตัดเย็บเสื้อผ้า อาหาร ขนม การเลี้ยงปลา การทำนาถ้ำ การทำเครื่องจักรกล ฯลฯ การฝึกอบรมวิชาชีพนี้จัดโดยหลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ เอกชน สมาคม มูลนิธิ เช่น สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่าง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โรงเรียนฝึกอาชีพของเอกชน กรมการศึกษานอกโรงเรียน ฯลฯ ขอยกตัวอย่าง กิจกรรมการฝึกอาชีพ บางกิจกรรมดังต่อไปนี้

1) การฝึกอาชีพระยะสั้น เป็นการให้ความรู้ทักษะวิชาชีพเบื้องต้น หรือให้ทักษะขั้นพื้นฐานในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ อย่างมากมายดังกล่าวมาแล้ว

2) การฝึกอาชีพแบบกลุ่มสนใจ ประชาชนที่มีความสนใจวิชาชีพเดียวกันสามารถรวมตัวกันให้ได้ 15 คน แล้วแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนทราบเพื่อจะได้ติดต่อประสานหาวิทยากรมาฝึกอบรมให้ การอบรมในลักษณะนี้จะใช้เวลาไม่เกิน 30 ชั่วโมง

3) การฝึกอาชีพหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ป.อ.) เป็นการให้โอกาสแก่เยาวชนที่จบป.6 แล้วไม่ได้ศึกษาต่อได้ศึกษาวิชาสามัญควบคู่ไปกับการฝึกอาชีพในท้องถิ่น โดยใช้เวลาเรียน 3 ปี ได้ประกาศนียบัตรเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนต้น

4) การฝึกวิชาชีพหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จัดสำหรับผู้ที่จบ ม.3 แล้วไม่มีโอกาสศึกษาต่อให้ศึกษาทั้งวิชาสามัญและฝึกอาชีพหรืออาจนำอาชีพที่ประกอบอยู่ มาเทียบโอนโดยใช้เวลาเรียน 3 ปีจบแล้วได้ ปวช.

นอกจากนั้นบางหน่วยงาน เช่น สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน นอกจากมีการฝึกอาชีพสำหรับเตรียมเข้าทำงานคล้ายกับหน่วยงานอื่นแล้ว ยังมีหลักสูตรช่างฝึกหัด หลักสูตรฝึกอาชีพต่อเนื่อง หลักสูตรยกระดับฝีมือ และการทดสอบมาตรฐานฝีมืออีกด้วย

1.4.3 การศึกษานอกระบบประเภทให้ความรู้ทั่วไป และข่าวสารข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน เป็นการให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ได้แก่ ความรู้ด้านสุขภาพ กฎหมาย ศาสนา สิ่งแวดล้อม การเมือง เศรษฐกิจ ฯลฯ การศึกษาในลักษณะนี้ปัจจุบันเรียกว่าการศึกษาตามอัธยาศัย กิจกรรมในกลุ่มนี้ ได้แก่

- 1) การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้
- 2) การให้ความรู้ ข่าวสารผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ (เช่น สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์)
- 3) การจัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
- 4) ห้องสมุดประชาชน
- 5) ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
- 6) ศูนย์วิทยาศาสตร์
- 7) พิพิธภัณฑ์
- 8) ศูนย์กีฬานันทนาการ
- 9) สวนสมุนไพร
- 10) การจัดตั้งแหล่งความรู้ในลักษณะต่าง ๆ

ฯลฯ

ผู้ที่จัดกิจกรรมทั้ง 3 กลุ่มนี้มีมากมายนอกจากกรมการศึกษานอกโรงเรียนแล้วยังมีหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ หลายหน่วยงาน หน่วยงานเอกชน สมาคม มูลนิธิ องค์กรท้องถิ่น สถานประกอบการ กรรมการชุมชน ฯลฯ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การศึกษาพื้นฐานครอบคลุมการศึกษาที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา เพราะฉะนั้นกิจกรรมในกลุ่มที่ 1 (การศึกษาสามัญ) และกลุ่มที่ 2 (การศึกษาด้านอาชีพ) เฉพาะในส่วนของหลักสูตร ป.อ. ที่เทียบเท่า ม.3 และ ปวช. ดังกล่าวข้างต้น จัดได้ว่าเป็นการศึกษาพื้นฐาน ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหลืออาจเรียกว่าเป็นการศึกษาต่อเนื่อง

2. ภารกิจของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2522 มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาสายสามัญ สายอาชีพ และตามอัธยาศัย ซึ่งกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้ดำเนินการอยู่ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากเครือข่ายการศึกษานอกโรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชน และกลุ่มบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2540 :1-3 อ้างถึงใน สถิตินทิพย์ สุภพฤกษ์ 2540: 10-12)

2.1 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค เป็นสถานศึกษาในราชการบริหารส่วนกลาง สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีหน้าที่ในการพัฒนาวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนใน

ระดับภาคที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละพื้นที่ และวางแผนร่วมกับกองที่มีบทบาทในการพัฒนาวิชาการในส่วนกลาง โดยดำเนินการดังนี้

2.1.1 ศึกษาวิจัยสภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2.1.2 พัฒนาหลักสูตร รูปแบบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และระบบการวัดผล

2.1.3 พัฒนานุเคราะห์ให้มี ความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และสามารถนำหลักสูตรรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.4 ให้ความร่วมมือและส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการ ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน และหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ

4.1.5 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2.2 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนระดับจังหวัด เป็นสถานศึกษาในราชการบริหารส่วนกลาง สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

2.2.1 กำหนดนโยบาย วางแผนการศึกษานอกโรงเรียนระดับจังหวัด

2.2.2 ส่งเสริม ประสานงาน และพัฒนาเครือข่ายบริการการศึกษานอกโรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชน

2.2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนทั้งในระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ

2.2.4 สนับสนุน และบริการสื่อทางการศึกษา แก่หน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชน

2.2.5 ดำเนินการเกี่ยวกับคลังข้อสอบเพื่อสนับสนุนการวัดผล ประเมินผลของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ

2.2.6 นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดกิจกรรมของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ

2.2.7 กำกับดูแลสถานศึกษาในความดูแลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

2.2.8 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอ เป็นสถานศึกษาในราชการบริหารส่วนกลาง สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

2.3.1 จัด และให้บริการการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาเพื่อเสริมในระบบ

โรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย ตามความต้องการและสภาพปัญหาของท้องถิ่น

2.3.2 จัดและประสานให้มีศูนย์การเรียนรู้ หน่วยจัดการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเป็นเครือข่ายการบริหารการศึกษานอกโรงเรียนได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง และส่งเสริมให้ชุมชนจัดการศึกษาของตนเองในลักษณะศูนย์การศึกษาชุมชน เพื่อเป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษา วางแผน และบริการการศึกษาต่อสมาชิกในชุมชนและระหว่างชุมชน

2.3.3 สนับสนุนสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียน ของเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนการสอน และบริการ แก่กลุ่มเป้าหมาย

2.3.4 กำกับดูแล ติดตาม และรายงานผลการดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ได้จัดรูปแบบการบริหารองค์กรออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายส่งเสริมการศึกษา และได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายตามรายละเอียดดังนี้

1) ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานธุรการ สารบรรณ บุคลากร การเงิน บัญชี พัสดุ จัดทำแผนงาน โครงการต่าง ๆ โดยได้แบ่งงานภายในออกเป็น 2 งานคือ

(1) งานบริหารทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบ งานธุรการ สารบรรณ บุคลากร การเงิน บัญชี พัสดุ

(2) งานแผนงาน มีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดทำแผนและโครงการ ให้เป็นไปตามนโยบายของกรม จังหวัดและอำเภอ จัดทำข้อมูล สถิติและรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีรายละเอียดลักษณะงานที่ปฏิบัติดังนี้

ก. วิเคราะห์ นโยบาย งบประมาณ หลักการและแนวทางในการ จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน

ข. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ และประสานงาน

ค. ดำรวจรวบรวมข้อมูล

ง. จัดทำแผนงานโครงการ แผนปฏิบัติงานประจำปี

จ. สรุปผลการปฏิบัติงานประจำปี

2) ฝ่ายส่งเสริมและบริการการศึกษา มีรายละเอียดหน้าที่และความรับผิดชอบ เกี่ยวกับ การจัด การบริการ การประสานงาน การส่งเสริมสนับสนุน การศึกษาพัฒนา การสรรหา บุคลากรและเครือข่าย ให้จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาพื้นฐาน การศึกษาสาย สามัญ สายอาชีพ การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาสัมพันธ์ เน้นแนวการศึกษา จัดทำ

ทะเบียนนักศึกษา วัดผล ประเมินผล จัดกิจกรรมนักศึกษาและสวัสดิการนักศึกษา ส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้และการศึกษาของชุมชน

3. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการศึกษา

จากกระแสเรื่องท้องถิ่นนิยมและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญ ได้ทำให้รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2540 ให้ความสำคัญกับเรื่องท้องถิ่น ซึ่งเป็นแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐ โดยรัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง ตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยรัฐเป็นเพียงผู้กำกับดูแลเท่านั้น

เพื่อแปรเจตนารมณ์ของกฎหมายให้เป็นรูปธรรม รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ระบุให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้คือ “พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542” โดยวัตถุประสงค์ของ พ.ร.บ.ฉบับนี้คือ การถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ให้แก่ท้องถิ่น พร้อมทั้งระบุอำนาจหน้าที่ขององค์กรท้องถิ่น โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากประเด็นในเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว กฎหมายรัฐธรรมนูญได้ชูประเด็นในเรื่องการจัดการศึกษา โดยให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษานั้นคือ “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542” โดยในกฎหมายรัฐธรรมนูญได้เชื่อมโยง “องค์กรท้องถิ่น” กับ “การศึกษา” เข้าไว้ด้วยกันดังปรากฏในมาตราที่ 43 กล่าวคือ “การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน” และมาตรา 289 ระบุไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมจะมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและฝึกอบรมตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของรัฐ แต่ต้องไม่ขัดกับมาตรา 43 และมาตรา 81 ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ”

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการจัดการศึกษา ได้ปรากฏชัดเจนเมื่อพิจารณาตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ โดย พ.ร.บ.ดังกล่าวได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่จัดการศึกษา(มาตรา 16-19) ในขณะที่เดียวกัน

พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 41 และ 42 ได้ระบุให้ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความ ต้องการภายในท้องถิ่น” ทั้งนี้ให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน ความพร้อมในการจัดการศึกษาของท้องถิ่น

กฎหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้เปิดมิติใหม่ในวิธีคิดและวิธีจัดการศึกษาที่ท้าทายให้ท้องถิ่น เข้ามามีบทบาทแทนรัฐ ในรูปของการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะ กรรมการกระจายอำนาจฯ ภายใต้การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการจัดทำแผนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนสถานศึกษาดังปรากฏอยู่ในแผนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรท้องถิ่นทุกประเภทที่ผ่านเกณฑ์ ประเมินความพร้อมมีสิทธิรับ โอน โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มาบริหารจัดการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสาร ของกลุ่มงานกฎหมายของสำนักงานปฏิรูป การศึกษา (สุเจตน์ และสุรพล, 2543) มีเหตุผลบางประการที่อยู่เบื้องหลังนโยบายของการถ่ายโอน สถานศึกษา โดยกลุ่มดังกล่าวได้ให้ข้อสรุปตรงกันว่า “ในอนาคตรัฐต้องยอมถ่ายโอนภารกิจ ด้านการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการเอง ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยพิจารณาจากสภาพของภารกิจแล้วเป็นงานที่ไม่สลับซับซ้อน และไม่ใช่ว่า เรื่องที่อาจมีผลกระทบต่อการบังคับใช้อำนาจมหาชนของรัฐ กับทั้งเป็นงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนผู้ รับบริการและควรจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นแต่ละแห่ง ดังนั้น งานจัดการศึกษาจึงเป็นงานที่ควรอยู่ในความรับผิดชอบ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก”

เพื่อรองรับเจตนารมณ์ในเรื่องการให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความ มุ่งมั่นในการพัฒนาการศึกษาของกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงได้มีการออกกฎหมายลูกรองรับอีก 2 ฉบับ คือ

1. พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายที่แสดงถึงการถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะจากรัฐให้แก่ท้องถิ่น ทั้งนี้กฎหมายฉบับนี้ได้ระบุให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษา(มาตรา 16-19) เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมจึงได้ตีความของคำว่า “สิทธิจัดการศึกษา” หมายถึง การถ่ายโอนสถาน ศึกษา ดังปรากฏอยู่ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 และ แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กฎหมายฉบับนี้ในหมวด 5 การบริหารและ

การจัดการศึกษาได้ระบุดังการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังปรากฏใน มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับ ตามความ พร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น รวมทั้งปรากฏอยู่ในมาตรา 9 วรรค 2 “มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดการศึกษาได้ต้องผ่านเกณฑ์ประเมินความพร้อมที่กระทรวงศึกษาจัดทำขึ้น (มาตรา 42)

จากการวิเคราะห์แผนการกระจายอำนาจฯ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอน การกระจายอำนาจฯ พบว่า มีข้อความที่ขัดแย้งกับ พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจ ซึ่งประเด็นเหล่านี้ รศ.นิศยา เงินประเสริฐศรีและคณะ (2545: 24-25) ได้ชี้ประเด็นความ ขัดแย้งและแนวการปฏิบัติเพื่อให้การถ่ายโอนเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญดังนี้

1. พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอาจร่วมมือกันดำเนินการ หรืออาจร้องขอให้รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ แล้วแต่กรณีดำเนินการแทนได้ ดังระบุไว้ในมาตรา 21 ดังนี้

มาตรา 21 ในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ในมาตรา 16-19 องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอาจร่วมมือดำเนินการได้ หรืออาจร้องขอให้รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณีดำเนินการแทนได้

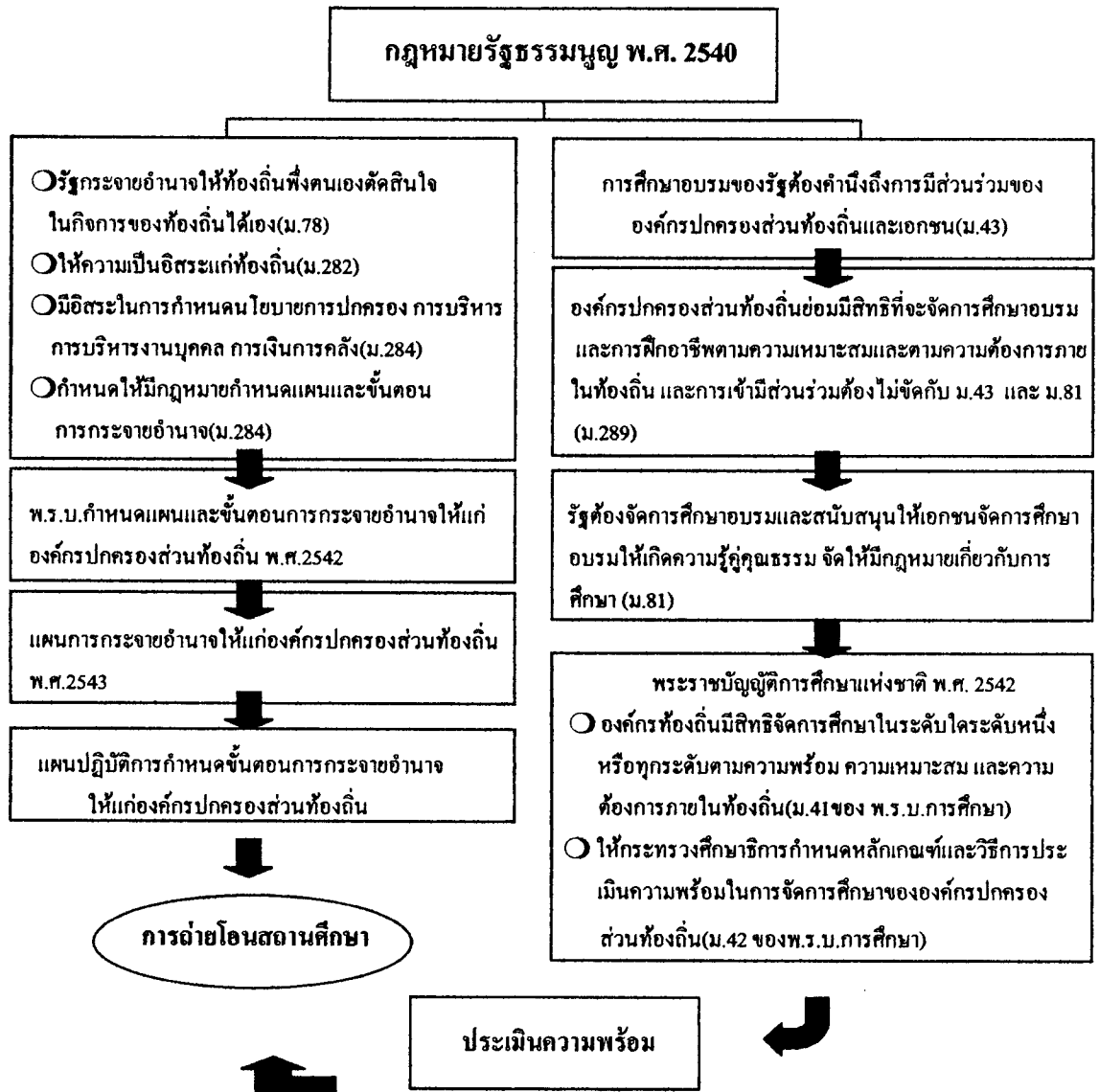
2. แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543

ในแผนฉบับนี้ ระบุไว้ว่า “ระยะแรก ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่พร้อมที่จะดำเนินการตามภารกิจที่เป็นอำนาจหน้าที่ของตน อาจให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการไปจนกว่าจะครบ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการกระจายอำนาจฯ และแผนกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ”

3. แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในแผนปฏิบัติการฉบับนี้ระบุไว้ว่า “ท้องถิ่นไม่พร้อมให้ร้องขอความช่วยเหลือจากท้องถิ่น อื่นเป็นผู้ดำเนินการ และท้องถิ่นที่ถูกร้องขอถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลือ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจาก พ.ร.บ.สู่การปฏิบัติในระดับแผนและแผนปฏิบัติการมีสาระที่ ขัดแย้งกัน ซึ่งจะต้องถือสาระสำคัญของ พ.ร.บ.เป็นหลัก ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถร้องขอให้รัฐหรือกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการแทนในด้านการจัดการศึกษาได้

แม้จะมีความขัดแย้งในระดับการตีความ แต่ยังไม่ส่งผลกระทบในทางปฏิบัติ เมื่อใดที่มีการถ่ายโอนสถานศึกษาเกิดขึ้น การตีความที่แตกต่างกันนี้อาจเป็นชนวนจุดระเบิดของความแตกแยกของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งที่มาของการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่ตราขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 โดยสามารถสรุปเป็นบทวิเคราะห์เชิงกฎหมายไว้เป็นแผนภาพดังนี้ (นิตยา เงินประเสริฐศรีและคณะ 2545: 26)

ภาพที่ 2.1. แผนภาพแสดงบทวิเคราะห์เชิงกฎหมายที่เกี่ยวกับการถ่ายโอนการศึกษา
ที่มา : นิตยา เงินประเสริฐศรีและคณะ “ความเหมาะสมในการถ่ายโอนสถานศึกษาของกระทรวง
ศึกษาธิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : บทสะท้อนจากกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย”
รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2545

4. ความเป็นมาและภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.1. ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล การปกครองท้องถิ่นในรูปตำบลเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 ซึ่งกำหนดให้หลายบ้านรวมกันขึ้นเป็นหมู่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ดูแล และหมู่บ้านหลาย ๆ หมู่บ้านรวมขึ้นเป็นตำบล มีกำนันเป็นผู้ดูแล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะมีภารกิจที่ช่วยเหลือทางราชการในการปกครองท้องที่นั้น ๆ ต่อมาได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวหลายครั้ง และการแก้ไขที่ดูจะเป็นรูปเป็นร่างลักษณะคล้ายกับองค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันมาก คือ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2510 ที่ให้มีคณะกรรมการตำบลขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน แพทย์ประจำตำบลและครูประจำตำบลหนึ่งคน กับกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิหมู่บ้านละ 1 คน ซึ่งนายอำเภอเป็นผู้คัดเลือกให้เป็นกรรมการตำบล คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่กำนันเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน พระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับสถานการณ์หลายครั้งจนสามารถพัฒนาเป็นพระราชบัญญัติสภาตำบล

การบริหารงานและการปกครองตำบลดังที่กล่าวมาข้างต้น ประสบปัญหาความไม่พร้อมในหลายประการ เช่น เก็บภาษีบำรุงท้องที่ได้น้อย บุคลากรมีข้อจำกัดในการบริหารงาน ท่างบประมาณไม่เป็น ขาดความรู้ความสามารถ ฯลฯ จึงได้มีการยกเลิกโดยคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 (ประสิทธิ์ หนูประกอบ 2544 : 11) จนกระทั่งปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลภายใต้การนำของ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายทางด้านการเมืองการปกครองที่ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัวในการร่วมกันแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ผลักดันให้รัฐสภาได้ผ่านร่างกฎหมายสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ราชกิจจานุเบกษา 2537 : เล่ม 11 ตอนที่ 53 ก) ทำให้สภาตำบลทั่วประเทศมีฐานะเป็นนิติบุคคล และหากสภาตำบลใดมีรายได้เข้าเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา 40 ก็ต้องยกฐานะสภาตำบลนั้นเป็น “องค์การบริหารส่วนตำบล” ซึ่งในปัจจุบันมี อบต.ทั้งสิ้น 6,749 แห่ง และสภาตำบล 219 แห่ง และคาดว่าเมื่อมีการแก้ไขโครงสร้างของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญได้สำเร็จสภาตำบลคงจะยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด (ว.สุวรรณ 2543 : 23)

4.2 โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน การเสนอแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ทำให้โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล เปลี่ยนแปลงไปดังนี้(โกวิท พวงงาม 2543 : 173-178)

4.2.1 โครงสร้าง สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

- 1) ตำบลใดมี 3 หมู่บ้านขึ้นไป ให้มีสมาชิก อบต.หมู่บ้านละ 2 คน
- 2) อบต.ใดมี 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกอบต. 6 คน
- 3) อบต.ใดมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกอบต.หมู่บ้านละ 3 คน

4.2.2 โครงสร้างฝ่ายบริหาร(คณะกรรมการบริหาร) ประกอบด้วย

- 1) นายกองค์การบริหาร 1 คน
- 2) กรรมการบริหาร 2 คน

โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เลือกฝ่ายบริหาร แล้วเสนอให้นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้ง และให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร

4.3 อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

4.3.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

4.3.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบ ร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

4.3.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการบริหาร ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล ตาม (1) กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

4.4 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

4.4.1 บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

4.4.2 จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาและให้ความเห็นชอบ

4.4.3 รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

4.4.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ราชการมอบหมาย

4.5. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยมีบทบัญญัติหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องทำดังนี้

4.5.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.5.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.5.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.5.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.5.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

4.5.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

4.5.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.5.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

4.5.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมาย

นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสามารถ มีศักยภาพเพียงพอ อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อีกจำนวน 13 ข้อ ดังนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงรักษาการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
5. ให้มีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาดท่าเทียบเรือและท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

12. การท่องเที่ยว

13. การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กล่าวมานั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐในอันที่จะดำเนินกิจการใด เพื่อเป็นประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้กระทรวง ทบวง กรมหรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐนำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินกิจการพัฒนามากมายหลายอย่าง และแม้แต่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรใด ๆ จะไปดำเนินกิจการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าด้วย และจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสามารถที่จะสรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) จำแนกได้เป็น 3 ส่วน คือ อำนาจหน้าที่ทั่วไป อำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้ทำ และอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายไม่บังคับให้ทำ และเป็นที่น่าสังเกตว่า การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่กฎหมายบังคับให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องดำเนินการ

4.6 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.6.1 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองจากภาษีอากรต่าง ๆ

- 1) ภาษีบำรุงท้องที่
- 2) ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- 3) ภาษีป้าย
- 4) อากรการฆ่าสัตว์

4.6.2 รายได้ที่จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

- 1) อากรรังนกอีแอ่น
- 2) ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล
- 3) เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการ

ปกครอง

- 4) ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

5) ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

4.6.3 รายได้ที่ได้รับจัดสรร ให้เมื่อมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น รายได้ส่วนนี้องค์การบริหารส่วนตำบลจะได้รับจัดสรรหรือได้รับส่วนแบ่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎหมายนั้นหรือในกฎกระทรวงที่ตราไว้อย่างชัดเจน ประกอบด้วย

1) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน การจัดสรรเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตราไว้ใน พ.ร.บ.รถยนต์ และพ.ร.บ.การขนส่งทางบก

2) ค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม การจัดสรรเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตราไว้ในกฎกระทรวงมหาดไทย

3) เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ การจัดสรรจะจัดแบ่งให้อบต.ที่จัดเก็บได้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตราไว้ในกฎกระทรวงมหาดไทย

4) รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องออกข้อบังคับตำบลเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นจากกฎหมายว่าด้วยการนั้น

4.7 การแบ่งระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล

การแบ่งระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้แบ่งระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยใช้เกณฑ์จากรายได้ต่อปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ๆ (ประสิทธิ์ หนูประกอบ 2544 : 6)

4.7.1 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 มีรายได้มากกว่า 20 ล้านบาท

4.7.2 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 2 มีรายได้ 12-20 ล้านบาท

4.7.3 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 3 มีรายได้ 6-12 ล้านบาท

4.7.4 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4 มีรายได้ 3-6 ล้านบาท

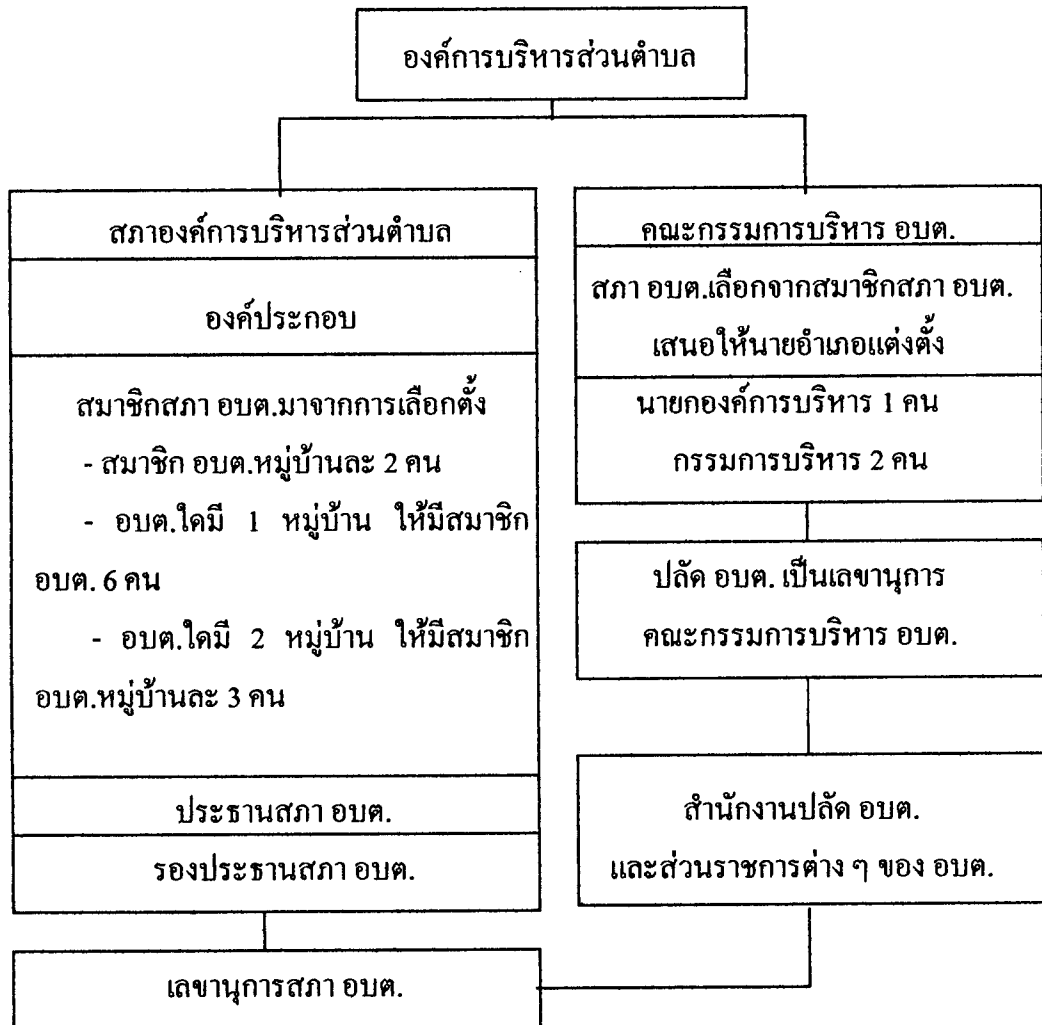
4.7.5 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5 มีรายได้น้อยกว่า 3 ล้านบาท

ขณะนี้ได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเดิมยึดจากรายได้อย่างเดียวเป็นพิจารณาจากเกณฑ์ 4 ด้านต่อไปนี้

1. เกณฑ์ด้านเศรษฐกิจ
2. เกณฑ์ด้านการปกครอง
3. เกณฑ์ด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม
4. เกณฑ์ด้านการบริหารจัดการ

ซึ่งการแจ้งผลการจัดระดับชั้นตามหลักเกณฑ์ใหม่ทั่วประเทศมีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละระดับชั้นดังนี้ (ว.สุวรรณ 2543 : 26)

- องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 จำนวน 74 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 2 จำนวน 79 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 3 จำนวน 206 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4 จำนวน 842 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5 จำนวน 5,196 แห่ง

ภาพที่ 2.2 แผนภูมิโครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา : ประสิทธิ์ หนูประกอบ “ศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จังหวัดสงขลา” ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ 2544

5. องค์ประกอบของความพร้อมในการรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในกรอบแนวความคิดของการกระจายอำนาจที่ปรากฏอยู่ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 ได้ระบุไว้ว่า รัฐต้องกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม ดังนั้นในแผนการกระจายอำนาจฯ จึงได้กำหนดความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรับโอนบริการสาธารณะในเรื่องของ รายได้ บุคลากร จำนวนประชาชน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน คุณภาพการให้บริการ ประสิทธิภาพทางการบริหาร และโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่น

กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ในการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มอบหมายให้อนุกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้จัดทำ “หลักเกณฑ์และวิธีประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษา” โดยคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าวได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์จากฝ่ายท้องถิ่นและฝ่ายการศึกษา ในปี พ.ศ. 2543 ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวจำแนกได้ 3 ด้าน คือ ด้านความพร้อม ด้านความเหมาะสม ด้านความต้องการ

นอกจากนี้ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.) ได้ร่างเกณฑ์ประเมินความพร้อมในการถ่ายโอนสถานศึกษาเช่นกัน(นิตยา เงินประเสริฐศรีและคณะ 2545 : 80-86) โดยได้คัดสรรเฉพาะเกณฑ์ในด้านความพร้อม เพื่อกำหนดคุณลักษณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พร้อมจะรับการถ่ายโอน โดยนำไปตรวจสอบความเหมาะสมตามความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและฝ่ายการศึกษา ซึ่งมีด้วยกัน 6 ประการ คือ

- 5.1 มีคณะกรรมการการศึกษาที่มีศักยภาพ ในการบริหารการศึกษาของท้องถิ่น
- 5.2 มีแผนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่แสดงความพร้อมด้าน งบประมาณ บุคลากร การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และวัสดุ ครุภัณฑ์
- 5.3 มีแผนงานด้านการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลที่สอดคล้องกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของรัฐ
- 5.4 มีแผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ชัดเจน
- 5.5 สามารถจัดสรรรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นงบประมาณบริหารการศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของงบประมาณที่จัดเก็บได้ เพื่อเป็นเงินสบทบนอกเหนือจากเงินอุดหนุนจากรัฐ

5.6 มีแผนการบริหาร และแผนติดตามการใช้งบประมาณด้านการศึกษา ซึ่งผลการตรวจสอบความคิดเห็น มีดังนี้

5.6.1 ฝ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมเห็นด้วยกับลักษณะบ่งชี้ความพร้อม 6 ประการข้างต้น ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างใน อบต.ชั้น 1 ไม่เห็นด้วยกับลักษณะในข้อ 3 และ 4 โดยเห็นว่าเป็นไปได้ยาก

5.6.2 ฝ่ายการศึกษา โดยภาพรวมไม่ค่อยเห็นด้วยกับลักษณะบ่งชี้ในข้อ 5 (การจัดสรรรายได้) โดยให้เหตุผลว่า การจัดสรรเงินรายได้สมทบชั้นตำรายุทธ 10 นั้น น้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะในกรณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำ เช่น อบต.ชั้น 4 และชั้น 5 นอกจากนี้ยังเห็นว่าลักษณะสำคัญที่บ่งชี้ความพร้อมคือศักยภาพด้านรายได้ และการบริหารจัดการอย่างโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยคณะผู้วิจัยจึงได้ปรับเกณฑ์และลักษณะบ่งชี้ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมได้ระบุตัวชี้วัดและระดับคุณภาพให้เหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะบ่งชี้ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับโอนสถานศึกษา

1. มีคณะกรรมการการศึกษาที่มีศักยภาพในการบริหารการศึกษาของท้องถิ่น
2. มีแผนการจัดการศึกษาที่แสดงความพร้อมด้านงบประมาณ บุคลากร และการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
3. มีแผนงานด้านการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของรัฐ
4. มีแผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ชัดเจน
5. มีศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ และสามารถจัดสรรเพื่อเป็นงบประมาณสมทบในการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
6. มีแผนการบริหารและแผนติดตามการใช้งบประมาณด้านการศึกษาที่โปร่งใสตรวจสอบได้

โดยมีตัวชี้วัดและระดับคุณภาพ ดังนี้

1. มีคณะกรรมการการศึกษาที่มีศักยภาพในการบริหารการศึกษาของท้องถิ่น

๑ ตัวชี้วัด องค์ประกอบของคณะกรรมการการศึกษาเพื่อบริหารการศึกษาของท้องถิ่น

- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาเป็นกรรมการน้อยกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด
- ระดับที่ 2 มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา เป็นกรรมการ 1 ใน 3 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด
- ระดับที่ 3 มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา เป็นกรรมการ มากกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

2. มีแผนการจัดการศึกษาที่แสดงความพร้อมด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

☞ ตัวชี้วัดที่ 1 มีแผนการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นความพร้อมด้าน งบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการประกันคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา

- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีความพร้อมด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร
- ระดับที่ 2 มีความพร้อม ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร และด้านวัสดุครุภัณฑ์
- ระดับที่ 3 มีความพร้อมด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร และด้านวัสดุครุภัณฑ์
มีแผนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อจัดการศึกษาในระดับที่รับ
โอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

☞ ตัวชี้วัดที่ 2 มีแผนการควบคุมกำกับ และติดตามการดำเนินงานตามแผนการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีแผนการควบคุม กำกับ และติดตามการดำเนินการตามแผนการจัดการศึกษา โดยมีบุคลากรรับผิดชอบชัดเจน
- ระดับที่ 2 มีแผนการควบคุม กำกับ และติดตามการดำเนินการตามแผนการจัดการศึกษา โดยมีบุคลากรรับผิดชอบชัดเจน และมีขั้นตอนนิเทศการดำเนินงานตามแผน
- ระดับที่ 3 มีแผนการควบคุม กำกับ และติดตามการดำเนินการตามแผนการจัดการศึกษา โดยมีบุคลากรรับผิดชอบชัดเจน และมีขั้นตอนนิเทศการดำเนินงานตามแผน และมีปฏิทินเพื่อดำเนินการชัดเจน

3. มีแผนงานด้านการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของรัฐ

☞ ตัวชี้วัดที่ 1 มีการดำเนินงานด้านการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ที่สอดคล้องกับ

มาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (อกศ.)

- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีความพร้อมเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (อกศ.)
- ระดับที่ 2 มีความพร้อมเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งและการเลื่อนตำแหน่ง ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (อกศ.)
- ระดับที่ 3 มีความพร้อมเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง และการสร้างขวัญและกำลังใจที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (อกศ.)
- ๘ ตัวชี้วัดที่ 2 มีแผนงานด้านการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (อกศ.)
- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีแผนงานเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (อกศ.)
- ระดับที่ 2 มีแผนงานเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นตำแหน่ง ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานของคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (อกศ.)
- ระดับที่ 3 มีแผนงานเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นตำแหน่ง การสร้างขวัญและกำลังใจ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา(อกศ.)
- ๘ ตัวชี้วัดที่ 3 แผนงานด้านการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลเป็นที่ยอมรับของครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 ครูและบุคลากรทางการศึกษา ยินยอมโอนมาทำงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ระดับที่ 2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา ยินยอมโอนมาทำงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสังกัดพนักงานส่วนท้องถิ่น
- ระดับที่ 3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา ยินยอมโอนมาทำงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสังกัดพนักงานส่วนท้องถิ่นและตั้งใจปฏิบัติงานจนเกษียณอายุราชการ

4. มีแผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนามาตรฐาน และคุณภาพการศึกษา และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ชัดเจน

- ☞ ตัวชี้วัดที่ 1 มีแผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษาและการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อพัฒนาอาชีพที่ชัดเจน
- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีความพร้อมด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ
- ระดับที่ 2 มีความพร้อมด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนามาตรฐาน และคุณภาพการศึกษา
- ระดับที่ 3 มีความพร้อมด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนามาตรฐาน และคุณภาพการศึกษาและการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาชัดเจน
- ☞ ตัวชี้วัดที่ 2 มีแผนดำเนินการเพื่อสนับสนุน แผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ชัดเจน
- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีแผนดำเนินการเพื่อสนับสนุน แผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ
- ระดับที่ 2 มีแผนดำเนินการเพื่อสนับสนุน แผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐาน วิชาชีพ การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา
- ระดับที่ 3 มีแผนดำเนินการเพื่อสนับสนุน แผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐาน วิชาชีพ การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา และการสนับสนุน ทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ชัดเจน

5. มีศักยภาพด้านรายได้ที่จัดเก็บได้ และสามารถจัดสรรเพื่อเป็นงบประมาณสมทบในการบริหารจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

- ☞ ตัวชี้วัดที่ 1 รายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้ตามลำดับชั้นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเก็บได้ต่ำกว่า 12 ล้านบาท
- ระดับที่ 2 รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเก็บได้ 12 – 20 ล้านบาท
- ระดับที่ 3 รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเก็บได้ มากกว่า 20 ล้าน บาทขึ้นไป
- ☞ ตัวชี้วัดที่ 2 สักส่วนการจัดสรรงบประมาณในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
- ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 จัดสรรงบประมาณบริหารการศึกษา ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของงบประมาณ

ที่จัดเก็บได้

ระดับที่ 2 จัดสรรงบประมาณบริหารการศึกษา ร้อยละ 10 – 20 ของงบประมาณ
ที่จัดเก็บได้

ระดับที่ 3 จัดสรรงบประมาณบริหารการศึกษามากกว่าร้อยละ 20 ของงบประมาณ
ที่จัดเก็บได้

6. มีศักยภาพการบริหารงบประมาณด้านการศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐและงบประมาณที่จัดเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส

๙๙ ตัวชี้วัด มีแผนการบริหารและแผนการติดตามการใช้งบประมาณด้านการศึกษา ที่โปร่งใส
ตรวจสอบได้

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีแผนการบริหารงบประมาณในการจัดการศึกษาครบถ้วนตามภารกิจ
ระดับที่ 2 มีแผนการบริหารงบประมาณ และแผนติดตามการใช้งบประมาณใน
การจัดการศึกษาครบถ้วนตามภารกิจ

ระดับที่ 3 มีแผนการบริหารงบประมาณ และแผนติดตามการใช้งบประมาณใน
การจัดการศึกษาครบถ้วนตามภารกิจ ที่แสดงถึงการบริหารจัดการที่
โปร่งใส ตรวจสอบได้

6. ความหมายเกี่ยวกับศักยภาพ (Potential)

ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังต่อไปนี้

ชลธ ธรรมศิริ (2531:64 : อ้างถึงใน ประสิทธิ์ หนูประกอบ. 2544 : 9) ให้ความหมาย
ของศักยภาพไว้ว่า หมายถึง โครงสร้างอำนาจหน้าที่ ระบบพฤติกรรมและทัศนคติ ความสมดุล
ระหว่างเป้าหมายในการทำงานขององค์กรกับอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

ปกรณั ปรียากร (2531:29 : อ้างถึงใน ประสิทธิ์ หนูประกอบ. 2544 : 9) ได้กล่าวไว้
ว่าศักยภาพเป็นพลังความสามารถทั้งที่มองเห็น ได้และที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในและยังจำเป็นต่อความ
เจริญก้าวหน้าและการพัฒนาในอนาคตอีกด้วย

ประสิทธิ์ หนูประกอบ (2544 : 10) ได้สรุปความหมายของศักยภาพไว้ว่า คือ พลังแห่ง
ความสามารถของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอยู่ในตัว ซึ่งสามารถนำออกมาใช้เพื่อดำเนินการหรือ
ประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในขอบเขตให้บังเกิดผลสำเร็จ

ยุวรัตน์ กมลเวช (2531:66 : อ้างถึงใน ประสิทธิ์ หนูประกอบ. 2544 : 9) กล่าวไว้ว่า
ศักยภาพ หมายถึง ซึ่ความสามารถขององค์กรภายในขอบเขตที่สามารถกระทำได้

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายของคำว่า “ศักยภาพ” หมายถึง อำนาจหรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจทำให้พัฒนาหรือปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้

เยวาลักษณ์ ศิริสุวรรณ (2539 : 7 อ้างถึงใน บาร์ทอลและมอร์ติน (Bartol and Mortin. 1991 : 672-681) อธิบายว่า ศักยภาพหรือขีดความสามารถ(Capacity) หมายถึง อัตราความสามารถในการผลิตมากที่สุดจากการทำงาน (Maximum output Rate)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ศักยภาพ หมายถึง คุณสมบัติหรือขีดความสามารถที่มีอยู่หรือแฝงอยู่ในสิ่งของ เครื่องมือ บุคคลหรือหน่วยงาน ซึ่งจะปรากฏหรือแสดงออกมาให้เห็นตามภาวะการใช้งาน การปฏิบัติงาน หรือการดำเนินการกิจกรรมใด ๆ

7. ทรรศนะของกลุ่มต่าง ๆ ต่อการถ่ายโอนการศึกษา

7.1. ทรรศนะขององค์กรส่วนท้องถิ่น ฝ่ายองค์กรส่วนท้องถิ่นมีทัศนคติต่อการถ่ายโอนสถานศึกษาในสองลักษณะ ดังนี้

7.1.1 ทัศนคติในเชิงบวก

- 1) ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี
- 2) เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน
- 3) สามารถตรวจสอบการทำงานของโรงเรียนได้อย่างใกล้ชิด
- 4) สถานศึกษาจะได้รับเงินสนับสนุน จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกเหนือจากเงินสนับสนุนจากรัฐบาล

7.1.2 ทัศนคติในเชิงลบ

- 1) สร้างภาระงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) ขาดความต่อเนื่องในเชิงนโยบายจัดการศึกษา

แม้ว่าในภาพรวมแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีทัศนคติเชิงบวกต่อการถ่ายโอนสถานศึกษา แต่เมื่อถกเถียงได้สะท้อนความรู้สึกให้เห็นว่าไม่ยอมรับโอนสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือแม้แต่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีรายได้มากกว่า 200 ล้านบาทก็ตาม(นิศยา เงินประเสริฐศรี และคณะ 2545 : 44)

7.2 ทัศนคติของบุคลากรทางการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบ จากนโยบายการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทัศนคติโดยรวมในเชิงลบต่อนโยบายการถ่ายโอน ฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สังกัด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค่อนข้างมีทัศนคติโดยรวมในเชิงบวกต่อนโยบายการถ่ายโอน ฯ (นิตยาเงินประเสริฐศรี และคณะ 2545 : 55-59) ซึ่งมีรายละเอียดของทัศนคติที่น่าสนใจทั้งสองด้านดังนี้

7.2.1 ทัศนคติในเชิงบวก

- 1) เกิดความคล่องตัวในการจัดการศึกษา
- 2) แก้ปัญหาการศึกษาของท้องถิ่น ได้ตรงจุด และรวดเร็วทันตามความต้องการของท้องถิ่น
- 3) ครูจะตื่นตัวในการพัฒนาตนเองมากขึ้น เพราะถูกตรวจสอบจากท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด
- 4) ชุมชนในท้องถิ่นจะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

7.2.2 ทัศนคติในเชิงลบ

- 1) เกิดความไม่เท่าเทียมกันของคุณภาพการจัดการศึกษา อันเนื่องมาจากความเหลื่อมล้ำของศักยภาพและทรัพยากรในแต่ละท้องถิ่น
- 2) ความไม่เป็นธรรมในการบริหารงบประมาณและบุคลากร
- 3) มีอิทธิพลของระบบอำนาจและระบบอุปถัมภ์
- 4) สถานศึกษาถูกครอบงำในการบริหารวิชาการและการเงิน
- 5) กระจายโอกาสในการทุจริต
- 6) คุณภาพการศึกษาจะขึ้นอยู่กับ นโยบายของผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่น ซึ่งอาจจะ ขาดความต่อเนื่อง

7.3 ทัศนคติของประชาชน จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครอง และองค์กรประชาชนในเรื่องการถ่ายโอน ฯ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองและองค์กรประชาชนโดยส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงลบแทบทั้งสิ้น กล่าวคือ ผู้ปกครองและองค์กรประชาชน มีความกังวลใจเป็นอย่างยิ่ง หากมีการถ่ายโอนการจัดการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะผู้ปกครองและองค์กรประชาชน ไม่มีความมั่นใจในศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (นิตยาเงินประเสริฐศรี และคณะ 2545 : 66-68) และจากการรายงานของคณะผู้แทนองค์กรสังคมนุชนท้องถิ่นทั่วประเทศ ที่นำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้าครั้งที่ 3 (2544) แสดงให้เห็นว่าองค์กรเหล่านี้ไม่มีความเชื่อมั่นต่อการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยสรุปประเด็นปัญหาดังนี้

7.3.1 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องหลัก ๆ ได้แก่

- 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการตรวจสอบที่เข้มแข็ง ไม่โปร่งใส
- 2) ไม่มีโครงการด้านการศึกษา

3) ขาดการสร้างการมีส่วนร่วมและการสร้างจิตสำนึกร่วมของชุมชน

4) ไม่มีกระบวนการเตรียมคนที่จะเข้ามาบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้สมัครไม่เข้าใจเป้าหมาย ภารกิจและบทบาทขององค์กร

7.3.2 ทศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ มีปัญหาดังนี้

1) ผู้เกี่ยวข้องทั้ง ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงาน ส่วนกลาง ไม่มีความเข้าใจกระบวนการและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

2) ข้าราชการส่วนกลางยังมีบทบาทครอบงำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7.3.3 นโยบายรัฐบาลและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจ มีปัญหาดังนี้

1) นโยบายการกระจายอำนาจขาดความชัดเจน

2) การถ่ายโอนอำนาจไม่กระทำอย่างจริงจัง เช่น การวางแผนเกิดจากเมืองบน (หน่วยงานส่วนกลาง) สั่งสู่เบื้องล่าง (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

3) ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการตั้งคณะกรรมการกระจายอำนาจ

สภาการศึกษาภาคประชาชน เป็นองค์กรหนึ่งที่ติดตามเรื่องการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาอย่างใกล้ชิด และได้ให้ความเห็นว่า “มีความเชื่อมั่นกระทรวงศึกษาธิการมากกว่ากระทรวงมหาดไทย” โดยสภาการศึกษาภาคประชาชน มองว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ภายใต้เงาของมหาดไทย และมีการเมืองระดับประเทศแฝงอยู่ หากโอนโรงเรียนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

(1) ทำให้ครูเกิดความสับสน

(2) อบต.ไม่เป็นมืออาชีพพอในการจัดการศึกษา

(3) การถ่ายโอนจะทำให้การศึกษาหยุดชะงัก

นอกจากนี้สภาการศึกษาภาคประชาชน มีความเห็นเพิ่มเติมว่า แม้จะมีเกณฑ์รองรับมาตรฐานการศึกษาซึ่งดำเนินการโดย สบศ. แต่ไม่อาจจะเชื่อมั่นในความโปร่งใสได้เต็มที่เพราะบริษัทรับจ้างจะทำการประเมินโดยดำเนินเป็นธุรกิจอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นมาตรฐานที่จะประกันคุณภาพการศึกษาอาจจะไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ดังนั้นภายใต้บริบทของการเมืองการปกครองเช่นปัจจุบัน สภาการศึกษาภาคประชาชนเห็นว่านโยบายการถ่ายโอนการศึกษายังไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติ

8. ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง

8.1 ประวัติความเป็นมา

ตำบลเสื่อหึ่ง เป็นตำบลเก่าแก่ตำบลหนึ่งในจำนวน 10 ตำบล ของอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งประกอบด้วย ตำบลเชียรใหญ่ ตำบลไสหมาก ตำบลเสื่อหึ่ง ตำบลบ้านเนิน ตำบลบ้านกลาง ตำบลท่าขนาน ตำบลเขาพระบาท ตำบลกระแสด ตำบลแม่เจ้าอยู่หัว และตำบลท้องลำเจียก

ตำบลเสื่อหึ่ง ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 ปัจจุบันเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 5 มีรายได้ (พ.ศ.2545-2546 โดยไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐ) 2,098,736 บาท

8.2 ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลบ้านเนิน อำเภอเชียรใหญ่ ตำบลขนานนาก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลเขาพระบาท อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลขนานนาก อำเภอปากพนัง ตำบลท่าซอมและตำบลบางนพ อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลบ้านกลาง ตำบลท่าขนาน และตำบลบ้านเนิน อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอเชียรใหญ่ ระยะทาง 8 กิโลเมตร และตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ระยะทาง 63 กิโลเมตร

8.3 ลักษณะภูมิอากาศ เป็นแบบมรสุม มี 2 ฤดูกาล คือ

8.3.1 ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – มิถุนายน

8.3.2 ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – มกราคม

8.4 การปกครอง

แบ่งเขตการปกครองตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครอง พ.ศ. 2475 ได้แบ่งการปกครองออกเป็น 10 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ 1 บ้านดอน ไตนค

หมู่ที่ 2 บ้านบางพา

หมู่ที่ 3 บ้านฉาง

หมู่ที่ 4 บ้านสระโพธิ์

หมู่ที่ 5 บ้านหนองเพ็งกรอ

หมู่ที่ 6 บ้านคลองเคี้ยว

หมู่ที่ 7 บ้านในสวน

หมู่ที่ 8 บ้านหนองบัว

หมู่ที่ 9 บ้านบางปรุง

หมู่ที่ 10 บ้านคชธรรมราช

8.5 ประชากร

ครัวเรือน	636	ครัวเรือน
ประชากรทั้งหมด	3,117	คน
ชาย	1,573	คน
หญิง	1,544	คน
ประชากรอายุ 18 ปีขึ้นไป(มีสิทธิ์เลือกตั้ง)	1,564	คน

8.6 สภาพทางเศรษฐกิจ

8.6.1 อาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร อาชีพหลัก คือ การทำนาและการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ อาชีพรอง คือ การเลี้ยงสัตว์และรับจ้าง

8.6.2 หน่วยงานธุรกิจและองค์กรบริหารส่วนตำบลอื่นที่

1) ธนาคาร	-	แห่ง	
2) โรงแรม	-	แห่ง	
3) ปั๊มน้ำมันหัวจ่าย	1	แห่ง	ปั๊มน้ำมันมือหมุน 6 แห่ง
4) ปั๊มก๊าซ	-	แห่ง	
5) โรงงานอุตสาหกรรม	-	แห่ง	
6) โรงเรียน	3	แห่ง	

8.7 สภาพทางสังคม

8.7.1 การศึกษา

1) โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน 3	แห่ง
2) โรงเรียนมัธยมศึกษา	จำนวน 2	แห่ง

8.7.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

1) วัด	จำนวน 1	แห่ง
2) สำนักสงฆ์	จำนวน -	แห่ง
3) มัสยิด	จำนวน -	แห่ง

4) ศาลเจ้า/โบสถ์	จำนวน	-	แห่ง
------------------	-------	---	------

8.7.3 การสาธารณสุข

1) โรงพยาบาล	จำนวน	-	แห่ง
2) สถานีอนามัยประจำตำบล	จำนวน	-	แห่ง
3) สถานพยาบาลเอกชน	จำนวน	-	แห่ง
4) ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน	-	แห่ง
5) ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน	จำนวน	5	แห่ง

8.7.4 การโทรคมนาคม

1) สถานีบริการไปรษณีย์ประจำตำบล	จำนวน	1	แห่ง
2) สถานีบริการโทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน	12	แห่ง

8.7.4 การไฟฟ้า

1) ประชากรที่ใช้ไฟฟ้า	จำนวน	613	ครัวเรือน
2) ประชากรที่ไม่ได้ใช้ไฟฟ้า	จำนวน	23	ครัวเรือน

8.7.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ

1) แม่น้ำ	จำนวน	1	สาย
2) ลำน้ำ/ลำห้วย	จำนวน	8	สาย
3) บึงหนองและอื่น ๆ	จำนวน	18	แห่ง

8.8 ข้อมูลอื่น ๆ

8.8.1 การศึกษาของของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ

1) ประถมศึกษา	จำนวน	8	คน
2) มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	จำนวน	11	คน
3) ปริญญาตรี	จำนวน	10	คน
3) สูงกว่าปริญญาตรี	จำนวน	-	คน

8.8.2 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ

1) เงินภาษีที่ อบต.จัดเก็บได้เอง	จำนวน	45,458	บาท
2) เงินภาษีที่ ส่วนราชการต่าง ๆ จัดเก็บให้	จำนวน	1,898,964	บาท
3) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	จำนวน	1,974,912	บาท
4) เงินรายได้จากทรัพย์สิน	จำนวน	6,718	บาท
5) เงินรายได้เบ็ดเตล็ด	จำนวน	147,500	บาท
รวมเงินรายได้ทั้งสิ้น	จำนวน	4,073,552	บาท

8.9 แผนงาน/โครงการที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ
ประจำปี 2547(เฉพาะที่ได้ตั้งงบประมาณไว้)

ที่	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ	ร้อยละ
1	<u>แผนงานพัฒนาด้านเศรษฐกิจ</u>	73,000	0.27
	-ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ	73,000	0.27
2	<u>แผนงานโครงสร้างพื้นฐาน</u>	18,420,632	73.68
	-โครงการบุกเบิกถนนผิวจราจรกว้าง 4 เมตร	425,000	1.70
	-โครงการบุกเบิกถนนผิวจราจรกว้าง 6 เมตร	2,974,800	11.89
	-โครงการปรับปรุงถนนดินผิวจราจรกว้าง 4 เมตร	105,000	0.42
	-โครงการบุกเบิกถนนผิวจราจรกว้าง 4 เมตร	425,000	1.70
	-โครงการบุกเบิกถนนผิวจราจรกว้าง 6 เมตร	2,974,800	11.89
	-โครงการปรับปรุงถนนดินผิวจราจรกว้าง 4 เมตร	105,000	0.42
	-โครงการปรับปรุงถนนลูกรังผิวจราจรกว้าง 4 เมตร	1,204,632	4.80
	-โครงการปรับปรุงถนนลูกรังผิวจราจรกว้าง 6 เมตร	396,500	1.58
	-โครงการซ่อมแซมถนนผิวจราจรลงหินผุกว้าง 3 เมตร	107,200	0.42
	-โครงการซ่อมแซมถนนผิวจราจรลงหินผุกว้าง 4 เมตร	600,600	2.40
	-โครงการปรับปรุงถนนลงหินคลุกกว้าง 4 เมตร	4,625,800	18.50
	-โครงการก่อสร้างถนนราดยางผิวจราจรกว้าง 4 เมตร	1,800,000	7.20
	-โครงการก่อสร้างถนนราดยางผิวจราจรกว้าง 6 เมตร	200,000	0.80
	-โครงการก่อสร้างถนน คลส.ผิวจราจรกว้าง 4 เมตร	78,000	0.31
	-โครงการวางท่อระบายน้ำ	243,200	0.97
	-โครงการสร้างท่อเหลี่ยม	405,000	1.62
	-โครงการสร้างสะพาน	1,750,100	7.00
3	<u>แผนพัฒนาแหล่งน้ำ</u>	3971900	15.88
	-โครงการสร้างประปาหมู่บ้าน	902,700	3.61
	-โครงการสร้างถังเก็บน้ำ คลส.	67,000	0.26
	-โครงการจัดซื้อถังไฟเบอร์กลาสความจุ 2,000 ลิตร	1,000,000	4.00
	-โครงการขุดเจาะบ่อบาดาลภายในตำบล	270,000	1.08
	-โครงการขุดสระน้ำประจำหมู่บ้าน	92,400	0.36

ที่	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ	ร้อยละ
	-โครงการขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ	916,000	3.66
	-โครงการขุดระบายน้ำในตำบล	532,000	2.12
	-โครงการสร้างระบายน้ำ คลส.	102,100	0.40
	-โครงการขุดลอกสระน้ำประจำหมู่บ้าน	89,700	0.35
4	<u>แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</u>	<u>354,000</u>	<u>1.41</u>
	-โครงการสนับสนุนประเพณีท้องถิ่น	36,000	0.14
	-โครงการจัดอบรมจริยธรรมแก่ประชาชน	20,000	0.08
	-โครงการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น	5,000	0.02
	-โครงการสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	283,000	1.13
	-โครงการจัดอบรมวิชาชีพระยะสั้น	10,000	0.04
	-โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน/นมนักเรียน	30,000	0.12
	-โครงการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนแก่สถานศึกษา	41,000	0.16
	-โครงการสนับสนุนการแข่งขันกีฬานักเรียน	40,000	0.16
5	<u>แผนงานพัฒนาการสาธารณสุข</u>	<u>135,000</u>	<u>0.54</u>
	-โครงการสนับสนุนอุปกรณ์ให้ศสภ.ประจำหมู่บ้าน	20,000	0.08
	-โครงการสนับสนุนอุปกรณ์สำหรับคนพิการ	10,000	0.04
	-โครงการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	65,000	0.26
	-โครงการเฝ้าระวังโรคเบาหวาน/ความดันโลหิตสูง	20,000	0.08
	-โครงการจัดตั้งคลังวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า	20,000	0.08
6	<u>แผนงานพัฒนาสังคม</u>	<u>850,000</u>	<u>3.40</u>
	-โครงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ	10,000	0.04
	-โครงการสร้างสวนสุขภาพ	25,000	0.10
	-โครงการก่อสร้างหอกระจายข่าว	500,000	2.0
	-โครงการจัดแข่งขันกีฬา	15,000	0.06
	-โครงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา	10,000	0.04
	-โครงการสร้างศาลาเอนกประสงค์	260,000	1.04
	-โครงการจัดให้มีอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัย	30,000	0.12

ที่	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ	ร้อยละ
7	แผนงานพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-	0.00
8	แผนงานพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร	1,317,340	5.26
	-โครงการปรับปรุงอาคารสถานที่ทำการอบต.	675,000	2.7
	-โครงการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์อุปกรณ์สำนักงานอบต.	199,540	0.79
	-โครงการจ้างบุคลากรเพิ่ม	442,800	1.77

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรมพัฒนาชุมชน (2542 : 3-5 อ้างถึงใน ประสิทธิภาพ หนูประกอบ 2544 : 44) โดยกลุ่มงานวิจัยและพัฒนาได้ทำการวิจัยเรื่อง การถ่ายโอนงานและกิจกรรมพัฒนาชุมชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหารูปแบบที่เหมาะสมในการถ่ายโอนกิจกรรม ศึกษาความต้องการและศักยภาพในการพัฒนาองค์กรและกำหนดแผนปฏิบัติการถ่ายโอนงานและกิจกรรมพัฒนาชุมชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า งานและกิจกรรมที่ควรถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/องค์กรชุมชน คือ งานให้บริการชุมชนด้วยการพัฒนาเด็ก สตรี เยาวชน อาชีพ เงินทุน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน การสนับสนุนหรืออุดหนุนกิจกรรมพัฒนา การกำหนดและส่งเสริมมาตรฐานการให้บริการชุมชน การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดบริการชุมชน การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย การติดตามประเมินผล ซึ่งในการถ่ายโอนงานและกิจกรรม ควรมีขั้นตอนของการถ่ายโอนที่ประกอบด้วยงานหรือกิจกรรมที่มีในการเตรียมความพร้อมของชุมชนและหน่วยงาน ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความพร้อมขององค์กรในการรับการถ่ายโอนโดยจะพิจารณาถึง ภาวะผู้นำ แรงจูงใจ สิ่งล่อใจในการรับโอนงานและกิจกรรม ประสิทธิภาพและศักยภาพขององค์กรในการรับการถ่ายโอนงานและกิจกรรม การพัฒนาชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งต่อนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในทศวรรษหน้า เพื่อศึกษาแนวทางการส่งต่อนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ในช่วงระหว่างปี 2540-2550 ซึ่งจะส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แนวโน้มด้านการบริหารจัดการที่จะเกิดขึ้นในปี 2550 กระทรวงศึกษาธิการจะไม่มีบทบาทหลักในการจัด

บริการทางการศึกษา แต่จะมีบทบาทหลักในการส่งเสริมทางวิชาการและระดับกระทรวงจะมุ่งกำหนดนโยบายเพื่อการรักษาเอกลักษณ์ของชาติเท่านั้น สำหรับแนวโน้มด้านการส่งต่อนโยบายที่จะเกิดขึ้นในปี 2550 กระทรวงศึกษาธิการจะมุ่งส่งต่อนโยบายด้วยรูปแบบผสมผสานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีองค์กรเครือข่ายการส่งต่อนโยบายที่เชื่อมโยงระหว่างกัน จะใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ข้อมูลที่หลากหลาย และจะนำเทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้ ทั้งนี้ยังมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งต่อนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย กระบวนการติดต่อสื่อสารและสภาพแวดล้อมของกระบวนการติดต่อสื่อสาร

สถาบันดำรงราชานุภาพ (2539 : 83-92) ได้รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยแยกประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างระบบงาน

1.1. การประชุม จากการวิจัยภาคสนามพบว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งมีการประชุมในแต่ละเดือน โดยพบว่าร้อยละ 80.3 ประชุมเดือนละครั้ง ร้อยละ 19.7 ประชุมมากกว่า 1 ครั้ง และพบว่า ร้อยละ 90.2 มีการจัดทำแผนการประชุม ร้อยละ 9.8 ไม่มีการจัดทำรายงานการประชุม

1.2. การแบ่งงานหรือมอบหมายงาน จากการวิจัยพบว่า ร้อยละ 45.9 มีคำสั่งแบ่งงาน ร้อยละ 49.2 มีการมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติ และยังพบอีกว่าบางแห่งมีการมอบหมายงานโดยวาจาโดยประธานกรรมการบริหารเป็นผู้สั่ง

2. การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานบุคลากรผลการวิจัยพบว่า มีการใช้รูปแบบของทางราชการเป็นหลัก สำหรับในการสรรหา คัดเลือกลูกจ้างชั่วคราวนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมีวิธีปฏิบัติอยู่ 2 วิธี ดังนี้

2.1. การสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์

2.2. การสอบสัมภาษณ์เพียงอย่างเดียว

จากการสอบถามผู้บริหาร ๗ เพิ่มเติมพบข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่ง จ้างลูกจ้างชั่วคราวเป็นลูกหลานหรือญาติพี่น้องของสมาชิกสภา หรือคณะกรรมการบริหาร

3. การบริหารการคลังและงบประมาณ การวิจัยภาคสนามพบว่า ในจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบล 40 แห่ง ร้อยละ 65.57 สามารถทำร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนด เหลือร้อยละ 34.43 ที่ไม่อาจทำงบประมาณรายจ่ายเสร็จทันตามกำหนด สาเหตุพบว่าเป็นเนื่องจากคณะกรรมการบริหารยังไม่เข้าใจกระบวนการจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเท่าที่ควร โดยเฉพาะเงื่อนไขเวลาที่กำหนดไว้ตามระเบียบ

4. ด้านการบริหารงานพัสดุ จากการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งมีการแต่งตั้งกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง และยังพบอีกว่าร้อยละ 63.9 มีการจัดทำทะเบียน ร้อยละ 54.1 ไม่มีการจัดทำทะเบียน การวิจัยดังกล่าวพบประเด็นที่น่าเป็นห่วงคือ ในการบริหารพัสดุนั้นมีผลประโยชน์ในรูปของตัวเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง การจัดซื้อจัดจ้างไม่เป็นไปตามระเบียบ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากความไม่รู้ ไม่เข้าใจระเบียบ อีกส่วนหนึ่งเจตนาปฏิบัติ

เยาวลักษณ์ ศิริสุวรรณ (2539 : 93-98) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพของเทศบาลเมืองนครปฐม ในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา โดยได้แยกผลการวิจัยในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านนโยบาย พบว่า นายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรี มีความตั้งใจที่จะจัดตั้งโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยมีการติดต่อปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้อง เช่น เทศมนตรีฝ่ายการศึกษา สมาชิกสภาเทศบาล ด้านขีดความสามารถในการบริหารจัดการ พบว่า เทศบาลใช้หลักการบริหารโครงการ โดยจะกำหนดเป็นโครงการพิเศษในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาขึ้นมา และจัดทำระเบียบบริหารการเงิน การจัดจ้างบุคลากรภายนอกมาทำหน้าที่สอนและบริหาร โครงการในระยะแรกใช้สถานที่ร่วมกับโรงเรียนเทศบาล ต่อไปจะแยกเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาโดยเฉพาะและขึ้นตรงต่อกองการศึกษา ในการกำหนดหลักสูตรและสาขาที่จะเปิดสอน ได้ทำการสำรวจความต้องการของผู้ปกครองและผู้ที่จะเรียนต่อในสาขาวิชาที่ต้องการ เพื่อกำหนดทางเลือก

2. ด้านความพร้อมของทรัพยากรการบริหาร พบว่า เทศบาลเมืองนครปฐมมีความพร้อมระดับสูงในด้านอาคารสถานที่ เพราะได้เตรียมสถานที่และห้องเรียนไว้ก่อนแล้ว จะขาดแค่เครื่องมือเครื่องใช้ที่ประกอบการเรียนการสอน สำหรับการเงิน เทศบาลใช้งบจากรายได้ของเทศบาลประมาณปีละ 30-36 ล้านบาทเศษสำหรับจัดการศึกษา ที่เหลือเกือบร้อยละ 50 ซึ่งเป็นค่าจ้างและเงินเดือนใช้จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐ ส่วนปัญหาที่สำคัญพบว่า บัญชีเงินเดือนตามระเบียบของทางราชการไม่สร้างแรงจูงใจให้แก่บุคคลผู้มีความรู้ความสามารถเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในสถานอาชีวศึกษาที่ตั้งขึ้น แต่คาดว่าหากมีความมั่นคงและเป็นระบบดีอาจจะเป็นแรงจูงใจบุคลากรได้

สุวรรณ ช่วนุกุล (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพของสภาตำบลที่ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา : สภาตำบลบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบุคลากร สมาชิกสภาตำบลมีระดับการศึกษายังไม่เพียงพอกับบทบาทหน้าที่ แต่คณะกรรมการสภาตำบลส่วนใหญ่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างต่ำในบางเรื่อง เช่น ความสามารถในการอภิปรายในที่ประชุม ความสามารถในการจัดทำแผนงาน โครงการ

2. ด้านการเงิน งบประมาณที่มาจากรายได้ของสภาตำบลซึ่งได้จากการจัดเก็บภาษี

ต่าง ๆ เป็นรายได้ที่ไม่เพียงพอในการพัฒนาท้องถิ่น ศักยภาพด้านการเงินของสภาตำบลมีน้อยมาก งบประมาณส่วนใหญ่หน่วยงานจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมาดำเนินการให้ งบประมาณของสภาตำบลใช้เฉพาะ โครงการเล็ก ๆ ในหมู่บ้านเท่านั้น

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ การบริหารและการพัฒนาตำบลยังขาดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นทั้งครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์เพื่อการพัฒนาและปฏิบัติงานในหน้าที่ รวมตลอดถึงอาคารสถานที่ทำการที่เหมาะสมสำหรับเมื่อยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

4. ด้านการบริหารจัดการ มีการจัดทำแผนพัฒนาตำบลประจำปี และแผนพัฒนาตำบล 5 ปี แต่ในทางปฏิบัติไม่ได้ใช้แผนเป็นเครื่องมือในการพัฒนา สาเหตุสำคัญคือ ขาดงบประมาณดำเนินการตามแผน ประกอบกับผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญเรื่องแผนมากนัก และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งพบว่า สภาตำบลไม่มีอำนาจตัดสินใจในการดำเนินงานตามแผน เนื่องจากต้องฟังทางงบประมาณจากส่วนอื่น การอำนวยความสะดวก การประสานงานไม่เป็นระบบ ขาดการติดตามอย่างต่อเนื่อง ในการจัดตั้งงบประมาณของสภาตำบลขาดบุคลากรที่มีความสามารถที่จะดำเนินการเองได้ จึงต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่จากอำเภอ จึงถือได้ว่า ศักยภาพด้านการบริหารจัดการยังค่อนข้างต่ำ

ชัยเดช ป่าละวงส์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า อบต.บ้านนา มีศักยภาพเพียงพอในการบริหารจัดการพัฒนาชนบท โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านบุคลากร พบว่า คณะกรรมการบริหาร พนักงานส่วนท้องถิ่น และสมาชิกสภา อบต. มีความรู้ความเข้าใจการบริหารงานของ อบต. ค่อนข้างดี ได้นำความคิดเห็นของประชาชนเข้าพิจารณาแก้ไขใน อบต. สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ในการดำเนินการสามารถจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายได้

2. ด้านการเงิน พบว่า อบต.บ้านนามีเงินเพียงพอในการพัฒนาชนบทในพื้นที่รับผิดชอบ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน แต่ไม่สามารถจัดการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมได้ เนื่องจากต้องใช้งบประมาณและเครื่องมือมาก ตลอดถึงความรู้ในการจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อม

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า อบต.บ้านนา มีอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานครบถ้วนมีการลงทะเบียนและจัดเก็บเป็นระบบ

4. ด้านการบริหารจัดการ พบว่า มีการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ทั้งระยะสั้นและระยะยาว แต่ในทางปฏิบัติเมื่อจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่าย ผู้เสนอมักไม่ได้ใช้แผนพัฒนาตำบลมาเป็นเครื่องมือ ส่วนใหญ่จะเสนอตามฐานคะแนนเสียง

ฉันทน์ บัวบาน (2543 : 126) ได้ทำวิจัยเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีต่อบทบาทการส่งเสริมการศึกษาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพัทลุง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

การส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นว่า อบต.ยังไม่สามารถจัดการศึกษาเองได้ เพราะขาดงบประมาณและบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการจัดการศึกษา อบต.ควรให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อสิ่งต่าง ๆ เช่น สื่อการเรียน วัสดุอุปกรณ์ เพื่อจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอน การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารโดยเป็นกรรมการศึกษาของโรงเรียน

การส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นว่า อบต.ควรให้การสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์เด็กเล็กเป็นพิเศษในทุกด้าน

การส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัย สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความเห็นว่า อบต.ควรส่งเสริมประชาชนโดย การใช้หอกระจายข่าวที่จัดอย่างมีประสิทธิภาพ มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ ส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มองค์กรประชาชน และส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น อบต. สมาชิก อบต. ให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และภาระกิจที่ต้องรับผิดชอบ

วรรณวิไล วรวิภิมขิต (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในภาคกลาง พบว่า กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยสูง รองลงมา คือการศึกษาสายอาชีพ ส่วนกิจกรรมจัดตั้งศูนย์การเรียนจะต่ำสุด เนื่องจากกิจกรรมการศึกษตามอัธยาศัยจะเป็นไปตามธรรมชาติสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชน และเป็นกิจกรรมที่มีมาเป็นระยะเวลาานาน การจัดกิจกรรมไม่ยุ่งยาก กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีส่วนร่วมสูง สำหรับศูนย์การเรียนเป็นกิจกรรมใหม่ ขั้นตอนการดำเนินงานมีมากกว่า ต้องมีองค์ประกอบในการจัดตั้ง เช่น สถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ ซึ่งต้องมีการจัดเตรียม เป็นผลให้กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่ำสุด

ลลิตินทิพย์ สุขพฤกษ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อได้ประมวลข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการมีส่วนร่วมพบว่า การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ควรมีการประชาสัมพันธ์และชี้แจงมากกว่านี้ ควรเน้นกิจกรรมที่สามารถ

ศึกษาได้ตลอดระยะเวลาและเป็นกิจกรรมที่ชาวบ้านสนใจ และหลักสูตรต่าง ๆ ควรนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และที่สำคัญควรจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านให้ครบทุกหมู่บ้าน

ประสิทธิ์ หนูประกอบ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการรับถ่ายโอนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จังหวัดสงขลา พบว่า ศักยภาพในการรับถ่ายโอนอยู่ในระดับต่ำ โดยได้ให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจคือ อบต.ควรจัดสรรงบประมาณเฉพาะด้านการศึกษาโดยตรงและควรเพิ่มอัตรากำลังเฉพาะด้านการศึกษา หรือให้บุคลากรของหน่วยงานที่ถ่ายโอนเป็นพี่เลี้ยงสักระยะหนึ่ง ควรมีการอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้ด้านครุภัณฑ์ และสื่อการศึกษาระดับปฐมวัย การบริหารจัดการควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนและผู้ปกครองเข้าใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกชั้นตอน

นิตยา เงินประเสริฐศรี และคณะ (2545 : 2-6) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเหมาะสมในการถ่ายโอนสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : บทสะท้อนจากกลุ่มผู้ได้เสีย ผลการศึกษาสรุปไว้ดังนี้

1. ความพร้อมของบริบท บริบททางกฎหมาย และการเมืองการปกครองของไทย ยังไม่พร้อมรับนโยบายการถ่ายโอน กล่าวคือ

1.1 มีความเข้าใจที่สับสน และขัดแย้งในการตีความตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 3 ฉบับ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการศึกษา 2542 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

1.2 ภาคการเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่นยังไม่เข้มแข็งเพียงพอ กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอิสระจากระบบอำนาจและอิทธิพล ประชาคมในท้องถิ่น ยังไม่ร่วมคิด ร่วมทำและร่วมตรวจสอบในระบบการเมืองการปกครองท้องถิ่น

1.3 นโยบายการถ่ายโอนก่อตัวจากระดับบน และเป็นการบังคับด้วยกฎหมาย ขาดการมีส่วนร่วมเท่าที่ควรจากระดับล่าง

1.4 ทำทึของฝ่ายต่าง ๆ ทั้ง ภาคการเมือง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาคมการศึกษา ยังไม่เป็นไปในทิศทางที่สนับสนุนนโยบายการถ่ายโอนสถานศึกษา

2. ทรรศนะจากกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย จากการศึกษาคำคิดเห็นของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย ในระดับปฏิบัติ 3 ฝ่าย สรุปผลได้ว่า

2.1 ฝ่ายรับโอน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้รับนโยบายไปปฏิบัติ มีความเห็นค่อนข้างสอดคล้องกันว่า นโยบายในการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษามีความเหมาะสมตามหลักการกระจายอำนาจ และเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับ โอนตามกฎหมาย

แต่ในทางปฏิบัตินั้น ความเหมาะสมในการรับบริการถ่ายโอนภารกิจขึ้นอยู่กับประเภท และระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าส่วนใหญ่ของค์การบริหารส่วนตำบลประเมินศักยภาพตนเองว่า ยังไม่พร้อมและยังไม่ต้องการรับภาระในการจัดการศึกษา

2.2 ฝ่ายถูกโอน คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาดังกักระทรวงศึกษาธิการ มีความเห็นว่า นโยบายการถ่ายโอนภารกิจการศึกษาไม่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยในขณะนี้ ทั้งนี้เพราะ องค์กรท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นยังไม่เข้มแข็ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารขององค์กรท้องถิ่นส่วนมากไม่มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษา ชาวการศึกษาประเมินว่าองค์กรท้องถิ่นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะ อบต. ยังไม่มีความพร้อมและความเหมาะสมในการจัดการศึกษา อีกทั้งยังเห็นว่าการถ่ายโอนสถานศึกษาจะก่อให้เกิดผลกระทบหลายประการ จึงควรชะลอการดำเนินการตามนโยบายนี้ หรือดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไป

2.3. ฝ่ายประชาชน คือ ผู้รับบริการซึ่งจะได้รับผลโดยตรงจากการจัดการศึกษา มีความเห็นที่โน้มเอียงไปในทิศทางเดียวกับชาวการศึกษา กล่าวคือ เห็นด้วยในหลักการของการกระจายอำนาจ แต่ไม่มีความศรัทธาเชื่อมั่นในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่น อีกทั้งยังเห็นว่า ประชาชนยังไม่สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบทางการเมืองการปกครองได้อย่างแท้จริงและปลอดภัย ดังนั้น จึงยังไม่มี ความเหมาะสมที่จะดำเนินการตามนโยบายการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาซึ่งเป็นงานที่มีความละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม ประชาคมในท้องถิ่นในระดับล่าง ส่วนใหญ่ยังไม่รับรู้และไม่ให้ความสนใจประเด็นในเรื่องการถ่ายโอนการศึกษามากนัก

ผู้วิจัยยังได้สรุปอีกว่า เสียงสะท้อนของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มนี้ บ่งบอกว่าการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้บังเกิดผลดีต่อทุกฝ่ายและต่ออนาคตการศึกษาของชาติ จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบและรอบด้าน ประเด็นความเหมาะสมจึงไม่ได้อยู่ที่การบังคับตามเงื่อนไขเวลา แต่อยู่ที่ความพร้อมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

3. ลักษณะบ่งชี้ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับโอน

ลักษณะบ่งชี้ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับร่างเกณฑ์การประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานปฏิรูปการศึกษา และได้นำไปตรวจสอบความคิดเห็นในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผลการตรวจสอบความคิดเห็นปรากฏว่า ลักษณะบ่งชี้ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการยอมรับและสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ลักษณะความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับบริการถ่ายโอนการจัดการศึกษาได้มี 6 ประการต่อไปนี้

1. มีคณะกรรมการการศึกษาที่มีศักยภาพในการบริหารการศึกษาของท้องถิ่น

3.2 มีแผนการจัดการศึกษาที่แสดงความพร้อมด้านงบประมาณ บุคลากร และการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

3.3 มีแผนงานด้านการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของรัฐ

3.4 มีแผนงานด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ชัดเจน

3.5 มีศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ และสามารถจัดสรรเพื่อเป็นงบประมาณสมทบในการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

3.6 มีแผนการบริหารและแผนติดตามการใช้งบประมาณด้านการศึกษาที่โปร่งใสตรวจสอบได้

4. หลักการและกลยุทธ์ในการถ่ายโอน

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ของการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 หลักการ

- 1) ให้เป็นการถ่ายโอนแบบค่อยเป็นค่อยไป บนเงื่อนไขความพร้อม ความต้องการ และความเหมาะสม
- 2) ดำเนินถึงการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ในทุกขั้นตอนของการถ่ายโอน
- 3) การถ่ายโอนต้องไม่ส่งผลกระทบต่อ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งไม่ขยายช่องว่างของความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
- 4) การถ่ายโอนต้องไม่ส่งผลกระทบต่อขวัญและกำลังใจ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา

4.2 กลยุทธ์

- 1) เสริมสร้างความพร้อมของเงื่อนไขทางบริบท เพื่อรองรับการถ่ายโอนสถานศึกษา
- 2) พัฒนาโครงสร้างและกลไกรองรับภารกิจการถ่ายโอนสถานศึกษา
- 3) เสริมสร้างความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการถ่ายโอนสถานศึกษา
- 4) วิจัยและพัฒนาแนวทางและกระบวนการถ่ายโอนสถานศึกษา เพื่อหา

แนวทางและกระบวนการที่เหมาะสม

- 5) พัฒนาระบบและหลักเกณฑ์ประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ยอมรับร่วมกัน
- 6) ดำเนินการถ่ายโอนสถานศึกษาตามความพร้อมและความต้องการ
- 7) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายการถ่ายโอนสถานศึกษา ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม

ผลจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า “การถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ตามตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 ฉบับ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการศึกษา 2542 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นแนวทางที่ทุกฝ่าย ทุกองค์กรเห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบกับ ศตวรรษที่ 21 จัดเป็นยุคแห่งบานของการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นไปตามกระแสแนวคิดการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางให้แก่ส่วนท้องถิ่น ภายใต้วิสัยทัศน์ของการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ ที่ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของรัฐ (world Bank, 2000)

“การถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” เป็นกลยุทธ์การปฏิรูปการศึกษา ที่มุ่งกระจายอำนาจการมีส่วนร่วมของประชาชน และชุมชนท้องถิ่นในการดำเนินการทางการศึกษา ซึ่งตามหลักสากลถือเป็นการกระจายอำนาจที่สมบูรณ์แบบมากที่สุดตามอุดมการณ์ประชาธิปไตย (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2545 : 1) และในการถ่ายโอนอำนาจทางการศึกษานั้น United States Agency for International Development (USAID) สนับสนุนให้มีการถ่ายโอนอำนาจให้แก่องค์กรท้องถิ่นและชุมชนมากกว่าให้ภาคเอกชนบริหารจัดการ โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2545 : 2 อ้างถึงใน มาร์ติน (Martin, 1993: 65))

สำหรับประเทศไทยแม้จะมีการกระจายอำนาจทางการศึกษาในรูปของการถ่ายโอนอำนาจอยู่แล้วส่วนหนึ่ง แต่ พิณสุดา สิริรังศรี (2541) ได้ชี้ให้เห็นว่าการศึกษาของประเทศไทยในภาพรวมมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจ ถูกครอบงำผูกขาดโดยรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ว่า ราชการส่วนกลางจัดการศึกษาถึงประมาณร้อยละ 95 โดยมีเพียงร้อยละ 5 ที่การจัดการศึกษาดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (วิจิตร : 2543) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการจัดการศึกษาก่อนที่จะมีการตรากฎหมายทั้ง 3 ฉบับขึ้น และถือว่าประสบผลสำเร็จอย่างน่าภาคภูมิใจ คือ เทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

กฎหมายต่าง ๆ ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ได้เปิดมิติใหม่ในวิธีคิดและวิธีจัดการศึกษาที่ทำหาย โดยให้ท้องถิ่นมีบทบาทแทนรัฐ “องค์กรบริหารส่วนตำบล” ซึ่งเป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นที่

ใกล้ชิดประชาชนที่สุดจึงน่าจะมีบทบาทและรับผิดชอบโดยตรงต่อการทำภารกิจด้านการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายและเป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แม้จะเกิดกระแส เกิดวิวาทะทางความคิด ในเรื่องการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากองค์กรหลายองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ผู้รับโอน) บุคลากรทางการศึกษา(ผู้ถูกโอน) และประชาชน(ผู้รับบริการ) ได้แสดงความคิดเห็นและได้แสดงทัศนคติ รวมทั้งได้แสดงกระแสคัดค้าน โดยสรุปเป็นแนวทางเดียวกันว่า “ภายใต้การเมืองการปกครองดังเช่นขณะนี้ นโยบายการถ่ายโอนการศึกษายังไม่เหมาะสมในการปฏิบัติ” (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2545 : (2)-(3)) โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรครูกลุ่มต่าง ๆ ได้คัดค้านอย่างรุนแรง ซึ่งสาระสำคัญของการคัดค้านมีประเด็นดังนี้(สุรพล : 2544)

1. เรื่องความไม่พร้อมและไม่มีศักยภาพพอที่จะสามารถบริหารจัดการศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. การ โอนการศึกษาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำให้เอกภาพและประสิทธิภาพของระบบการศึกษาได้รับความกระทบกระเทือน
3. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะได้รับผลกระทบในเรื่องความก้าวหน้ามั่นคงในการทำงาน

แต่มีหลายองค์กรอีกเช่นกัน ได้มีความพยายามผลักดันนโยบายดังกล่าวข้างต้น ให้มีความก้าวหน้าและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ดี ทั้ง 3 ฉบับข้างต้น เช่น โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีโดยการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ได้นำเสนอภาพกว้าง ๆ เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย

1. ฝ่ายการเมืองต้องมุ่งมั่นที่จะผลักดันการกระจายอำนาจให้เกิดผลอย่างจริงจัง
 2. มีการกระจายทรัพยากร(งบประมาณ อำนาจตามกฎหมาย บุคลากร วัสดุอุปกรณ์) ตามความจำเป็นตามภาระหน้าที่ของท้องถิ่น
 3. ความเข้มแข็งทางการเมืองท้องถิ่น
 4. ความสามารถในการบริหารจัดการท้องถิ่น
 5. คุณภาพและความพร้อมของบุคลากรท้องถิ่น
 6. ความพร้อมด้านค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้บริหารและพนักงานท้องถิ่น
- ธนาคารโลก ได้พยายามศึกษาและชี้ให้เห็นอุปสรรคที่สำคัญซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการกระจายอำนาจทางการศึกษา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ขาดความสามารถในการจัดการและการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพสูง ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดได้ 2 ทาง กล่าวคือ

รัฐบาลกลางไม่ทราบว่าจะทำอะไร ส่วนรัฐบาลท้องถิ่นไม่ทราบว่าต้องทำเรื่องนั้น ๆ อย่างไร ดังนั้น การประเมินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นและมีความสำคัญมาก(ภัทรนันท์ 2542 : 117-119)

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถือเป็นชนวนให้เกิดกระแสความไม่เห็นด้วยต่อนโยบายการถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าหลายฝ่ายจะเห็นด้วยในหลักการถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าองค์กรส่วนท้องถิ่นดังกล่าวนี้คือ องค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มบุคคลหรือองค์กรเหล่านั้นมีความเห็นว่า “ภารกิจการจัดการศึกษาน่าจะล้มเหลวโดยสิ้นเชิง” ซึ่งกระแสต่อต้านที่เกิดความรุนแรงคือกระแสต่อต้านร่างแรกของแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ฯ โดยได้มีบทบัญญัติให้โอนสถานศึกษาระดับประถมศึกษาให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถานศึกษาตั้งอยู่ สำหรับระดับมัธยมศึกษาโอนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยไม่มีการกำหนดรายละเอียดหรือข้อยกเว้นใด ๆ

ผู้วิจัยค่อนข้างจะเห็นด้วย กับแนวทางในการถ่ายโอนสถานศึกษาที่นำเสนอโดยคณะนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยเฉพาะในแนวทางที่ว่า ดำเนินการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยไม่กำหนดระดับประเภทการศึกษาหรือสถานศึกษา และควรถ่ายโอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป ตามความเหมาะสมและระดับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อลดกระแสและวิวาทะแห่งความคิดจากหลาย ๆ ฝ่าย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษานอกระบบที่ดำเนินการ โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าจะทำได้ ประกอบกับเมื่อได้ศึกษางานวิจัยของ อัจฉรา พรหมตาไกลี (2539:167) ถึงแนวโน้มของการศึกษานอกระบบโรงเรียนในประเทศไทย พุทธศักราช 2549 ในส่วนของการบริหารการศึกษานอกระบบโรงเรียนซึ่งสรุปไว้อย่างสอดคล้องกับการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดดังนี้ ต่อไปทุกหน่วยงานจะมีบทบาทตามสภาพของคนและตามธรรมชาติของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งจะมีการปรับปรุงกฎระเบียบบางอย่างให้สอดคล้องกับการดำเนินงานโดยอาศัยความยืดหยุ่นและความคล่องตัวเป็นหลัก ตลอดจนเปิดโอกาสอย่างกว้างขวางให้คณะบุคคลองค์กรเอกชน และท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแล และจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนอย่างชัดเจน การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนจะต้องจัดควบคู่ไปกับการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จะเป็นการจัดการศึกษาที่คุ้มค่าที่สุด โดยยึดกลุ่มเป้าหมายเป็นหลักแล้วพัฒนาส่งเสริมซึ่งกันและกัน หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมสนับสนุนให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ให้มากขึ้น

ด้วยการมอบอำนาจและกระจายอำนาจไปสู่ระดับท้องถิ่นมากขึ้นเพื่อให้งานคล่องตัวทันเหตุการณ์ และสนองตอบต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยถึงศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเขิธรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยในขั้นต้นนี้สนใจที่จะศึกษาศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบที่จัดโดยกรมการศึกษานอกโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ต้องการศึกษา ศักยภาพในการรับการถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ในบทนี้จึงขอเสนอให้เห็นภาพของ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีจัดกระทำข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งขอเสนอตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 1,608 คน ได้แก่

1.1.1 ประชาชนใน ตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี ทั้ง 10 หมู่บ้าน จำนวน 1,564 คน

1.1.2 บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย สมาชิก อบต. ข้าราชการและลูกจ้าง จำนวน 29 คน

1.1.3 บุคลากรในศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช(ศน.อ.) ประกอบด้วย อาสาสมัคร กศน. ครูประจำกลุ่ม ข้าราชการและลูกจ้าง จำนวน 15 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากประชากรที่เป็นประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน จะใช้วิธีการเทียบสัดส่วนตามตารางของเครซี มอร์แกน(Krejcie and Morgan 1970:608) แล้วในแต่ละหมู่บ้านจะใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยการสุ่มตามสะดวก(Accidental หรือ Haphazard Sampling)อีกครั้งหนึ่ง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 161 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากประชากรที่เป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง จะใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 29 คน

1.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากประชากรที่เป็นบุคลากรในศูนย์บริการการศึกษา
นอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่(ศบ.อ.)จะใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 15 คน
ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 205 คน

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ประชาชน		
- หมู่ที่ 1	258	26
- หมู่ที่ 2	205	21
- หมู่ที่ 3	144	15
- หมู่ที่ 4	133	14
- หมู่ที่ 5	115	12
- หมู่ที่ 6	65	7
- หมู่ที่ 7	123	13
- หมู่ที่ 8	67	7
- หมู่ที่ 9	293	29
- หมู่ที่ 10	161	17
รวม	1,564	161
2. บุคลากรของ อบต.เสีอหึ่ง	29	29
3. บุคลากรของ ศบอ.เชียรใหญ่	15	15
รวมทั้งสิ้น	1,608	205

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. รายละเอียดของเครื่องมือ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ในส่วนของเครื่องมือวิจัย มีทั้งเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นเองและ
เครื่องมือวิจัยที่ได้คัดแปลงจากเครื่องมือวิจัยที่ผู้อื่นได้สร้างไว้แล้ว โดยได้พยายามสร้างและดัด
แปลงให้ครอบคลุมศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีต่อการรับการถ่ายโอนการจัด

การศึกษานอกระบบ ภายใต้องค์ประกอบของลักษณะบังคับศึกษภาพ ใน 4 ด้านต่อไปนี้ คือ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน งบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร โดยได้จำแนกเครื่องมือออกเป็น 3 รูปแบบ ตามลักษณะดังต่อไปนี้

2.1.1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อศึกษภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจะสอบถามประชาชนตำบลเสื่อหิง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ลักษณะของแบบสอบถามระดับความคิดเห็นจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1) ตอนที่ 1 สถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

2) ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อระดับศึกษภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงในการดำเนินการด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นมาตรฐานประมาณค่า (rating scale) 3 ระดับ ซึ่งกำหนดคะแนนเป็น 1,2 และ 3 โดยที่

- 1 หมายถึง อดต.มีศึกษภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับต่ำ
- 2 หมายถึง อดต.มีศึกษภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับปานกลาง
- 3 หมายถึง อดต.มีศึกษภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับสูง

2.1.2 แบบประเมินศึกษภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเครื่องมือสำหรับประเมินศึกษภาพของการดำเนินงานในปัจจุบันขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สำรวจและประเมินตามเกณฑ์ ซึ่งจะประเมินศึกษภาพจากการสำรวจ การสังเกตเอกสารหลักฐาน และการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนท้องถิ่น ลักษณะของแบบประเมินศึกษภาพจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1) ตอนที่ 1 สภาพโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

2) ตอนที่ 2 ศึกษภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง โดยมีลักษณะเป็นแบบสังเกต(observation) ซึ่งเป็นมาตรฐานประมาณค่า (rating scale) 3 ระดับ จะกำหนดคะแนนเป็น 1,2 และ 3 โดยที่

- 1 หมายถึง อดต.มีศึกษภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับต่ำ
- 2 หมายถึง อดต.มีศึกษภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับปานกลาง
- 3 หมายถึง อดต.มีศึกษภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับสูง

2.1.3 แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับสัมภาษณ์ ผู้นำ นักการเมืองท้องถิ่น บุคลากรทางการศึกษา ที่อาศัยอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในตำบลเสื่อหึ่ง โดยมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง(Structured interview) เพื่อต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น แบบประเมินศักยภาพ และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งจะเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับลักษณะของเครื่องมือ โดยได้ศึกษาจากวิทยานิพนธ์ของ ลลิตทิพย์ สุภพฤกษ์ และประสิทธิ์ หนูประกอบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณและรายงานวิจัยของคณะนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง ความเหมาะสมในการถ่ายโอนสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น:บทสะท้อนจากผู้มีส่วนได้เสีย

2.2.2 เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างเครื่องมือ ได้จาก การศึกษาเอกสาร หลักการ จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ลักษณะการกระจายอำนาจทางการศึกษา อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล การถ่ายโอนสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจการศึกษาให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของแบบสอบถาม

2.2.3 นำร่างเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ และรับข้อเสนอแนะแก้ไข

2.2.4 นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เค้าโครงและแนวความคิดในการสร้างเครื่องมือ ประเด็นสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์ในการสร้างและ การใช้เครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เพื่อตรวจหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ตลอดจนจำนวนที่ใช้ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

2.2.5 นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับประชาชนภายใน

ตำบลเขาพระบาท องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระบาท อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียน อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช รวม 30 ฉบับ เพื่อนำมาตรวจวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือดังนี้

1) แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Cronbach : 1956) ดังปรากฏตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบสอบถามความคิดเห็น ภาพรวมและรายด้าน

สัถยภาพด้าน	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
1. ด้านบุคลากร	.7954
2. ด้านการเงิน งบประมาณ	.7556
3. ด้านอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์	.8129
4. ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร	.8380
รวม	.8004

2) แบบประเมินสัถยภาพ วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง(Coefficient of Concordance)(พิตร ทองจันทร์ 2544:226) ดังปรากฏตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของแบบสอบประเมินสัถยภาพ ภาพรวมและรายด้าน

สัถยภาพด้าน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง
1. ด้านบุคลากร	.7656
2. ด้านการเงิน งบประมาณ	.9523
3. ด้านอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์	.8954
4. ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร	.9380
รวม	.9219

3) แบบสัมภาษณ์ หากความเชื่อมั่นโดยผู้วิจัยรวบรวมผลการสัมภาษณ์ของผู้ให้การสัมภาษณ์ ในแต่ละหัวข้อการสัมภาษณ์ แล้วเปรียบเทียบลักษณะการให้ข้อมูล เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบผลการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าผลการสัมภาษณ์ของผู้ให้การสัมภาษณ์ มีเนื้อหาเป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์ของแบบสัมภาษณ์ซึ่งถือว่า แบบสัมภาษณ์มีคุณภาพที่สามารถยอมรับได้

2.2.6 นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อจัดทำเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ สำหรับนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยโดยขอให้ทางมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ออกหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นและให้ความร่วมมือในการประเมินและการสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การสอบถามความคิดเห็น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นสอบถามกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 ประชาชนตำบลเสื่อหิง ผู้วิจัยจะให้ผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่เป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจะซักซ้อมและทำความเข้าใจในตัวเครื่องมือให้แก่ผู้ช่วยวิจัย แล้วให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในวันประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน

3.1.2 บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง ผู้วิจัยจะให้ผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง เป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจะซักซ้อมและทำความเข้าใจในตัวเครื่องมือให้แก่ผู้ช่วยวิจัย แล้วให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในวันประชุมสภาขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง

3.1.3 บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาณโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ผู้วิจัยจะให้ผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของศูนย์บริการการศึกษาณโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ เป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจะซักซ้อมและทำความเข้าใจในตัวเครื่องมือให้แก่ผู้ช่วยวิจัย แล้วให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 การประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้วิจัยได้ทำเรื่องร้องขอให้ทางโรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา ออกหนังสือประสานงานกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง

รายละเอียดต่าง ๆ ของแบบประเมินศักยภาพกับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และได้ขอร้องให้ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดหาข้อมูล เอกสารหลักฐานผลการดำเนินงาน และตอบข้อซักถามเพิ่มเติมจากผู้วิจัยตามแบบประเมิน

3.3 การสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ประชาชน ตำบลเสื่อหิง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออก โรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ผู้นำ นักการเมืองท้องถิ่น บุคลากรทางการศึกษาภายในตำบลเสื่อหิง โดยมีการนัดหมายและชี้แจงหัวข้อการสัมภาษณ์ให้ผู้ให้การสัมภาษณ์ทราบล่วงหน้า

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของผลการสอบถามความคิดเห็น ผลการประเมินศักยภาพ และผลการสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียดของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็น เกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีรูปแบบการนำเสนอ ดังนี้

4.1.1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ แปลผลโดยการบรรยาย

4.1.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวม แปลผลโดยการบรรยาย โดยจะเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ความคิดเห็นในรูปความเรียงตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังนี้

น้อยกว่า 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนอยู่ในระดับต่ำ

1.50-2.00 หมายถึง ความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนอยู่ในระดับปานกลาง

มากกว่า 2.00 หมายถึง ความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนอยู่ในระดับสูง

4.1.3 เปรียบเทียบศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบของ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของ ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน โดยใช้การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) แปลผลโดยการบรรยาย

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้านและโดยรวม แปลผลโดยการบรรยาย โดยจะเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ การประเมินศักยภาพในรูปความเรียงตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังนี้

- น้อยกว่า 1.50 หมายถึง อบต.มีศักยภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับต่ำ
- 1.50-2.00 หมายถึง อบต.มีศักยภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับปานกลาง
- มากกว่า 2.00 หมายถึง อบต.มีศักยภาพในการดำเนินการด้านนั้น ๆ ระดับสูง

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอน การจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาจัดลำดับความถี่แล้วอภิปรายผลโดยการบรรยาย ประกอบ

5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติต่อไปนี้

- ค่าร้อยละ (percentages)
- ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean)
- ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
- ค่าวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)
- ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient)
- ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (coefficient of concordance)

ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการหาค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 5.1 การหาค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ $\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$
 เมื่อกำหนด \bar{x} เป็นคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 n เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (ถ้วน สายยศ 2544 : 242)

- 5.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้ $S = \sqrt{\frac{\sum (x_n - \bar{x})^2}{n - 1}}$
 เมื่อกำหนด S เป็นคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \bar{x} เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 n เป็นจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 x_1, x_2, \dots, x_n เป็นคะแนน n ตัว (ถ้วน สายยศ 2544 : 245)

- 5.3 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทำตามลำดับขั้นตอนและใช้สูตรดังนี้
 (ถ้วน สายยศ 2544 : 278-282)

- 5.3.1 หาค่า df_G จาก $df_G = k - 1$
 เมื่อกำหนด df_G เป็นระดับขั้นความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม
 k เป็นจำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
- 5.3.2 หาค่า df_W จาก $df_W = N - k$
 เมื่อกำหนด df_W เป็นระดับขั้นความเป็นอิสระภายในกลุ่ม
 N เป็นจำนวนคนทั้งหมด
 k เป็นจำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
- 5.3.3 หาค่า df_E จาก $df_E = df_B - df_W$
 เมื่อกำหนด df_E เป็น Error degree of freedom

- 5.3.4 หาค่า SS_T จาก $SS_T = \sum x^2 - \frac{T^2}{N}$
 เมื่อกำหนด SS_T เป็น Total sum of squares
 $\sum x^2$ เป็นการรวมคะแนนที่ยกกำลังสองแต่ละตัว

T เป็นผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N เป็นจำนวนตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด

5.3.5 หาค่า SS_G

จาก $SS_G = \frac{\sum T}{n_j} - \frac{T_j^2}{N}$

เมื่อกำหนด

SS_G เป็น Sum of squares for Group means

T_j เป็นคะแนนรวมกลุ่มหนึ่ง

N_j เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มหนึ่ง ๆ

5.3.6 หาค่า SS_E

จาก $SS_E = SS_T - SS_G$

เมื่อกำหนด

SS_E เป็น Error Sum of squares

5.3.7 หาค่า MS_E

จาก $MS_E = SS_E / df_E$

เมื่อกำหนด

MS_E เป็น Error mean of squares

5.3.8 หาค่า MS_G

จาก $MS_G = SS_G / df_G$

เมื่อกำหนด

MS_G เป็น Mean of squares for Group means

5.3.9 หาค่า F

จาก $F = SS_T / df_E$

5.4 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ใช้สูตรดังนี้ $\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$

เมื่อกำหนด α เป็นค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n เป็นจำนวนข้อของแบบทดสอบ

s_i^2 เป็นความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 เป็นความแปรปรวนทั้งฉบับ (พิตร ทองชั้น 2544 :225)

5.5 ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง ใช้สูตรดังนี้

$$W = \frac{12 \sum D^2}{m^2(n)(n^2 - 1)}$$

เมื่อกำหนด W เป็นค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง

D เป็นผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยผลรวมกับผลรวมของคะแนน

m เป็นจำนวนชุดของแบบทดสอบ

n เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (พิตร ทองชั้น 2544 :226)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าและผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่

2.1. ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ โดยจะนำเสนอโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation) ตามลำดับดังนี้

2.1.1 ด้านบุคลากร

2.1.2 ด้านการเงิน งบประมาณ

2.1.3 ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

2.1.4 ด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร

2.1.5 โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

2.2 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ นำเสนอโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน(Analysis of variance)

ตอนที่ 3 ระดับศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวชี้วัดในแบบประเมินศักยภาพโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation)

ตอนที่ 4 ประมวลความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ปัญหาอุปสรรค เกี่ยวกับการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ได้จากการสัมภาษณ์ประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ผู้นำ นักการเมืองท้องถิ่น บุคลากรทางการศึกษาภายในตำบลเสื่อหึ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้มีทั้งหมด 205 คน ประกอบด้วย สถานภาพ เพศ อายุ และวุฒิการศึกษา ซึ่งจะนำเสนอในรูปแบบความถี่และร้อยละ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สถานภาพ เพศ อายุ และวุฒิการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
ประชาชนทั่วไป	161	78.54
บุคลากรของ อบต.	29	14.15
บุคลากรของ ศบอ.	15	7.31
รวม	205	100.00
2. เพศ		
ชาย	134	65.37
หญิง	71	34.63
รวม	205	100.00
3. อายุ		
18-30 ปี	43	20.98
31-40 ปี	62	30.24
41-50 ปี	57	27.80
51 ปี ขึ้นไป	43	20.98
รวม	205	100.00

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน	ร้อยละ
4. วุฒิกการศึกษา		
ประถมศึกษา	52	25.36
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	60	29.27
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	56	27.32
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	37	18.05
รวม	205	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประชาชนทั่วไป 161 คน คิดเป็นร้อยละ 78.54 บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.15 และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.31 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 65.37 เพศหญิง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 34.63 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35-40 ปี ซึ่งมีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 30.24 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 45-50 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 27.80 และช่วงอายุระหว่าง 18-30 ปีกับช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากันคือจำนวน 43 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.98

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 29.27 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 56 คน คิดเป็นร้อยละ 27.32 จบการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 25.36 และผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่น้อยที่สุดคือจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.05

ตอนที่ 2 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหิง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเข็รใหญ่

2.1. ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ จะนำเสนอโดยใช้ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2.1.1 ด้านบุคลากร

2.1.2 ด้านการเงิน งบประมาณ

2.1.3 ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

2.1.4 ด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร

2.1.5 โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

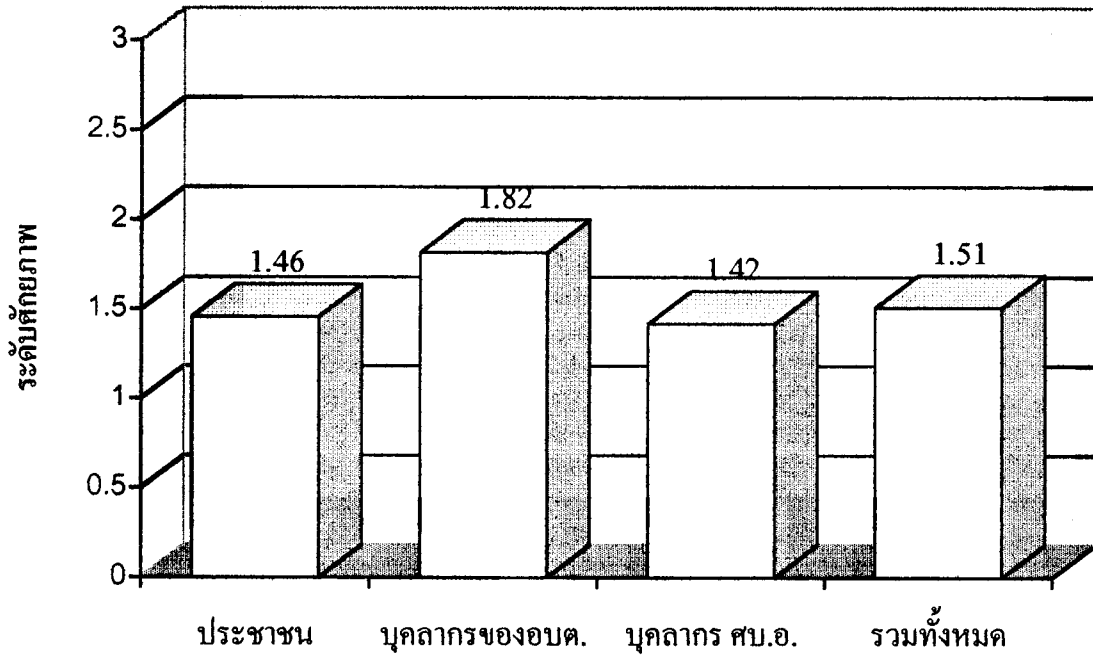
ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ จะนำเสนอดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเลื้อหิ้ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านบุคลากร

ศักยภาพด้านบุคลากร	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ
1. บุคลากรของอบต. โดยภาพรวมหากดำเนินการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐานจะมีศักยภาพระดับใด	1.32	0.60	ต่ำ	1.79	0.61	ปานกลาง	1.40	0.49	ต่ำ	1.40	0.53	ต่ำ
2. บุคลากรของอบต. โดยภาพรวมหากดำเนินการศึกษานอกระบบ ประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพจะมีศักยภาพระดับใด	1.60	0.57	ปานกลาง	2.03	0.61	สูง	1.53	0.72	ปานกลาง	1.65	0.62	ปานกลาง
3. บุคลากรของอบต. โดยภาพรวมหากดำเนินการศึกษานอกระบบ ประเภทให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพระดับใด	1.46	0.61	ต่ำ	1.86	0.63	ปานกลาง	1.53	0.72	ปานกลาง	1.52	0.54	ปานกลาง
4. บุคลากรของอบต. โดยภาพรวมหากดำเนินการศึกษานอกระบบ ทั้ง 3 ประเภทพร้อมกันจะมีศักยภาพระดับใด	1.32	0.59	ต่ำ	1.62	0.53	ปานกลาง	1.40	0.49	ต่ำ	1.37	0.51	ต่ำ
5. สมาชิกสภาของอบต.แห่งนี้โดยภาพรวมมีศักยภาพต่อการดำเนินการศึกษานอกระบบระดับใด	1.35	0.58	ต่ำ	1.62	0.55	ปานกลาง	1.40	0.49	ต่ำ	1.39	0.51	ต่ำ
6. พนักงานส่วนท้องถิ่นของอบต.แห่งนี้โดยภาพรวมมีศักยภาพต่อการดำเนินการศึกษานอกระบบระดับใด	1.51	0.59	ปานกลาง	1.83	0.59	ปานกลาง	1.40	0.61	ต่ำ	1.55	0.56	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ศักยภาพด้านบุคลากร	ประชาชน (N=161)			บุคลากรรอบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ
7. นายกอบต.แห่งนี้โดยภาพรวมมีศักยภาพต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบระดับใด	1.53	0.58	ปาน กลาง	1.76	0.57	ปาน กลาง	1.40	0.61	ต่ำ	1.55	0.55	ปาน กลาง
8. กรรมการบริหารของอบต.แห่งนี้ โดยภาพรวมมีศักยภาพต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบระดับใด	1.46	0.67	ต่ำ	1.76	0.68	ปาน กลาง	1.33	0.47	ต่ำ	1.49	0.52	ต่ำ
9. ปลัดอบต.แห่งนี้โดยภาพรวมมีศักยภาพต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบระดับใด	1.63	0.57	ปาน กลาง	2.03	0.56	สูง	1.40	0.49	ต่ำ	1.67	0.66	ปาน กลาง
รวม	1.46	0.60	ต่ำ	1.82	0.59	ปาน กลาง	1.42	0.57	ต่ำ	1.51	0.55	ปาน กลาง

ภาพที่ 4.1 ศักยภาพในการรับการถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านบุคลากร

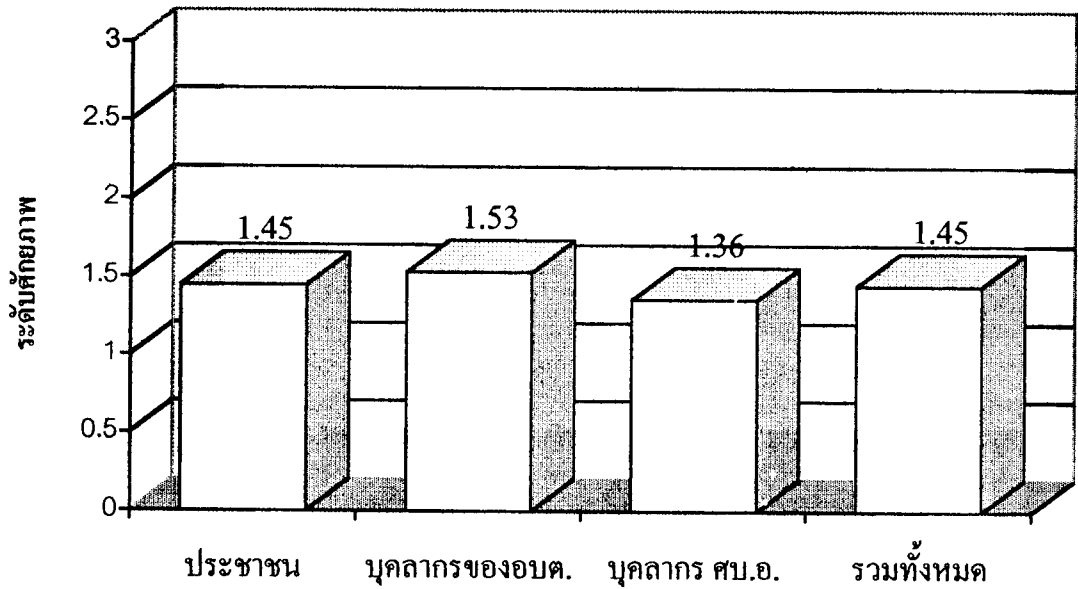
จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.51 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 2,3,6,7,9 มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.65,1.52,1.55,1.55,1.67 ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 1,4,5,8 มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.40,1.37,1.39,1.49 ตามลำดับ และพบว่าในบรรดาข้อที่มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 9 มีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงที่สุด นั่นคือ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากที่สุดต่อการดำเนินการศึกษานอกระบบ ส่วนในบรรดาข้อที่มีค่าเฉลี่ยศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ พบว่า ข้อที่ 4 ศักยภาพของบุคลากรโดยภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน มีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำที่สุด เมื่อสังเกตเพิ่มเติมพบว่า ประชาชนและบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพแต่ละด้านใกล้เคียงกัน คือ ระดับปานกลางและต่ำ ส่วนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในระดับปานกลางและสูงโดยไม่มีข้อใดอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านการเงิน งบประมาณ

ศักยภาพด้านการเงิน งบประมาณ	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ
10. งบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ที่อบต. ได้รับอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐานจะมีศักยภาพระดับใด	1.36	0.66	ต่ำ	1.41	0.56	ต่ำ	1.33	0.70	ต่ำ	1.36	0.40	ต่ำ
11. งบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ที่อบต. ได้รับอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพจะมีศักยภาพระดับใด	1.66	0.65	ปานกลาง	1.72	0.69	ปานกลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.65	0.51	ปานกลาง
12. งบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ที่อบต. ได้รับอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพระดับใด	1.58	0.62	ปานกลาง	1.59	0.62	ปานกลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.57	0.48	ปานกลาง
13. งบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ที่อบต. ได้รับอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกันจะมีศักยภาพระดับใด	1.39	0.66	ต่ำ	1.38	0.55	ต่ำ	1.53	0.81	ปานกลาง	1.39	0.81	ต่ำ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ศักยภาพด้านการเงิน งบประมาณ	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ
14. เงินรายได้จากการจัดเก็บที่อบต. ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินงาน กรรมการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพ ระดับใด	1.33	0.67	ต่ำ	1.52	0.56	ปาน กลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.36	0.43	ต่ำ
15. เงินรายได้จากการจัดเก็บที่อบต. ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินงาน กรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมี ศักยภาพระดับใด	1.58	0.67	ปาน กลาง	1.55	0.56	ปาน กลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.56	0.49	ปาน กลาง
16. เงินรายได้จากการจัดเก็บที่อบต. ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินงาน กรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพ ภาพระดับใด	1.48	0.64	ต่ำ	1.59	0.62	ปาน กลาง	1.27	0.44	ต่ำ	1.48	0.50	ต่ำ
17. เงินรายได้จากการจัดเก็บที่อบต. ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินงาน กรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพ ระดับใด	1.27	0.66	ต่ำ	1.45	0.50	ต่ำ	1.20	0.40	ต่ำ	1.29	0.45	ต่ำ
รวม	1.45	0.65	ต่ำ	1.53	0.58	ปาน กลาง	1.36	0.63	ต่ำ	1.45	0.46	ต่ำ

ภาพที่ 4.2 สักยภาพในการรับบริการผ่านไอทีในการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ด้านการเงิน งบประมาณ

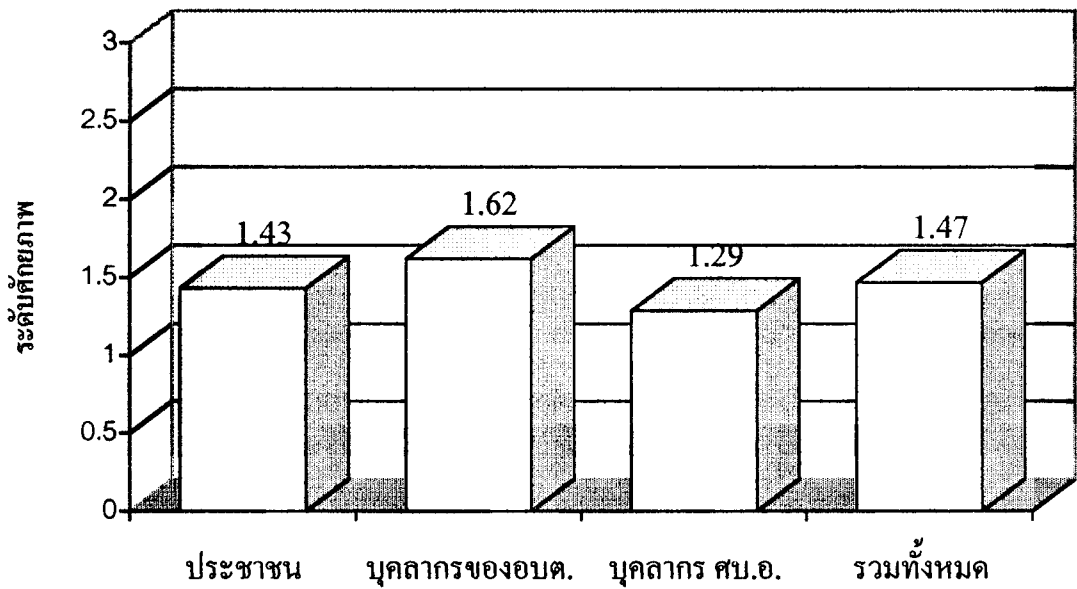
จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหิง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ด้านการเงิน งบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.45 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 11,12,15 มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.65,1.57,1.56 ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 10,13,14,16,17 มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.36,1.39,1.36,1.48,1.29 ตามลำดับ และพบว่าในบรรดาข้อที่มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 11 มีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงที่สุด นั่นคือ งบประมาณที่อบต.ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเหมาะสมที่จะนำไปดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ ส่วนในบรรดาข้อที่มีค่าเฉลี่ยศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ พบว่า ข้อที่ 17 เงินรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงจัดเก็บได้มีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำที่สุดต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน เมื่อสังเกตเพิ่มเติม พบว่า ประชาชนและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพแต่ละข้อใกล้เคียงกัน คือ ระดับปานกลางและต่ำ ส่วนบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในระดับต่ำทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 13 มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการบริการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล และ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

ศักยภาพด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ
18. อาคารสถานที่ ที่อบต.มีอยู่หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพระดับใด	1.31	0.62	ต่ำ	1.59	0.62	ปานกลาง	1.20	0.54	ต่ำ	1.34	0.44	ต่ำ
19. อาคารสถานที่ ที่อบต.มีอยู่หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพระดับใด	1.59	0.61	ปานกลาง	1.72	0.58	ปานกลาง	1.40	0.61	ต่ำ	1.59	0.54	ปานกลาง
20. อาคารสถานที่ ที่อบต.มีอยู่หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพระดับใด	1.53	0.54	ปานกลาง	1.76	0.57	ปานกลาง	1.20	0.40	ต่ำ	1.54	0.58	ปานกลาง
21. อาคารสถานที่ ที่อบต.มีอยู่หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพระดับใด	1.31	0.62	ต่ำ	1.48	0.56	ต่ำ	1.20	0.40	ต่ำ	1.33	0.45	ต่ำ
22. วัสดุอุปกรณ์ที่ อบต.มีอยู่ หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพระดับใด	1.34	0.64	ต่ำ	1.59	0.62	ปานกลาง	1.33	0.70	ต่ำ	1.37	0.43	ต่ำ
23. วัสดุอุปกรณ์ที่ อบต.มีอยู่ หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพระดับใด	1.56	0.65	ปานกลาง	1.62	0.55	ปานกลาง	1.40	0.61	ต่ำ	1.57	0.51	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ศักยภาพด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ทบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ
24. วัสดุอุปกรณ์ที่ อบต.มีอยู่ หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพระดับใด	1.49	0.59	ต่ำ	1.66	0.66	ปานกลาง	1.27	0.44	ต่ำ	1.50	0.52	ปานกลาง
25. วัสดุอุปกรณ์ที่ อบต.มีอยู่ หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพระดับใด	1.33	0.67	ต่ำ	1.62	0.59	ปานกลาง	1.29	0.54	ต่ำ	1.36	0.44	ต่ำ
รวม	1.43	0.62	ต่ำ	1.62	0.59	ปานกลาง	1.29	0.54	ต่ำ	1.47	0.49	ต่ำ

ภาพที่ 4.3 ศักยภาพในการบริการภายใต้โอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.47 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 19,20,23,24 มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.59,1.54,1.57,1.50 ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 18,21,22,25 มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.34,1.33,1.37,1.36 ตามลำดับ และพบว่าในบรรดาข้อที่มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 19 มีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงที่สุด นั่นคือ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งมีอยู่ เหมาะสมที่จะดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ ส่วนในบรรดาข้อที่มีค่าเฉลี่ยศักยภาพอยู่ในระดับต่ำพบว่า ข้อที่ 21 อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งไม่เหมาะสมต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน เมื่อสังเกตเพิ่มเติม พบว่าระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันค่อนข้างชัดเจน กล่าวคือประชาชน มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพแต่ละข้อในระดับปานกลางและต่ำ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพแต่ละข้อในระดับปานกลาง ทุกข้อยกเว้นข้อที่ 21 และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในระดับต่ำทุกข้อ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติในการรับบริการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเสียวใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของ ประชาชน นุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล และนุคลากรของศูนย์บริการ การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านวิธีการหรือกระบวนการการบริหาร

ทัศนคติด้านวิธีการหรือกระบวนการการบริหาร	ประชาชน (N=161)			นุคลากร อบต. (N=29)			นุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับ ทัศนคติ	\bar{X}	SD.	ระดับ ทัศนคติ	\bar{X}	SD.	ระดับ ทัศนคติ	\bar{X}	SD.	ระดับ ทัศนคติ
26. หากอบต.แห่งนี้กำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงาน กรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีทัศนคติ ระดับใด	1.43	0.59	ต่ำ	1.86	0.63	ปาน กลาง	1.33	0.60	ต่ำ	1.48	0.54	ต่ำ
27. หากอบต.แห่งนี้กำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงาน กรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีทัศนคติระดับใด	1.67	0.59	ปาน กลาง	1.97	0.72	ปาน กลาง	1.33	0.60	ต่ำ	1.68	0.60	ปาน กลาง
28. หากอบต.แห่งนี้กำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงาน กรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีทัศนคติ ระดับใด	1.56	0.52	ปาน กลาง	2.00	0.69	สูง	1.33	0.60	ต่ำ	1.60	0.60	ปาน กลาง
29. หากอบต.แห่งนี้กำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงาน กรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3ประเภทพร้อมกันจะมีทัศนคติ ระดับใด	1.37	0.56	ต่ำ	2.00	0.59	สูง	1.40	0.71	ต่ำ	1.46	0.58	ต่ำ
30. รูปแบบการทำงานของอบต.แห่งนี้หากดำเนินงานกรรมการศึกษานอก ระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีทัศนคติระดับใด	1.40	0.62	ต่ำ	1.66	0.54	ปาน กลาง	1.33	0.60	ต่ำ	1.43	0.60	ต่ำ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ศักยภาพด้านด้านวิธีการหรือกระบวนการการบริหาร	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ
31. รูปแบบการทำงานของอบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพระดับใด	1.62	0.65	ปาน กลาง	1.72	0.52	ปาน กลาง	1.53	0.72	ปาน กลาง	1.63	0.55	ปาน กลาง
32. รูปแบบการทำงานของอบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพระดับใด	1.53	0.58	ปาน กลาง	1.79	0.61	ปาน กลาง	1.40	0.61	ต่ำ	1.56	0.53	ปาน กลาง
33. หากอบต.แห่งนี้กำหนดคน โขบายและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมการศึกษาทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพระดับใด	1.35	0.60	ต่ำ	1.76	0.50	ปาน กลาง	1.33	0.60	ต่ำ	1.40	0.52	ต่ำ
34. การจัดทีมงานภายใน อบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพระดับใด	1.38	0.63	ต่ำ	1.62	0.67	ปาน กลาง	1.20	0.40	ต่ำ	1.40	0.48	ต่ำ
35. การจัดทีมงานภายใน อบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพระดับใด	1.61	0.64	ปาน กลาง	1.72	0.69	ปาน กลาง	1.20	0.40	ต่ำ	1.59	0.55	ปาน กลาง
36. การจัดทีมงานภายใน อบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพระดับใด	1.50	0.59	ปาน กลาง	1.72	0.69	ปาน กลาง	1.27	0.44	ต่ำ	1.51	0.53	ปาน กลาง
37. การจัดทีมงานภายใน อบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพระดับใด	1.33	0.63	ต่ำ	1.62	0.67	ปาน กลาง	1.27	0.44	ต่ำ	1.37	0.47	ต่ำ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

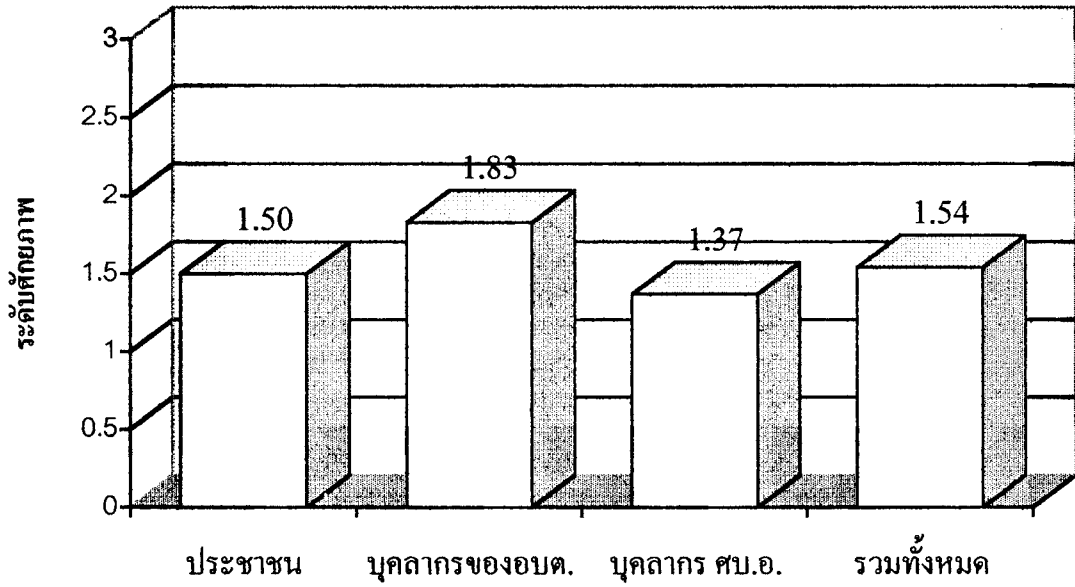
ลักษณะด้านวิธีการหรือกระบวนการการบริหาร	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ
38. การตัดสินใจตั้งการของผู้มีอำนาจภายใน อบต.แห่งนี้หากดำเนินการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพระดับใด	1.44	0.63	ต่ำ	1.97	0.61	ปานกลาง	1.33	0.47	ต่ำ	1.51	0.60	ปานกลาง
39. การตัดสินใจตั้งการของผู้มีอำนาจภายใน อบต.แห่งนี้หากดำเนินการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพระดับใด	1.74	0.57	ปานกลาง	1.93	0.64	ปานกลาง	1.47	0.72	ต่ำ	1.74	0.61	ปานกลาง
40. การตัดสินใจตั้งการของผู้มีอำนาจภายใน อบต.แห่งนี้หากดำเนินการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพระดับใด	1.56	0.57	ปานกลาง	1.97	0.64	ปานกลาง	1.40	0.49	ต่ำ	1.6	0.57	ปานกลาง
41. การตัดสินใจตั้งการของผู้มีอำนาจภายใน อบต.แห่งนี้หากดำเนินการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพระดับใด	1.42	0.63	ต่ำ	1.90	0.6	ปานกลาง	1.47	0.62	ต่ำ	1.49	0.55	ต่ำ
42. การประสานงานของ อบต.แห่งนี้หากดำเนินการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพระดับใด	1.44	0.61	ต่ำ	1.83	0.53	ปานกลาง	1.33	0.60	ต่ำ	1.49	0.55	ต่ำ
43. การประสานงานของ อบต.แห่งนี้หากดำเนินการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพระดับใด	1.69	0.62	ปานกลาง	1.97	0.49	ปานกลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.71	0.62	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ศักยภาพด้านด้านวิธีการหรือกระบวนการการบริหาร	ประชาชน (N=161)			บุคลากรของอบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ ศักยภาพ
44. การประสานงานของ อบต.แห่งนี้หากดำเนินการศึกษานอก ระบบ ประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพระดับใด	1.56	0.55	ปาน กลาง	1.93	0.58	ปาน กลาง	1.40	0.61	ต่ำ	1.60	0.60	ปาน กลาง
45. การประสานงานของ อบต.แห่งนี้หากดำเนินการศึกษานอก ระบบ ทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพระดับใด	1.40	0.64	ต่ำ	1.97	0.49	ปาน กลาง	1.47	0.72	ต่ำ	1.49	0.58	ต่ำ
46. การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของอบต.แห่งนี้ หากดำเนินการ ศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพ ระดับใด	1.42	0.62	ต่ำ	1.76	0.62	ปาน กลาง	1.33	0.60	ต่ำ	1.46	0.51	ต่ำ
47. การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของอบต.แห่งนี้ หากดำเนินการ ศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะ มีศักยภาพระดับใด	1.60	0.63	ปาน กลาง	1.79	0.61	ปาน กลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.61	0.53	ปาน กลาง
48. การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของอบต.แห่งนี้ หากดำเนินการ ศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีศักยภาพ ระดับใด	1.48	0.60	ต่ำ	1.83	0.59	ปาน กลาง	1.33	0.60	ต่ำ	1.51	0.55	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สัถยภาพด้านวิธีการหรือกระบวนการการบริหาร	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับ สัถยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ สัถยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ สัถยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับ สัถยภาพ
49. การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของอบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษาทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีสัถยภาพ ระดับใด	1.37	0.65	ต่ำ	1.69	0.59	ปานกลาง	1.33	0.60	ต่ำ	1.41	0.48	ต่ำ
50. รูปแบบการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีสัถยภาพ ระดับใด	1.40	0.63	ต่ำ	1.83	0.59	ปานกลาง	1.47	0.72	ต่ำ	1.47	0.53	ต่ำ
51. รูปแบบการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ อบต.หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีสัถยภาพระดับใด	1.68	0.65	ปานกลาง	1.86	0.63	ปานกลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.68	0.59	ปานกลาง
52. รูปแบบการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ทั่วไป จะมีสัถยภาพระดับใด	1.53	0.60	ปานกลาง	1.86	0.63	ปานกลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.57	0.54	ปานกลาง
53. รูปแบบการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีสัถยภาพ ระดับใด	1.40	0.63	ต่ำ	1.79	0.55	ปานกลาง	1.40	0.71	ต่ำ	1.46	0.52	ต่ำ
รวม	1.50	0.61	ปานกลาง	1.83	0.61	ปานกลาง	1.37	0.61	ต่ำ	1.54	0.55	ปานกลาง

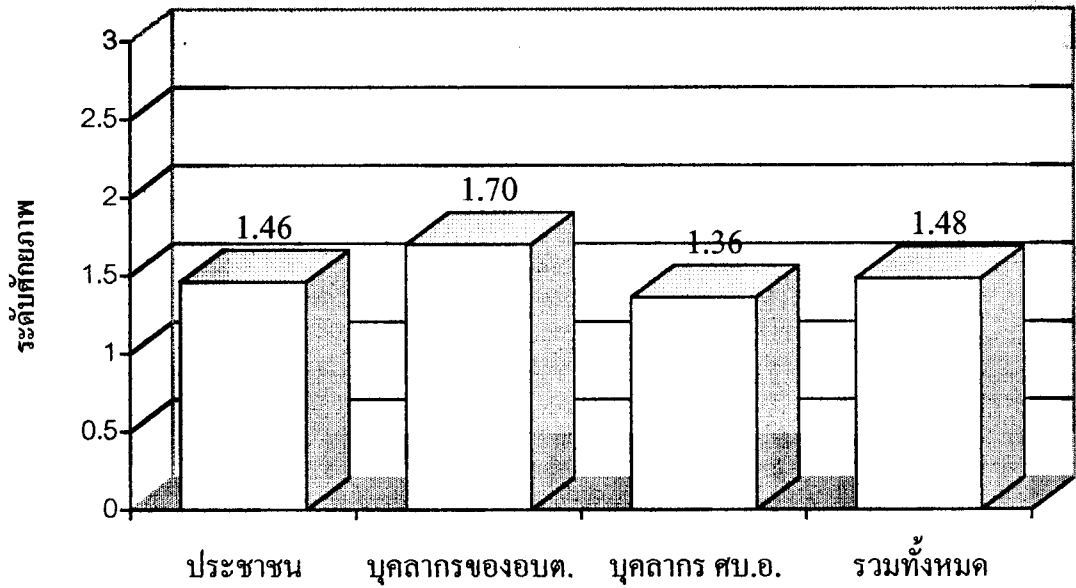

ภาพที่ 4.4 สักยภาพในการรับการถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหิง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ด้านวิธีการและกระบวนการการบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.54 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 27,28,31,32,35,36,38,39,40,43,44,47,48,51,52 มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.68,1.60,1.63,1.56,1.59,1.51,1.51,1.74,1.60,1.71,1.60,1.61,1.51,1.68,1.57 ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 26,29,30,33,34,37,41,42,45,46,49,50,53 มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.48,1.46,1.43,1.40,1.40,1.37,1.49,1.49,1.49,1.46,1.41,1.47,1.46 ตามลำดับ และพบว่าในบรรดาข้อที่มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 39 มีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงที่สุด นั่นคือ การตัดสินใจสั่งการของผู้มีอำนาจภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง มีความเหมาะสมที่จะดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ ส่วนในบรรดาข้อที่มีค่าเฉลี่ยศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ พบว่า ข้อที่ 37 การจัดทีมงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพน้อยที่สุดหากต้องดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน เมื่อสังเกตเพิ่มเติม พบว่าระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันค่อนข้างชัดเจน กล่าวคือ ประชาชน มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพแต่ละข้อในระดับปานกลางและต่ำใกล้เคียงกัน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพแต่ละข้อในระดับปานกลางและสูง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนให้ระดับศักยภาพในระดับต่ำทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 31 มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ อำเภอลำดวน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอลำดวน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

ศักยภาพ	ประชาชน (N=161)			บุคลากร อบต. (N=29)			บุคลากร ศบ.อ. (N=15)			รวม (N=205)		
	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ	\bar{X}	SD.	ระดับศักยภาพ
1. ด้านบุคลากร	1.46	0.60	ต่ำ	1.82	0.59	ปานกลาง	1.42	0.57	ต่ำ	1.51	0.55	ปานกลาง
2. ด้านการเงิน งบประมาณ	1.45	0.65	ต่ำ	1.53	0.58	ปานกลาง	1.36	0.71	ต่ำ	1.45	0.46	ต่ำ
3. ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	1.43	0.62	ต่ำ	1.62	0.59	ปานกลาง	1.29	0.54	ต่ำ	1.47	0.49	ต่ำ
4. ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร	1.50	0.61	ปานกลาง	1.83	0.61	ปานกลาง	1.37	0.61	ต่ำ	1.54	0.55	ปานกลาง
รวม	1.46	0.59	ต่ำ	1.70	0.59	ปานกลาง	1.36	0.59	ต่ำ	1.48	0.51	ต่ำ

ภาพที่ 4.5 ศักยภาพในการบริการผ่านออนไลน์การจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหิง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.48 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบุคลากรและด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.51,1.54 ตามลำดับ ส่วนด้านการเงิน งบประมาณ และด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.45,1.47 ตามลำดับ และพบว่าในด้านที่มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร มีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงที่สุด ส่วนในด้านที่มีค่าเฉลี่ยศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ พบว่า ด้านการเงิน งบประมาณ มีค่าเฉลี่ยศักยภาพน้อยที่สุด เมื่อสังเกตเพิ่มเติม พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงทั้ง 4 ด้านของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชน มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในระดับปานกลาง 1 ด้าน และระดับต่ำ 3 ด้าน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในระดับปานกลางทุกด้าน และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในระดับต่ำทุกด้าน

2.2 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพในการบริการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ จะทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน(Analysis of variance)

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับศักยภาพด้านต่าง ๆ ตามความคิดเห็น ต่อการบริการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

ศักยภาพ	สถานภาพ						F	Sig
	ประชาชน (N=161)		บุคลากรของอบต. (N=29)		บุคลากรของศบอ. (N=15)			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
1. ด้านบุคลากร	1.46	0.60	1.82	0.59	1.42	0.57	8.799**	.000
2. ด้านการเงิน งบประมาณ	1.45	0.65	1.53	0.58	1.36	0.71	8.496**	.000
3. ด้านอาคาร สถานที่	1.43	0.62	1.62	0.59	1.29	0.54	9.687**	.000
4.ด้านวิธีการบริหาร	1.50	0.61	1.83	0.61	1.37	0.61	16.947**	.000
	1.46	0.59	1.70	0.59	1.36	0.59	28.339**	.000

**แตกต่างกันที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบ ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถานภาพต่อศักยภาพในการบริการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	380.503	2	22.383	28.339**	.000
ภายในกลุ่ม	147.693	202	.790		
รวม	528.196	204			

**แตกต่างกันที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.7,4.8 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบของขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงต้องทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ต่อไป

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบของขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

สถานภาพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ประชาชน 1.46	บุคลากร ของ อบต. 1.70	บุคลากร ของ ศบอ. 1.36
ประชาชน	161	1.46		*	*
บุคลากรของ อบต.	29	1.70			*
บุคลากรของ ศบอ.	15	1.36			
รวม	205	1.48			

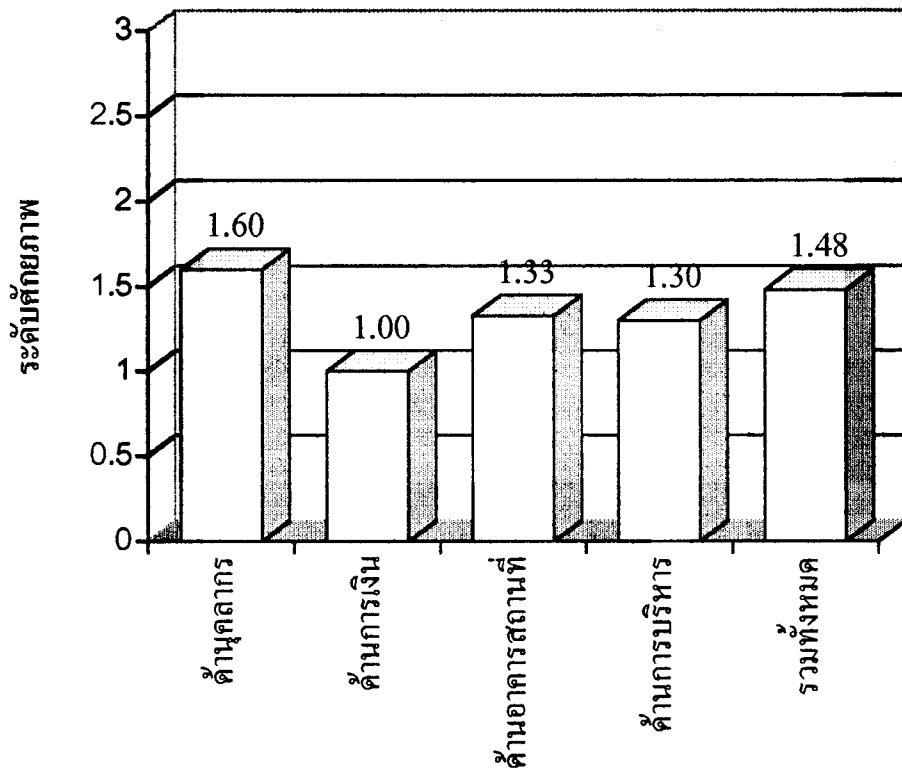
* คะแนนคู่ที่พบว่าแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบระดับ ความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบของขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เป็นรายคู่ ปรากฏว่า ระหว่างประชาชนกับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน ระหว่างบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอกับประชาชน แตกต่างกัน และระหว่างบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอกับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน โดยทุกคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 สักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวชี้วัดในแบบประเมินศักยภาพ จะนำเสนอโดยใช้ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแบบประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

ศักยภาพ	ปี 2546-2547			เอกสารหลักฐาน
	\bar{x}	S.D.	ระดับศักยภาพ	
1 ด้านบุคลากร	1.60	1.52	ปานกลาง	-เพิ่มประวัติบุคลากร -ระเบียบการบริหารงานบุคคลของ อบต.เสื่อหิง -บันทึก/รายงานการประชุม อบต.เสื่อหิง
2 ด้านการเงิน งบประมาณ	1.00	1.41	ต่ำ	-หลักฐานทางการเงินการคลัง อบต.เสื่อหิง -แผนพัฒนาตำบล อบต.เสื่อหิง ปี 2547
3 ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	1.33	1.15	ต่ำ	-โฉนดที่ดินเลขที่ 20175 -ใบเสร็จรับเงิน -แผนพัฒนาตำบล อบต.เสื่อหิง ปี 2547 -หลักฐานทางวัสดุครุภัณฑ์ อบต.เสื่อหิง
4 ด้านวิธีการหรือ กระบวนการ การบริหาร	1.53	2.12	ปานกลาง	-แผนพัฒนาตำบล อบต.เสื่อหิง ปี 2547 -บันทึก/รายงานการประชุม อบต.เสื่อหิง -ทะเบียนหนังสือรับ/ส่ง -ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยงบประมาณ
รวม	1.48	3.38	ต่ำ	

ภาพที่ 4.6 ศักยภาพในการบริการภายใต้โอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแบบประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากตารางที่ 4.10 ผลจากการประเมินศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง โดยผู้วิจัยสำรวจและสังเกตจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ การสอบถามเพิ่มเติมจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง พนักงานส่วนท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามเกณฑ์ที่กำหนดในแบบประเมินศักยภาพ แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.48 และเมื่อพิจารณาศักยภาพเป็นรายด้านพบว่าศักยภาพด้านบุคลากรและด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.60 และ 1.53 ตามลำดับ ส่วนด้านการเงิน งบประมาณ และด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ มีศักยภาพในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 1.00 และ 1.33 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลจากการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ผู้นำ นักการเมืองท้องถิ่น บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรอื่น ๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ปัญหาอุปสรรค ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยได้นำเสนอเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านการเงิน งบประมาณ
3. ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
4. ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร

ซึ่งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในแต่ละด้าน มีรายละเอียด ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล
บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการ
จัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเข็ญใหญ่ จังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านบุคลากร

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
1. บุคลากรของ อบต.เสื่อหิง มีความรู้และประสบการณ์น้อย	35	100
2. บุคลากรของ อบต.เสื่อหิงขาดวิสัยทัศน์ทางการศึกษา	22	63.8
3. บุคลากรของ อบต.เสื่อหิงเหมาะสมที่จะจัดการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ	28	78.4
4. ควรมีการจัดอบรมเพิ่มเติมให้กับสมาชิก อบต.เสื่อหิง	13	37.7
5. อบต.เสื่อหิงควรจัดหาบุคลากรเพิ่มในส่วนของการจัดการศึกษานอก ระบบแต่ละประเภท	14	40.6
6. ควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมการ ศึกษานอกระบบ	10	29
7. ต้องการให้มีการร่วมประชุมระหว่างประชาชน บุคลากรของ อบต. เสื่อหิง และบุคลากรของ ศบ.อ. เพื่อหาแนวทางดำเนินกิจกรรมการ ศึกษานอกระบบ	4	11.6

จากตารางที่ 4.11 ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์
บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ มีความคิดเห็นว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล
เสื่อหิง มีความรู้และประสบการณ์น้อย โดยมีค่าความถี่สูงสุด รองลงมาคือบุคลากรขององค์การ
บริหารส่วนตำบลเสื่อหิง เหมาะที่จะจัดการศึกษานอกระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ และ
บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง ขาดวิสัยทัศน์ในการดำเนินการด้านการศึกษาตาม
ลำดับ

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเข็ญใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการเงิน งบประมาณ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
1. เห็นด้วยกับการที่จะให้ อบต.เสื่อหิง รับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ แต่รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้	15	43.5
2. อบต.เสื่อหิง มีงบประมาณน้อย ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการจัดการศึกษานอกระบบ	25	72.5
3. งบประมาณที่ อบต.เสื่อหิงมีอยู่เหมาะสมที่จะจัดการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ	18	20.9
4. อบต.เสื่อหิง ควรสนับสนุนงบประมาณ ให้กับหน่วยงานการศึกษา นอกระบบดำเนินการ โดยไม่ต้องรับโอน	20	58.0
5. ในระยะแรกหน่วยงานเดิม(กศ.น.)ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้ก่อน	17	49.3
6. อบต.เสื่อหิงควรมีงบเฉพาะด้านการศึกษา	18	52.2

จากตารางที่ 4.12 ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ มีความคิดเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง มีงบประมาณน้อย ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการจัดการศึกษานอกระบบ โดยมีค่าความถี่สูงสุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงควรสนับสนุนงบประมาณ ให้กับหน่วยงานการศึกษา นอกระบบดำเนินการ โดยไม่ต้องรับโอน และงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงมีอยู่เหมาะสมที่จะจัดการศึกษานอกระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ และองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง ควรมีงบเฉพาะด้านการศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล
บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการ
จัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
1. อบต.เสื่อหึ่ง ควรมีอาคารสำนักงานและวัสดุอุปกรณ์สำนักงานที่ทันสมัยมากกว่านี้	16	43.5
2. อบต.เสื่อหึ่ง ควรปรับปรุง ซ่อมแซม อาคารสถานที่สาธารณะให้อยู่ในรูปที่ใช้การได้และมีคนดูแลรับผิดชอบ	25	72.5
3. อบต.เสื่อหึ่ง ควรสร้างห้องสมุดประจำตำบลและพัฒนาหอกระจายข่าวเพิ่ม จึงจะจัดการศึกษานอกระบบได้ดี	20	58.0
4. อบต.เสื่อหึ่ง ควรจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก้ปัญหาค่าเงินชีวิต	15	43.5
5. เห็นควรให้ อบต.เสื่อหึ่งจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพและการให้ข้อมูลข่าวสาร	22	63.8
6. อบต.เสื่อหึ่ง ดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพและการศึกษาตามอัธยาศัยอยู่แล้ว	10	29.0
7. หากโรงเรียนภายในตำบลเสื่อหึ่งร่วมมือ อบต.เสื่อหึ่งก็สามารถดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบได้	12	34.8

จากตารางที่ 4.13 ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ มีความคิดเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ควรปรับปรุง ซ่อมแซม อาคารสถานที่สาธารณะให้อยู่ในรูปที่ใช้การได้และมีคนดูแลรับผิดชอบ โดยมีค่าความถี่สูงสุด รองลงมาคือ เห็นควรให้ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ และการให้ข้อมูลข่าวสาร เพราะ วัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในตำบลที่จำเป็นกับกิจกรรมเหล่านี้พร้อมอยู่บ้างแล้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งควรสร้างห้องสมุดประจำตำบลและพัฒนาหอกระจายข่าวเพิ่ม จึงจะจัดการศึกษานอกระบบได้ดี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเข็ญใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร

ประเด็นข้อเท็จจริง ปัญหาอุปสรรค ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
1. อบต.เสื่อหิง ควรมีการกำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบไว้ในแผนงาน/โครงการของอบต.	35	100
2. สมาชิกอบต.เสื่อหิง ควรให้ความร่วมมือและมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในตำบลให้มากขึ้น	10	29.0
3. ควรมีการประสานงานบุคลากร จากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ	15	43.5
4. อบต.เสื่อหิง ควรจัดตั้งศูนย์การเรียนชุมชนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก้ปัญหาการดำเนินชีวิต	15	43.5
5. ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษาให้มากขึ้นและเพียงพอ	30	63.8
6. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรือการดำเนินงานให้ประชาชนได้รับทราบมากกว่านี้	15	8729.0
7. ให้ประชาชน ผู้นำชุมชนอื่น ๆ ร่วมคิดร่วมแก้ปัญหาการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษาของ อบต.ด้วย	16	46.4

จากตารางที่ 4.14 ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ มีความคิดเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง ควรมีการกำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบไว้ในแผนงาน/โครงการของอบต. โดยมีค่าความถี่สูงสุด รองลงมาคือ ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษาให้มากขึ้นและเพียงพอ และให้ประชาชน ผู้นำชุมชนอื่น ๆ ร่วมคิดร่วมแก้ปัญหาการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษาของ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงด้วย ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะสรุปถึงประเด็นสำคัญ ๆ ของการวิจัย เรื่อง ศักยภาพในการรับการถ่ายโอน การจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยเรียงลำดับจาก วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย สรุปการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1.1.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหาร ส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน ที่มีต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอน การจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ประชาชน บุคลากรของ องค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน ที่มีต่อศักยภาพใน การรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียร ใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.1.3 เพื่อศึกษาระดับศักยภาพของการดำเนินงานในปัจจุบัน สำหรับการเตรียม การเพื่อรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอ เชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาศักยภาพในการรับการถ่ายโอน การจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งในขั้นตอนนี้จะกล่าวถึงเรื่อง กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การ เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาคั้งนี้คือ ประชาชนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 1,564 คน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง จำนวน 29 คน และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 15 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 1,708 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ประชาชน จำนวน 161 คน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 29 คน บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 205 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนตำบลเสื่อหิงได้มาโดยการเทียบสัดส่วนโดยใช้ตารางของเครซี่และมอร์แกน(Krejcie and Morgan)จากประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน แล้วทำการสุ่มตามสะดวก(Accidental Sampling) อีกทีหนึ่ง ส่วนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนนั้น ศึกษาทั้งหมด

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้มี 3 ประเภท คือ

1) แบบสอบถาม ซึ่งใช้สอบถามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 จะสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 จะสอบถามระดับความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2) แบบประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งใช้สำหรับประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยลักษณะของแบบประเมินศักยภาพจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 จะสอบถามเกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล ตอนที่ 2 จะประเมินศักยภาพในการดำเนินงานในปัจจุบันขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง ในแต่ละด้าน

3) แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับสัมภาษณ์ ประชาชนตำบลเสื่อหิง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ นักการเมือง ผู้นำท้องถิ่น และบุคลากรทางการศึกษา ที่อาศัยอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในตำบลเสื่อหิง โดยมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มาประกอบการอภิปรายผล

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ได้ดำเนินการดังนี้

1) การสอบถามความคิดเห็น ซึ่งใช้สอบถามประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาที่นอกโรงเรียนอำเภอ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้ผู้ช่วยวิจัย(ผู้ใหญ่บ้าน ประธานสภา เจ้าหน้าที่ศูนย์) เป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) การประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งใช้ประเมินศักยภาพการปฏิบัติงานในปัจจุบันขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการศึกษาจากเอกสารหลักฐานที่ปรากฏและสัมภาษณ์ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งเพิ่มเติม โดยการประสานงานผ่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

3) การสัมภาษณ์ ซึ่งใช้สัมภาษณ์ ประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ นักการเมือง ผู้นำท้องถิ่น และบุคลากรทางการศึกษา ที่อาศัยอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในตำบลเสื่อหึ่ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยมีการนัดหมายและชี้แจงหัวข้อในการสัมภาษณ์ให้ทราบล่วงหน้า

4) การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 3 เดือน

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีรายละเอียดการนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

1) การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้สถิติการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ แปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต(\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เป็นรายข้อรายด้านและโดยรวม แปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตามความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรของ อบต. บุคลากรของ ศบ.อ. โดยใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแปรปรวน(ANOVA) แปลผลโดยการบรรยาย

2) การวิเคราะห์ผลการประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล เลือ่หึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแบบประเมินศักยภาพ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต(\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เป็นรายด้านและโดยรวม แปลผลโดยการบรรยาย

3) วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเลือ่หึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาจัดลำดับความถี่ แล้ว อภิปรายผลโดยการบรรยายประกอบ

1.3 ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบของ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 205 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น ประชาชนทั่วไป 161 คน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล 29 คน และบุคลากรของ ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน 15 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 134 คน เพศหญิง จำนวน 71 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35-40 ปี ซึ่งมีจำนวน 62 คน รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 45-50 ปี มีจำนวน 57 คน และช่วงอายุระหว่าง 18-30 ปี กับช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากันคือจำนวน 43 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มี จำนวน 60 คน อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 56 คน จบการศึกษาระดับปริญญา จำนวน 52 คน และผู้ ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่น้อยที่สุดคือจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 37 คน

1.3.2 ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การ บริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราชตามความคิดเห็นของประชาชน ตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับ รับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้าแยกความคิดเห็นเป็นรายกลุ่มได้ดังนี้

1) ประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง มีความเห็นว่า ศักยภาพในการรับการถ่ายโอน การจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ด้านการเงิน งบประมาณ มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับต่ำ ด้านอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ และด้านวิธีการและกระบวนการ บริหารอยู่ในระดับปานกลาง

2) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มีความเห็นว่า ศักยภาพ ในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอ เชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคลากร ด้านการเงิน งบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 4 ด้าน

3) นวัตกรรมของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มีความเห็นว่า ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคลากร ด้านการเงิน งบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ทั้ง 4 ด้าน

1.3.3 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างประชาชนตำบลเสื่อหิง นวัตกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง นวัตกรรมของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหิง นวัตกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง และนวัตกรรมของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ปรากฏว่าความคิดเห็นระหว่างประชาชนตำบลเสื่อหิงกับนวัตกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง แตกต่างกัน ความคิดเห็นระหว่างประชาชนตำบลเสื่อหิงกับนวัตกรรมของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ แตกต่างกัน และความคิดเห็นระหว่าง นวัตกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงกับนวัตกรรมของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ แตกต่างกัน โดยทุกคู่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3.4 ศักยภาพของการดำเนินงานในปัจจุบันขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวชี้วัดในแบบประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

ผลจากการประเมินศักยภาพของการดำเนินงานในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับศักยภาพของการดำเนินงานในปัจจุบันโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาศักยภาพเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในระดับปานกลาง ด้านการเงิน งบประมาณ ด้านอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในระดับปานกลาง

1.3.5 ประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ได้จากการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ปัญหาอุปสรรค ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้สรุปจำแนกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านบุคลากร ผลการสัมภาษณ์พบว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง มีความรู้และประสบการณ์น้อย ทำให้ขาดวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานด้านการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง จึงน่าจะมีศักยภาพต่ำในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ หากจะรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบจริง ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่ากิจกรรมการศึกษานอกระบบที่เหมาะสมและน่าจะเป็นไปได้มากที่สุด คือ กิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภท การให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ และควรจะมีการจัดอบรมหรือสัมมนาเพิ่มเติมให้กับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ และก็ควรจัดหาบุคลากรที่มีความชำนาญหรือถนัดในกิจกรรมการศึกษานอกระบบแต่ละประเภทเพื่อรองรับการถ่ายโอน ควรดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ และจะต้องมีการร่วมประชุมระหว่างประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ เพื่อหาแนวทางการร่วมมือ ในการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบอย่างจริงจังเพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกคน

2) ด้านการเงิน งบประมาณ ผลการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการที่จะให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ แต่ควรให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง เพราะถ้ามองในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง เป็น อบต.ชั้น 5 มีงบประมาณเพื่อดำเนินการตามภาระหน้าที่เดิมก็น้อยเต็มที่อยู่แล้วหากต้องรับภาระเรื่องการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบอีก งบประมาณน่าจะไม่พอเพียง กิจกรรมการศึกษานอกระบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงน่าจะดำเนินการได้และน่าจะเป็นไปได้มากที่สุด คือ กิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภท การให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ แนวทางที่น่าจะดีที่สุดในตอนนี้คือองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง ควรสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานการศึกษานอกระบบดำเนินการเองโดยไม่ต้องรับโอน หรือหากต้องรับโอนจริง ในระยะแรกก็ควรให้หน่วยงานเดิม(กศ.น.) จัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้

กับองค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงก่อน แล้วในระยะต่อไปก็ควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິง จัดตั้งงบประมาณด้านการศึกษาขึ้นรองรับการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว แต่ควรระมัดระวังและตรวจสอบให้เกิดความโปร่งใสตลอดเวลา

3) ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า หากมองด้านอาคารสถานที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงแล้ว ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິง จะรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ จะต้องปรับปรุงด้านนี้อีกมากพอสมควร โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงจะต้อง สร้างอาคารสำนักงานเป็นอาคารถาวร ควร มีวัสดุอุปกรณ์ที่สมบูรณ์แบบกว่าที่เป็นอยู่ ต้องปรับปรุงซ่อมแซมที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน อาคารสถานที่สาธารณะต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ เห็นควรที่จะให้มีการสร้างห้องสมุดประจำตำบล หอกระจายข่าวประจำตำบล ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และส่งเสริมสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาช่วยแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่จะให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงรับการถ่ายโอนกิจกรรมการจัดการศึกษานอกระบบ โดยกิจกรรมการจัดการศึกษานอกระบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงน่าจะดำเนินการได้และน่าจะเป็นไปได้มากที่สุดคือ กิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ และการให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทั่วไป เพราะบางส่วนของกิจกรรมตอนนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงได้ดำเนินการอยู่บ้างแล้ว ถ้าหากโรงเรียนในตำบลเสียหິงให้ความร่วมมือด้วยคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงสามารถรับการถ่ายโอนกิจกรรมการจัดการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทได้

4) ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหากองค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงจะรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ องค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงควรมีการกำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาไว้อย่างชัดเจน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงและบุคลากรอื่น ๆ ควรมีการร่วมแรงร่วมใจ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในตำบลอย่างจริงจังมากขึ้น หากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงมีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ด้านใดน้อย ก็ควรเชิญหรือประสานติดต่อบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถร่วมดำเนินกิจกรรมการจัดการศึกษานอกระบบ และควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาการศึกษาในตำบล โดยให้มีทั้ง ประชาชน นักการเมือง บุคลากรทางการศึกษา พระหรือผู้นำทางศาสนา โดยที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสียหິงจะต้องมีการชี้แจงประชาสัมพันธ์แนวทางดำเนินนโยบายและผลการดำเนินงานให้ประชาชนได้รับทราบโดยทั่วกัน

2. อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประเด็นที่จะอภิปราย ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหึ่งต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง มีความเห็นว่า ศักยภาพด้านบุคลากร โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.46$) ศักยภาพด้านการเงิน งบประมาณ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.45$) ศักยภาพด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.43$) และศักยภาพด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.50$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ ประชาชนมีความเห็นว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มีการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ยังต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลซึ่งน่าจะไม่ใช่เพียงพอต่อการจัดการศึกษา ขาดวัสดุอุปกรณ์อันจำเป็นต่อการจัดการศึกษา ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการศึกษานอกระบบ ขาดการประชาสัมพันธ์และรายงานผลการดำเนินงานให้สาธารณชนรับทราบ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยของ สมยศ หนูรอด (2539: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาชนบทระดับตำบล ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านงบประมาณรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องพึ่งเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ด้านบุคลากร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล การรายงานผล การเสนอโครงการ การเขียนโครงการ การแสดงความคิดเห็น และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกอยู่ในระดับต่ำ ด้านวัสดุอุปกรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการพัฒนา ด้านการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีศักยภาพพอในการบริหารจัดการ เนื่องจากยังขาดข้อมูลในการจัดทำแผน การจัดองค์กรในหน่วยงานไม่ชัดเจน ขาดประสบการณ์ในการบริหาร การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานยังไม่มีประสิทธิภาพ และไม่มีผลการรายงานผลเพื่อให้สาธารณชนรับทราบ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนตำบลเสื่อหึ่งต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอน การจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช เป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

2.1.1 ด้านบุคลากร ประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง มีความเห็นว่า ศักยภาพในการรับ การถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคลากรโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.46$) และเมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ จำนวน 9 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ 5 ข้อ โดยปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากที่สุดต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ โดยมี ระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.63$) ส่วนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยภาพ รวมมีศักยภาพต่ำสุดต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ($\bar{X}=1.35$) และยังพบว่ากิจ กรรมการศึกษานอกระบบที่ประชาชนตำบลเสื่อหึ่งเห็นว่าบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล เสื่อหึ่งดำเนินการแล้วมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุดคือ การศึกษานอกระบบประเภทให้ความรู้ด้าน ทักษะอาชีพ ($\bar{X}=1.60$) ส่วนกิจกรรมการศึกษานอกระบบที่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล เสื่อหึ่งดำเนินการแล้วมีศักยภาพต่ำสุดตามความเห็นของประชาชน คือ การศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษพื้นฐาน ($\bar{X}=1.32$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ ประชาชนตำบลเสื่อหึ่งมองว่าบุคลากรขององค์ การบริหารส่วนตำบลโดยภาพรวมมีการศึกษาค่ำ ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมการศึกษานอก ระบบได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ซึ่งเป็นผู้มีบทบาท สำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีความรู้แค่ภาคบังคับ และจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติม พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง(บางส่วน)ไม่มีความ มุ่งมั่นและเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวมอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยศ หนูรอด (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาชนบทระดับตำบล ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านบุคลากร สมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล การรายงานผล การเสนอโครงการ การแสดงความคิดเห็น และการประสานงานกับหน่วยงานอื่นอยู่ในระดับต่ำ

2.1.2 ด้านการเงิน งบประมาณ ประชาชนตำบลเสื่อหึ่งมี ความเห็นว่า ศักยภาพ ในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ด้านการเงิน งบประมาณโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.45$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำนวน 8 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 3 ข้อ ในระดับต่ำ 5 ข้อ โดยข้อ 11 งบประมาณสนับสนุน

จากรัฐบาลที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาอกระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.66$) และข้อที่ 10 งบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาอกระบบ ประเภท การศึกษาพื้นฐานจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด($\bar{X}=1.36$) และยังพบว่าเงินรายได้จากการจัดเก็บที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาอกระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.58$) และเงินรายได้จากการจัดเก็บที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกันจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำที่สุดคือ ($\bar{X}=1.27$)

ผลการค้นพบดังกล่าว อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5 งบประมาณ(เงินสนับสนุนจากรัฐและเงินรายได้จากการจัดเก็บ)ยังต้องพึ่งเงินสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ หากจะดำเนินการจัดการศึกษาอกระบบทั้งหมดให้สมบูรณ์แบบคงเป็นไปได้อีก กิจกรรมการศึกษาอกระบบที่พอจะทำได้บ้างน่าจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับด้านอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยศ หนุรอด (2539: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาชนบทระดับตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญ อำเภอลำดวน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านงบประมาณ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องพึ่งเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

2.1.3 ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ประชาชนตำบลเสื่อหึ่งมีความเห็นว่ ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอลำดวน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ($\bar{X}=1.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำนวน 8 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 3 ข้อ ในระดับต่ำ 5 ข้อ โดยข้อที่ 19 อาคารสถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาอกระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.59$) และข้อที่ 21 หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐานและการศึกษาอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำที่สุด($\bar{X}=1.31$) และยังพบว่า ข้อที่ 23 วัสดุอุปกรณ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาอกระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.56$) และข้อที่ 25 หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกันจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด ($\bar{X}=1.36$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ที่องค์การบริหาร

ส่วนตำบลเสื่อหึ่งมีอยู่ ไม่เหมาะที่จะนำมาจัดการศึกษานอกระบบ แม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง จะรายงานว่ามี ที่อ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร มีหอกระจายข่าว มีศูนย์ประชาสงเคราะห์ครบทุกหมู่บ้าน แต่จากการสัมภาษณ์และสังเกตเพิ่มเติม พบว่าไม่มีการดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปแบบชัดเจน ขาดคนดูแลรับผิดชอบ บางแห่งใช้การไม่ได้ และยังขาดอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์อันจำเป็นต่อการจัดการศึกษานอกระบบ เพื่อให้ความรู้อันเป็นประโยชน์กับประชาชนอีกหลายอย่าง เช่น ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมยศ หนูรอด (2539: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาชนบทระดับตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการพัฒนา

2.1.4 ด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร ประชาชนตำบลเสื่อหึ่งมีความเห็นว่า ศักยภาพในการรับการถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวิธีการและกระบวนการบริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำนวน 28 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 13 ข้อ ในระดับต่ำ 15 ข้อ โดยการกำหนดนโยบายและวางแผน รูปแบบการทำงาน การจัดทีมงาน การตัดสินใจสั่งการ การประสานงาน การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณ รูปแบบการประชาสัมพันธ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด และหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพน้อยที่สุด

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ ประชาชนอาจมองว่า เมื่อมีองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่น ถนน คลองส่งน้ำ สระเก็บน้ำ ฯลฯ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมองเห็นการเปลี่ยนแปลงได้ชัดเจน ซึ่งประชาชนเห็นว่าหากถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบให้องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารจัดการก็น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชกร รักษาธรรม (2541:บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการปฏิบัติงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับการวิจัยของ ชัยเดช ปาละวงศ์ (2540:บทคัดย่อ)ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนามีศักยภาพเพียงพอในการบริหารการพัฒนาชนบท ตามความคิดเห็นของประชาชน อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็น ของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มีความเห็นต่อศักยภาพ ด้านบุคลากร โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.82$) ด้านการเงินงบประมาณ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.53$) ด้านอาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.62$) และด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.83$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มองว่า หากทางรัฐบาลถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ รัฐบาลก็จะต้องพัฒนาปรับปรุงในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุก ๆ ด้านประกอบไปด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งจึงน่าจะมีศักยภาพพอที่จะรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบได้เมื่อถึงเวลา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ฉิ้น บัวบาน (2543:126) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อบทบาทการส่งเสริมการศึกษาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพัทลุง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้การสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ควรส่งเสริมประชาชนโดยการใช้หอกระจายข่าว ที่จัดอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ ส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มองค์กรประชาชนและส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น รวมถึงการอบรมสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

1.2.1 ด้านบุคลากร บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มีความเห็นว่า ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคลากรโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำนวน 9 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในระดับปานกลาง 7 ข้อ มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในระดับสูง 2 ข้อ โดยข้อที่ 9 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากที่สุดต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ($\bar{X}=2.03$) ส่วนข้อที่ 8 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุดต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ($\bar{X}=1.62$) และพบว่าข้อที่ 2 บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง

โดยภาพรวมหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=2.03$) และข้อที่ 4 หากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งโดยภาพรวมดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกันจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด($\bar{X}=1.62$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มองว่า หากมีการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบจริง ๆ รัฐบาลก็คงจะถ่ายโอนบุคลากรมาด้วย เพราะฉะนั้น เท่ากับว่าองค์การบริหารส่วนตำบลได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมาดำเนินกิจกรรมดังกล่าวอยู่แล้ว จึงน่าจะไม่มีปัญหาต่อการรับการถ่ายโอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ช่วยนุกูล (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพของสภาตำบลที่ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา : สภาตำบลบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ด้านบุคลากร บุคลากรสภาตำบลมีระดับการศึกษาไม่เพียงพอกับบทบาทหน้าที่ แต่คณะกรรมการสภาตำบลส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล มีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับปานกลาง

2.2.2 ด้านการเงิน งบประมาณ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มีความเห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเงิน งบประมาณโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}=1.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 8 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 5 ข้อ ในระดับต่ำ 3 ข้อ โดย ข้อที่ 11 งบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพมากที่สุด($\bar{X}=1.72$) และข้อที่ 13 หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกันจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด($\bar{X}=1.38$) และยังพบว่าข้อที่ 16 เงินรายได้จากการจัดเก็บที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภท การให้ข่าวสารข้อมูล จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.59$) และข้อที่ 17 หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกันจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด($\bar{X}=1.45$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มองว่าหากรัฐบาลถ่ายโอนภาระกิจด้านการจัดการศึกษานอกระบบมาให้ รัฐบาลก็คงต้องเพิ่มวงเงินหมวดเงินสนับสนุนในวงเงินที่มากขึ้นด้วย ประกอบกับในแผนการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งได้เตรียมดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่บ้างแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยเดช ป่าละวงค์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพองค์

การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ซึ่งพบว่า ด้านการเงิน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนามีเงินเพียงพอในการพัฒนาชนบทในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้

2.2.3 ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง มีความเห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 8 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 7 ข้อ ในระดับต่ำ 1 ข้อ โดยข้อที่ 20 อาคารสถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภท การให้ข่าวสารข้อมูล จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.76$) และข้อที่ 21 อาคารสถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด ($\bar{X}=1.48$) และยังพบว่าข้อที่ 24 วัสดุอุปกรณ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภท การให้ข่าวสารข้อมูล จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.66$) และวัสดุอุปกรณ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอก ประเภท การศึกษาพื้นฐาน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด ($\bar{X}=1.59$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง มีอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ภายในตำบลที่สามารถนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบได้ เช่น ที่อ่านหนังสือพิมพ์-วารสาร ประจำหมู่บ้าน หอกระจายข่าว ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉิ่ง บัวบาน (2543:126) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อบทบาทการส่งเสริมการศึกษาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพัทลุง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นสมควรส่งเสริมประชาชนโดยการใช้หอกระจายข่าวที่จัดอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ ส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มองค์กรประชาชนและส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น รวมถึงการอบรมสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

2.2.4 ด้านวิธีการและกระบวนการการบริหาร บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง มีความเห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวิธีการหรือกระบวนการการบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 28 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับสูง 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 26 ข้อ โดยข้อที่ 27 การกำหนดนโยบาย

และวางแผนขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภท ให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.97$)ในกระบวนการนี้ รูปแบบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ ข่าวสารข้อมูล จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.79$) ในกระบวนการนี้ การจัดทีมงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล และการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.72$) ในกระบวนการนี้ การตัดสินใจตั้งการขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ข่าวสารข้อมูลจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.97$) ในกระบวนการนี้ การประสานงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้าน ทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.97$) ในกระบวนการนี้ การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.83$) และรูปแบบการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะ อาชีพและการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด($\bar{X}=1.86$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง เห็นว่าการดำเนินงานทุกอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง เกิดจากความเห็นชอบของ บุคคลหลายฝ่ายและมีการตรวจสอบจากองค์กรประชาชนทุกงาน/โครงการ นโยบายต่าง ๆ จะต้อง เกิดจากความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลัก หากท้องถิ่นมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล เสื่อหึ่งรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ก็น่าจะไม่มีปัญหาต่อการบริหารจัดการ องค์การ บริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งน่าจะสามารถดำเนินการได้ ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับผล การวิจัยของ วิระพล สมมาตย์ (2539 : 91-92) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องศักยภาพของสำนักงาน จังหวัดด้านการวางแผนพัฒนา เพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับศักยภาพของสำนักงานจังหวัดด้านการวางแผน ในอนาคตว่ามีขีดความสามารถในระดับใด มีจุดอ่อนจุดแข็งด้านใด และสามารถรองรับ นโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจการบริหารไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่าศักยภาพ สำนักงานจังหวัดด้านการวางแผนพัฒนามีระดับค่อนข้างสูง มีขีดความสามารถพอที่จะรับผิดชอบงานด้านการวางแผนที่จะเพิ่มมากขึ้นในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และมีความสามารถในการ อำนาจ การช่วยสนับสนุนงานวางแผนพัฒนาของหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่นได้ ยังมีปัจจัยบาง ประการที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาขีดความสามารถของสำนักงานจังหวัดในการวางแผน คือ ความไม่ชัดเจนของนโยบาย โครงสร้างของอำนาจหน้าที่ บุคลากรขาดความรู้ความสามารถ

2.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ ต่อศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพด้านบุคลากร โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.42$) ศักยภาพด้านการเงินงบประมาณ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.36$) ศักยภาพด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.29$) และศักยภาพด้านวิธีการและกระบวนการบริหาร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.37$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งยังมีภารกิจที่ต้องดูแลและจัดการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้าน ถนน คูระบายน้ำ ไฟฟ้าประปา ฯลฯ ภายในตำบลซึ่งประชาชนยังมีความเดือดร้อนในโครงสร้างดังกล่าวอยู่อีกมาก องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งจึงไม่น่าจะมีศักยภาพพอที่จะรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบในขณะนี้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุวรรณ ช่วยนุกูล (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพของสภาตำบลที่ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา : สภาตำบลบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา พบว่า ด้านบุคลากร บุคลากรของสภาตำบลบ้านนามีระดับการศึกษายังไม่เพียงพอต่อบทบาทหน้าที่ ด้านการเงิน ศักยภาพด้านการเงินของสภาตำบลบ้านนามีน้อยมาก งบประมาณส่วนใหญ่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมาดำเนินการให้ ด้านวัสดุอุปกรณ์ สภาตำบลบ้านนายังขาดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นทั้งวัสดุสำนักงาน ครุภัณฑ์เพื่อการพัฒนาและปฏิบัติงานตามหน้าที่ ด้านการบริหารจัดการ สภาตำบลบ้านนามีการจัดทำแผนพัฒนาตำบลประจำปี และแผนพัฒนาตำบล 4 ปี แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามแผน สาเหตุสำคัญคือ ขาดงบประมาณ ขาดบุคลากรที่มีความสามารถสำหรับการจัดตั้งงบประมาณ ยังต้องพึ่งเจ้าหน้าที่ของอำเภอ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของบุคลากรศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

2.3.1 ด้านบุคลากร บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มีความเห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.42$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 9 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ 7 ข้อ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่ 5,6,7,9 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนท้องถิ่น นายกองการบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มีศักยภาพในการ

ดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X}=1.40$) และข้อที่ 8 กรรมการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบต่ำสุด ($\bar{X}=1.33$) และยังพบว่าข้อที่ 2,3 กิจกรรมการศึกษานอกระบบที่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งโดยภาพรวมดำเนินการแล้วมีศักยภาพสูงสุดคือกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพและการให้ข่าวสารข้อมูล ($\bar{X}=1.53$) ส่วนข้อที่ 1,4 กิจกรรมการศึกษานอกระบบที่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งโดยภาพรวมดำเนินการแล้วมีศักยภาพต่ำสุดคือกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภท การศึกษาพื้นฐานและการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน ($\bar{X}=1.40$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเชียรใหญ่ เห็นว่า การจัดการศึกษานอกระบบเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน หากจะจัดให้มีคุณภาพจะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถหรือบุคลากรที่ได้รับการอบรมเฉพาะทางมาดำเนินการโดยตรง และจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งไม่มีความสนใจกิจกรรมการศึกษานอกระบบที่ดำเนินการโดยศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเชียรใหญ่ เลยแม้แต่น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมยศ หนูรอด (2539: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาชนบทระดับตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านบุคลากร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่จบการศึกษามัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล การรายงานผล การเสนอโครงการ การเขียนโครงการ การแสดงความคิดเห็น และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกอยู่ในระดับต่ำ

2.3.2 ด้านการเงิน งบประมาณ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเชียรใหญ่ มีความเห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเงิน งบประมาณโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 8 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ 7 ข้อ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่ 13 งบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งได้รับอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุดคือ ($\bar{X}=1.53$) และข้อที่ 10 งบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งได้รับอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภท การศึกษาพื้นฐาน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด ($\bar{X}=1.33$) และยังพบว่าข้อที่ 14,15 เงินรายได้จากการจัดเก็บที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภท การศึกษาพื้นฐานและการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่า

เฉลี่ยศักยภาพสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X}=1.40$) และข้อที่ 17 เงินรายได้จากการจัดเก็บที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาในระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด ($\bar{X}=1.20$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มองว่าหากจะให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง มารับภาระด้านการเงิน งบประมาณ ในการจัดการศึกษาในระบบ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงน่าจะรับผิดชอบตรงนี้ไม่ได้ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงในปัจจุบันมีภาระหลักที่จะต้องรับผิดชอบงานด้านโครงสร้างพื้นฐานภายในตำบลอยู่อีกมาก ขณะนี้องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงจึงน่าจะไม่มีศักยภาพพอในด้านการเงิน งบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมยศ หนุรอด (2539: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาชนบทระดับตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเค็ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านงบประมาณ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องพึ่งเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

2.3.3 ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มีความเห็นว่า ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาในระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.29$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำนวน 8 ข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำทุกข้อ โดยข้อที่ 19 อาคารสถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงมีอยู่มีอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาในระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.40$) และข้อที่ 18,20,21 อาคารสถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงมีอยู่มีอยู่หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาในระบบประเภทการศึกษาพื้นฐาน การให้ความรู้ทั่วไป และทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุดเท่ากัน ($\bar{X}=1.20$) และยังพบว่า ข้อที่ 23 วัสดุอุปกรณ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงมีอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาในระบบประเภทให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.40$) และ ข้อที่ 24 วัสดุอุปกรณ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงมีอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาในระบบประเภทให้ข่าวสารข้อมูลจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพต่ำสุด ($\bar{X}=1.27$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มองว่าอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษาในระบบให้มีประสิทธิภาพจะต้องประกอบด้วย ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษาในระบบให้เกิดคุณภาพ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงยังไม่มี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมยศ หนุรอด (2539: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาชนบท

ระดับตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการพัฒนา

2.3.4 ด้านวิธีการและกระบวนการการบริหาร บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษา นอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มีความเห็นว่าศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอก ระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวิธีการ และกระบวนการการบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำนวน 28 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ 27 ข้อ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่ 29 การกำหนดนโยบายและวางแผนขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกันจะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูง ($\bar{X}=1.40$) ในกระบวนการนี้ ข้อที่ 31 รูปแบบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอก ระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.53$) ในกระบวนการนี้ ข้อที่ 36,37 การจัดทีมงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทและการให้ความรู้ทั่วไป จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.53$) ในกระบวนการนี้ ข้อที่ 39,41 การตัดสินใจสั่งการขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงหากดำเนิน กิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภท และการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ย ศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.47$) ในกระบวนการนี้ ข้อที่ 45 การประสานงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลเสื่อหิงหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพ สูงสุด ($\bar{X}=1.47$) ในกระบวนการนี้ ข้อที่ 47 การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณ ขององค์ การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภท การให้ความรู้ด้าน ทักษะอาชีพ จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.40$) ในกระบวนการนี้ ข้อที่ 50 รูปแบบการ ประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงหากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีค่าเฉลี่ยศักยภาพสูงสุด ($\bar{X}=1.47$) ในกระบวนการนี้

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเชียรใหญ่อาจมองว่า ผู้ที่จะมาบริหารหรือดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถหรือชำนาญการเฉพาะทางจึงจะมีความรู้และเข้าใจวิธีการและ กระบวนการบริหารการการศึกษานอกระบบให้มีคุณภาพได้ ซึ่งบุคลากรขององค์การบริหารส่วน ตำบลเสื่อหิงขณะนี้ น่าจะ ไม่มีความรู้ความสามารถพอในกระบวนการบริหารดังกล่าว ซึ่งสอดคล้อง กับ สมยศ หนุรอด (2539: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาชนบท ระดับตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีศักยภาพพอในการบริหารจัดการ เนื่องจากยังขาด

ข้อมูลในการจัดทำแผน การจัดองค์กรในหน่วยงานไม่ชัดเจน ขาดประสบการณ์ในการบริหาร การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานยังไม่มีประสิทธิภาพ และไม่มีกรรายงานผลเพื่อให้สาธารณชนรับทราบ

2.4 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ โดยภาพรวมพบว่า ประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง และ บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า ประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ ประชาชนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มองศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบ โรงเรียนในเชิงลึกคนละแบบกัน กล่าวคือ ประชาชนตำบลเสื่อหึ่งมองผลงานที่ปรากฏจากอดีตจนถึงปัจจุบันแล้วนำผลพวงดังกล่าวมาทำนายโอกาสในการจัดการศึกษานอกระบบ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง มองตรงทรัพยากรทุกด้านที่มีอยู่ภายในตำบลและทรัพยากรที่จะได้มาเมื่อรับโอน แล้วนำมาทำนายศักยภาพในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ส่วนบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ มองตรงความลึกซึ้งในเนื้อหาและปรัชญาการศึกษานอกระบบ ซึ่งจะต้องใช้ความละเอียดอ่อนและความชำนาญเฉพาะทาง แล้วนำมาชี้วัดศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง ในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบ จึงทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งในการรับการถ่ายทอดโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบจากผลการวิจัยของ นิตยา เงินประเสริฐศรีและคณะ แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2545 : 42-77) โดยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเหมาะสมในการถ่ายทอดโอนสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : บทสะท้อนจากกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย พบว่า ประชาชนเห็นด้วยในหลักการกระจายอำนาจ แต่ไม่มี

ความเชื่อมั่นในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่น อีกทั้งยังเห็นว่าประชาชนยังไม่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบทางการเมืองที่แท้จริง จึงมีความเห็นว่าไม่มีความเหมาะสมที่จะดำเนินการตามนโยบายการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นว่า นโยบายการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาไม่เหมาะสมตามหลักการกระจายอำนาจ และเป็นภารกิจที่องค์กรส่วนท้องถิ่นต้องรับตามกฎหมาย ส่วนครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเห็นว่า นโยบายการถ่ายโอนภารกิจการศึกษาไม่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยในขณะนี้ ทั้งนี้เพราะองค์กรส่วนท้องถิ่นและประชาคมส่วนท้องถิ่นยังไม่เข้มแข็ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนมากไม่มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาจึงประเมินว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความพร้อมและความเหมาะสมในการจัดการศึกษา

2.5 ผลการศึกษาศักยภาพในการดำเนินงานในปัจจุบัน เพื่อเตรียมการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามลักษณะบ่งชี้ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลจากการประเมินศักยภาพแสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีศักยภาพในการดำเนินงานในปัจจุบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.48$) และเมื่อพิจารณาศักยภาพเป็นรายด้านจำนวน 4 ด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยศักยภาพระดับต่ำ 2 ด้าน มีค่าเฉลี่ยศักยภาพระดับปานกลาง 2 ด้าน และพบว่าด้านที่มีศักยภาพต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบสูงที่สุดคือด้านบุคลากร ($\bar{X}=1.60$) และด้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับศักยภาพต่ำที่สุดคือ ด้านการเงิน งบประมาณ ($\bar{X}=1.00$)

ผลการค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะ การประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีการสอบถามและตรวจสอบเอกสารที่สามารถตรวจสอบได้ จึงทำให้เห็นศักยภาพในการดำเนินงานตามภารกิจเดิมและสามารถมองเห็นและทำนายศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบได้อย่างชัดเจนขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและเงินรายได้ที่จัดเก็บน้อยมากเมื่อเทียบกับความต้องการตามสภาพโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นจริงภายในตำบล จึงเป็นเรื่องยากมากที่จะจัดสรรเงินส่วนนี้มาจัดกิจกรรมทางการศึกษา และหากองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงต้องรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิงจะต้องปรับปรุงแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านบุคลากรซึ่งจะต้องปรับทั้งจำนวนคนและคุณภาพคนให้มีคุณภาพขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ ด้านอาคารสถานที่-วัสดุอุปกรณ์ จะต้องมีการดำเนินการสร้างห้องสมุดประจำตำบล

ปรับปรุงที่อ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละหมู่บ้าน ปรับปรุงหอกระจายข่าว ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และหาผู้รับผิดชอบประจำสถานที่ต่าง ๆ ที่กล่าวมาอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ หนูประกอบ (2544 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่อง ศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย(อนุบาล 3 ขวบ) จังหวัดสงขลา พบว่า ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ศักยภาพด้านงบประมาณมีน้อย ไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่จะจัดให้กับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับแรก ศักยภาพด้านบุคลากรอยู่ในระดับต่ำ ควรมีการจัดหลักสูตรอบรมให้กับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ศักยภาพด้านวัสดุครุภัณฑ์ค่อนข้างต่ำ บุคลากรไม่มีความรู้เกี่ยวกับครุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย และด้านบริหารจัดการมีศักยภาพในระดับต่ำ โดยเฉพาะการวางแผน ควรมีการประชาสัมพันธ์หรือประชุมให้ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และควรมีการประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของอาคารสถานที่

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ควรนำผลการวิจัยที่ได้ ไปพิจารณาและ ศึกษาความเป็นไปได้ และวางแผน ในการเพิ่มศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จในด้านบุคลากร ด้านการเงิน งบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร เพื่อรองรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

3.1.2 ผลจากการศึกษาพบว่า ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน มีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องนำผลการวิจัยนี้ไปศึกษาและตรวจสอบหาข้อเท็จจริง เพื่อจะได้ปรับแก้กระบวนการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อปรับเปลี่ยนเจตคติที่ไม่ดีบางประการ จากความคิดเห็นของประชาชน นักการเมืองท้องถิ่น และบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

3.1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลควรนำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ไปประชุมชี้แจง และปรึกษาหารือเพื่อกำหนดกิจกรรมการศึกษานอกระบบตามประเภท ที่ผลการวิจัยออกมาว่าน่าจะ สามารถทำได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาวิจัย ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดกิจกรรมการศึกษา นอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

3.2.2 ควรศึกษาวิจัย ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดกิจกรรมการศึกษา นอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลชั้นต่าง ๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

3.2.3 ควรศึกษาวิจัย ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดกิจกรรมการศึกษา นอกระบบขององค์กรส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น เทศบาล องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด

3.2.4 ควรศึกษาวิจัย ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดกิจกรรมการศึกษา ประเภทต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

3.2.5 ควรศึกษาวิจัย ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดกิจกรรมการศึกษา นอกระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การปกครอง กรม “สภาตำบลและองค์การบริหารส่วน ตำบล(อบต.)” กับการปกครองส่วนท้องถิ่น”
ม.ป.ป. (อัคราเสนา)

การพัฒนาชุมชน กรม *รายงานการวิจัย เรื่อง การถ่ายโอนงานและกิจกรรมพัฒนาชุมชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/องค์กรชุมชนสำหรับผู้บริหาร* กรุงเทพมหานคร สถาบัน
ดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย 2542

การศึกษานอกโรงเรียน กรม *คู่มือการดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญศึกษา พ.ศ.2530*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศาสนา 2530

กชกร รักษาสรณ์ “การปฏิบัติงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลในสามจังหวัด
ชายแดนภาคใต้” ปรินญาณิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ 2541

กรมตททองชรรรมชชาติ *การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น* รัฐสภาสาร 25(525): 1-2
มีนาคม 2540

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน *แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 1*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2541

_____. *ราชกิจจานุเบกษา : ฉบับกฤษฎีกา* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2542

_____. *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว 2540

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*

สำนักนายกรัฐมนตรี กรุงเทพมหานคร พริกหวานกราฟฟิค 2542

คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงาน “แผนการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” 2543 2544 (อัคราเสนา)

คณะอนุกรรมการส่งเสริมการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น “รายงานการรับฟังความคิดเห็นเรื่องหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในการจัดการศึกษา” กระทรวงศึกษาธิการ 2543 (อัคราเสนา)

เจริญสุข ศิลปะพันธ์ “ควรให้องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด และเทศบาล
ตำบล จัดการเรื่องการศึกษาหรือยัง” *วารสารสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล* 5 ฉบับที่ 32 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2544) หน้า 12-14

- ฉันทนา จันทร์บรรจง *การศึกษาแนวทางการบริหารและจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543
- ฉิ้น บัวบาน “ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อบทบาทการส่งเสริมการศึกษาของท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพัทลุง” ปรินญา นินทร์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ 2543
- ชัยเดช ปาละวงศ์ “ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนา อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา” ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2540
- ชาติ ศิลปรัศมี “ปัญหาและอุปสรรคในการกระจายอำนาจการศึกษาให้องค์กรท้องถิ่น” *วารสารลุ่มน้ำปากพนัง* 3 ฉบับที่ 19 (มกราคม 2544) หน้า 8-12
- ธเนศวร์ เจริญเมือง *การกระจายอำนาจอย่างไรสร้างประชาธิปไตย* กรุงเทพมหานคร อักษรเจริญทัศน์ 2537
- นงลักษณ์ เดชะพิงษ์ “การปฏิรูปการศึกษาในระดับชุมชน” *วารสารการศึกษานอกโรงเรียน* 4 ฉบับที่ 12 (กันยายน 2544) หน้า 21-28
- นายกรัฐมนตรี สำนัก “พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545” *ราชกิจจานุเบกษา* เล่มที่ 119 ตอนที่ 102ก กรุงเทพมหานคร 2545
- นิคม ยอดมณี *การถ่ายโอนการศึกษาปฐมวัยให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* สงขลา หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา 2543
- นิตยา เงินประเสริฐศรีและคณะ “ความเหมาะสมในการถ่ายโอนสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : บทสะท้อนจากกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย” รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2545
- นิธิ เอียวศรีวงศ์ “การมีส่วนร่วมของประชาชน : ความยั่งยืนของประชาธิปไตย” *เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการสถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 2 2-4 มีนาคม 2544 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ซิตี้ จอมเทียน* หน้า 1-10 ม.ป.ท. 2544
- บุญเทียม อังสวัสดิ์ “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงานของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” วิทยานิพนธ์ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2542

ปรัชญา เวสารัชช์ การปกครองท้องถิ่นประเทศไทย : โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีโดย
การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร สำนักงานก.พ. 2542

_____ การปกครองท้องถิ่นประเทศไทย : โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีโดย
การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร สำนักงานก.พ. 2543

ประสิทธิ์ หนูประกอบ “ศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จังหวัดสงขลา” ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ 2544

ประหยัด หงษ์ทองคำ การปกครองท้องถิ่นไทย กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิชย์ 2526

_____ สมรรถนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมวางแผนพัฒนาท้องถิ่น
: บทบาทของเทศบาลและสุขาภิบาล กรุงเทพฯ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย 2524

บุญปศมาธน์ อวระภาค “ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา” ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ 2543

บุญเลิศ ต่องสว่าง “หน่วยที่ 8 การศึกษานอกระบบในประเทศไทย” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาปรัชญาและหลักการศึกษานอกระบบ* หน้า 130-169 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2544

พิณสุดา สิริรังศรี และสมศักดิ์ คลประสิทธิ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมการศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2541

พิตร ทองซัน “หน่วยที่ 3 การวางแผนการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษานอกระบบ* หน้า 165-226 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2544

เยาวลักษณ์ ศิริสุวรรณ “ศักยภาพของเทศบาลเมืองนครปฐมในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา” ภาคนิพนธ์ ปรินญาพัฒนบริหารมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2539

เรวัฒน์ สุธรรม “โครงการที่อ่านหนังสือพิมพ์ คิดง่ายๆ ทำง่ายๆ” *วารสารการศึกษานอกโรงเรียน* 4 ฉบับที่ 7 (เมษายน 2544) หน้า 20-24

ลลิตทิพย์ สุภพฤกษ์ “การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ 2544

- ล้วน สายยศ “หน่วยที่ 4 ระเบียบวิธีทางสถิติบางประการเพื่อการวิจัย” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษานอกระบบ* หน้า 165-352 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2544
- ลักขณา นักร้อง “การศึกษาความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนระหว่างผู้นำชุมชนและผู้จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนครปฐม” กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศิลปากร 2538
- ว.สุวรรณ *ไขปัญหา อบต.* กรุงเทพมหานคร วิญญูชน 2543
- วัชรินทร์ จำปี “ปฏิรูปกศน.ปฏิมากรรมที่ยังไม่ลงตัว” *วารสารการศึกษานอกโรงเรียน* 4 ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2544) หน้า 16-20
- วิรัตน์ สมสินทรัพย์ “การมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมของคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้านในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2533
- วีระฉัตร สุปัญญา “การวางแผนการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบ” เอกสารอัดสำเนา นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2545
- วีระฉัตร สุปัญญา “หน่วยที่ 3 การวางแผนการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการเรียนการสอน การฝึกอบรมและการพัฒนาสื่อการศึกษานอกระบบ* หน้า 132-194 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2545
- _____ “หน่วยที่ 5 การพัฒนาหลักสูตรการศึกษานอกระบบ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการเรียนการสอน การฝึกอบรมและการพัฒนาสื่อการศึกษานอกระบบ* หน้า 244-300 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2545
- วีระชัย เสมวักดี และคณะ *รายงานการวิจัยศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศบาลตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา* สงขลา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ 2542
- ศักดิ์ชัย นิรัญทิว *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี*. กรุงเทพมหานคร พริกหวานกราฟฟิค 2543
- สมประสงค์ วิทย์เกียรติ “หน่วยที่ 9 นักการศึกษานอกระบบกับการพัฒนาบุคลากร” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิตการศึกษานอกระบบ* หน้า 140-167 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2546

สามัญศึกษา กรม การประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานและตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพ

การศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ
2542

สุวรรณ ช่วยนุกูล “ศักยภาพของสถาปัตยกรรมที่จะยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล” ปรินญา
นิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2537

สุนีย์ เขียดสังข์ “ความพร้อมของชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
เขตการศึกษา 2” วิทยานิพนธ์ ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการ
ศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2544

สุนีย์ คุษฎีพิทักษ์ “ศึกษาความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย
ในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา” ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ทักษิณ 2544

สุปัญญา กิตติวิสาร “การศึกษาทัศนคติของกำนันในการให้ความร่วมมือต่องานการศึกษาผู้ใหญ่
จังหวัดสระบุรี” วิทยานิพนธ์ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526

สุนทร สุนันท์ชัย และกมล สุดประเสริฐ “การศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้น
ฐานของประเทศต่าง ๆ” รายงานวิจัยนำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่ง
ชาติสำนักนายกรัฐมนตรื 2542

สุมาลี สังข์ศรี “การศึกษาตลอดชีวิต” ใน *ประมวลบทความปฏิรูปการศึกษา* นนทบุรี สาขาศึกษา
ศาสตรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2544

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา *ปฏิรูปการศึกษาไทยในมุมมองประชาชน* กรุงเทพมหานคร พิมพ์ดี 2544
อุทุมพร จามรมาน *การสู่มตัวอย่างทางการศึกษา* กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2530

Best, John W. *Research in Education*. 3rd ed. New Jersey : Prentice Hall, 1977.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. “Determining Sample Size for Research
Activities” *Journal of educational and Psychological Measurement*. 30: 607-610 :
1970.

Simon Herbert A., and other. *Public Administration*, New York: Alfred A. Knopf, 1961

Yamane, T. *Statistics*, new York : Harper and Row publication, 1973.

World Bank. 2000. *World Bank See Localization as Major New Trend in 21st Century*. No.
2000/032/s.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ นายภิญโญ เปี้ยคง
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา
 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้อำนวยการ โรงเรียน ชำนาญการเรื่อง การบริหาร
 การศึกษา
2. ชื่อ ดร.วีระยุทธ์ ชาติตะกานจน์
 สถานที่ทำงาน สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
 วุฒิการศึกษา Ph. D. สาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ รองคณะบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา คณะครุศาสตร์
 ชำนาญการเรื่อง สถิติและการวิจัย
3. ชื่อ นายจันทงค์ หนูนิน
 สถานที่ทำงาน ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ทำงานการศึกษานอกระบบ โรงเรียน 25 ปี ศึกษาวิจัยงาน
 การศึกษานอกระบบ 5 เรื่อง ชำนาญการเรื่อง การศึกษา
 นอกระบบ โรงเรียน

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ

ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ซึ่งข้อมูลที่ได้ในครั้งนี้เป็นประโยชน์สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจการศึกษาให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

2. ผู้วิจัยขอทำความเข้าใจกับกับผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้ แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่มีความมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบว่า หากอบต.แห่งนี้บริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบ ตามรูปแบบกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน จัดดำเนินการอยู่ ผลออกมาจะมีศักยภาพในระดับใด จึงขอทำความเข้าใจถึงขอบข่ายลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบดังนี้

การศึกษานอกระบบ หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ จัดให้กับประชาชนทุกเพศทุกวัย โดยจะจัดใน 3 รูปแบบ คือ

1. การศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐาน คือ การให้บริการความรู้พื้นฐานและการศึกษาต่อ เช่น การศึกษาสายสามัญระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย
2. การศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ คือ การให้บริการความรู้ด้านทักษะอาชีพ เพื่อให้เห็นช่องทางในการทำมาหากิน หรือพัฒนาอาชีพที่มีอยู่เดิมให้เจริญก้าวหน้า เช่น การฝึกอาชีพให้กลุ่มสนใจ การฝึกวิชาชีพพระยะสั้น
3. การศึกษานอกระบบประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล(การศึกษาตามอัธยาศัย) คือ การให้บริการความรู้แก่ประชาชนทั่วไป ฝึกนิสัยรักการอ่าน รู้จักการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง เพื่อให้รู้เท่าทันกับเหตุการณ์และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ให้ข้อมูลข่าวสาร ใช้สำหรับการ

ตัดสินใจที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ห้องสมุดประชาชน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์วิทยาศาสตร์ หรือการจัดตั้งแหล่งความรู้ในลักษณะต่าง ๆ

3. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ซึ่งจะศึกษาใน 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านการเงิน งบประมาณ
3. ด้านอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์
4. ด้านวิธีการหรือกระบวนการบริหาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่าน

1. ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ประชาชนทั่วไป
- บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล
- บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษา
นอกโรงเรียน

3. อายุ

- 18-30 ปี
- 31-40 ปี
- 41-50 ปี
- 51 ปีขึ้นไป

2. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

- หญิง
- ชาย

4. การศึกษา

- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า
- มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง

- คำชี้แจง** 1.แบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อแสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริงถึงระดับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเสื่อใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีต่อการรับการถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบ โดยในแต่ละด้านได้แบ่งระดับของศักยภาพออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้
- ระดับ 3 หมายถึง มีศักยภาพมาก
 ระดับ 2 หมายถึง มีศักยภาพปานกลาง
 ระดับ 1 หมายถึง มีศักยภาพน้อย

ตัวอย่าง

ข้อที่	ศักยภาพด้านต่าง ๆ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
00	การประสานร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	✓		

จากตัวอย่าง หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหึ่งมีศักยภาพมากในเรื่องของการประสานร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. บุคลากร(สมาชิกสภา อบต.และเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น)

ข้อที่	ศักยภาพ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
1	บุคลากร ของ อบต.โดยภาพรวม หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			
2	บุคลากรของ อบต.โดยภาพรวม หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
3	บุคลากรของ อบต.โดยภาพรวม หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
4	บุคลากรของ อบต. โดยภาพรวม หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีมีศักยภาพ ระดับใด			

ข้อที่	ศักยภาพ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
5	สมาชิกสภา อบต.แห่งนี้ โดยภาพรวม มีศักยภาพต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ระดับใด			
6	เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นของ อบต. แห่งนี้ โดยภาพรวม มีศักยภาพต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ระดับใด			
7	ประธานกรรมการบริหารของ อบต.แห่งนี้ มีศักยภาพในการบริหารจัดการการจัดการศึกษานอกระบบ ระดับใด			
8	กรรมการบริหารของ อบต. แห่งนี้ มีศักยภาพในการบริหารจัดการการจัดการศึกษานอกระบบ ระดับใด			
9	ปลัด อบต. ของอบต.แห่งนี้ มีศักยภาพต่อการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ระดับใด			

2. การเงิน งบประมาณ(งบประมาณเงินอุดหนุนจากรัฐและรายได้ที่จัดเก็บได้)

ข้อที่	ศักยภาพ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
10	งบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ที่ อบต.ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			
11	งบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ที่ อบต.ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ทางทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
12	งบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ที่ อบต.ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
13	งบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ที่ อบต.ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพในระดับใด			

ข้อที่	ศักยภาพ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
14	เงินรายได้จากการจัดเก็บ ที่ อบต.ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			
15	เงินรายได้จากการจัดเก็บ ที่ อบต.ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ทางทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
16	เงินรายได้จากการจัดเก็บ ที่ อบต.ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
17	เงินรายได้จากการจัดเก็บ ที่ อบต.ได้รับอยู่ หากนำไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพในระดับใด			

3. อาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์

ข้อที่	ศักยภาพ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
18	อาคารสถานที่ อบต.มีอยู่ หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			
19	อาคารสถานที่ อบต.มีอยู่ หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ทางทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
20	อาคารสถานที่ อบต.มีอยู่ หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
21	อาคารสถานที่ อบต.มีอยู่หากใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพในระดับใด			

ข้อที่	ศัถยภาพ	ระดับศัถยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
22	วัดศดุรฐัณท์ที่ อบต.มืออยู่ หากใช้เพื่อค้ณนกิจกรรมทงการศึถนอกระบพ ประเภทการศึถนพ้ันฐาน จะมีศัถยภาพในระดับใด			
23	วัดศดุรฐัณท์ที่ อบต.มืออยู่ หากใช้เพื่อค้ณนกิจกรรมทงการศึถนอกระบพ ประเภทการให้ควมรู้ทงทกษะอาชีพ จะมีศัถยภาพในระดับใด			
24	วัดศดุรฐัณท์ที่ อบต.มืออยู่ หากใช้เพื่อค้ณนกิจกรรมทงการศึถนอกระบพ ประเภทการศึถตามอฐยาศัย จะมีศัถยภาพในระดับใด			
25	วัดศดุรฐัณท์ที่ อบต.มืออยู่ หากใช้เพื่อค้ณนกิจกรรมทงการศึถนอกระบพท้ัง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศัถยภาพในระดับใด			

4. วิธีกรหรือกระบวนกรบริหาร

ข้อที่	ศัถยภาพ	ระดับศัถยภาพ		
		3	2	1
26	หาก อบต. แห่งนี้กำหนดคน โยบายและวางแผนเกี่ยวกับการค้ณนกิจกรรมการศึถนอกระบพ ประเภทการศึถนพ้ันฐาน แล้วผลกรค้ณนกิจกรรมน่าจะมีศัถยภาพในระดับใด			
27	หาก อบต. แห่งนี้กำหนดคน โยบายและวางแผนเกี่ยวกับการค้ณนกิจกรรมการศึถนอกระบพ ประเภทให้ควมรู้ด้านทกษะอาชีพ แล้วผลกรค้ณนกิจกรรมน่าจะมีศัถยภาพในระดับใด			
28	หาก อบต. แห่งนี้กำหนดคน โยบายและวางแผนเกี่ยวกับการค้ณนกิจกรรมการศึถนอกระบพ ประเภทการให้ข้าวสารข้อมูล แล้วผลกรค้ณนกิจกรรมน่าจะมีศัถยภาพในระดับใด			

ข้อที่	ศักยภาพ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
29	หาก อบต. แห่งนี้กำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ทั้ง 3 ประเภท แล้วผลการดำเนินกิจกรรมน่าจะมีศักยภาพในระดับใด			
30	รูปแบบการทำงานของ อบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน แล้วผลการดำเนินกิจกรรมน่าจะมีศักยภาพในระดับใด			
31	รูปแบบการทำงานของ อบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ แล้วผลการดำเนินกิจกรรมน่าจะมีศักยภาพในระดับใด			
32	รูปแบบการทำงานของ อบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล แล้วผลการดำเนินกิจกรรมน่าจะมีศักยภาพในระดับใด			
33	รูปแบบการทำงานของ อบต.แห่งนี้หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ทั้ง 3 ประเภท แล้วผลการดำเนินกิจกรรมน่าจะมีศักยภาพในระดับใด			
34	การจัดทีมงานภายใน อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			
35	การจัดทีมงานภายใน อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
36	การจัดทีมงานภายใน อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
37	การจัดทีมงานภายใน อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภท จะมีศักยภาพในระดับใด			

ข้อที่	ศักยภาพ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
38	การตัดสินใจสั่งการของผู้มีอำนาจใน อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			
39	การตัดสินใจสั่งการของผู้มีอำนาจใน อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
40	การตัดสินใจสั่งการของผู้มีอำนาจใน อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
41	การตัดสินใจสั่งการของผู้มีอำนาจใน อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภท แล้วจะมีศักยภาพในระดับใด			
42	การประสานงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			
43	การประสานงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
44	การประสานงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
45	การประสานงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภท จะมีศักยภาพในระดับใด			
46	การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			

ข้อที่	ศักยภาพ	ระดับศักยภาพ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
47	การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
48	การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
49	การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบทั้ง 3 ประเภท จะมีศักยภาพในระดับใด			
50	รูปแบบการรายงานและการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษาพื้นฐาน จะมีศักยภาพในระดับใด			
51	รูปแบบการรายงานและการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ จะมีศักยภาพในระดับใด			
52	รูปแบบการรายงานและการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบประเภทการให้ข่าวสารข้อมูล จะมีศักยภาพในระดับใด			
53	รูปแบบการรายงานและการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ อบต.แห่งนี้ หากดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบ ทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน จะมีศักยภาพในระดับใด			

แบบประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสือหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง 1. แบบประเมินศักยภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสือหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

2. แบบประเมินนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 2 เป็นการประเมินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. ชื่อ.....
2. ที่ตั้ง.....
3. อบต.แห่งนี้จัดอยู่ในชั้นใด.....
4. รายได้ที่จัดเก็บได้.....บาท รายได้จากเงินอุดหนุน.....บาท
5. รายจ่ายในปีงบประมาณที่ผ่านมา.....บาท
6. พื้นที่.....ตารางกิโลเมตร จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบ.....หมู่บ้าน
7. บุคลากรในสำนักงาน อบต.มีทั้งสิ้นจำนวน.....คน พนักงานส่วนท้องถิ่นจำนวน.....คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน.....คน
8. กิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ อบต.แห่งนี้ดำเนินการหรือให้การสนับสนุนอยู่

.....
.....
.....

ตอนที่ 2 การประเมินศักยภาพองค์กรบริหารส่วนตำบล

1. มีบุคลากรที่มีศักยภาพในการบริหาร ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

- ☞ **ตัวชี้วัดที่ 1** ประธานสภา ประธานกรรมการบริหาร เป็นผู้มีคุณวุฒิและมีประสบการณ์สูง
ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 การศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีหรือดำรงตำแหน่งนี้ ครั้งแรก
ระดับที่ 2 การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือดำรงตำแหน่งนี้ ครั้งที่ 2
ระดับที่ 3 การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือดำรงตำแหน่งนี้ ครั้งที่ 3 ขึ้นไป

☞ ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3
เอกสาร/หลักฐาน.....

- ☞ **ตัวชี้วัดที่ 2** กรรมการบริหาร เป็นผู้มีคุณวุฒิและมีประสบการณ์สูง
ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 การศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีหรือดำรงตำแหน่งกรรมการ
บริหาร ครั้งแรก
ระดับที่ 2 การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือดำรงตำแหน่งกรรมการ
บริหาร ครั้งที่ 2
ระดับที่ 3 การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือดำรงตำแหน่งกรรมการ
บริหาร ครั้งที่ 3 ขึ้นไป

☞ ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3
เอกสาร/หลักฐาน.....

- ☞ **ตัวชี้วัดที่ 3** สมาชิกสภา อบต. โดยภาพรวมเป็นผู้มีคุณวุฒิและมีประสบการณ์สูง
ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 สมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่มีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีหรือเป็น
สมาชิกสภา อบต. ครั้งแรก
ระดับที่ 2 สมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเป็น
สมาชิกสภา อบต. ครั้งที่ 2
ระดับที่ 3 สมาชิกสภา อบต. ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือเป็น

สมาชิกสภา อบต.ครั้งที่ 3 ขึ้นไป

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

ตัวชี้วัดที่ 4 ปลัด อบต. เป็นผู้มีความรู้และมีประสบการณ์สูง

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 การศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 3 ปี

ระดับที่ 2 การศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ทำงาน 4-10 ปี

ระดับที่ 3 การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี หรือประสบการณ์ทำงานเกิน 10 ปี

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

ตัวชี้วัดที่ 5 พนักงานส่วนท้องถิ่น มีจำนวนครบตามเกณฑ์ที่กำหนด

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 ต่ำกว่าเกณฑ์ 2 คนขึ้นไป

ระดับที่ 2 ต่ำกว่าเกณฑ์ 1 คน

ระดับที่ 3 มีจำนวนครบตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

2. มีศักยภาพด้านรายได้ที่จัดเก็บ เงินอุดหนุนจากรัฐ และสามารถจัดสรรเพื่อเป็นงบประมาณสมทบ

ในการบริหารจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

ตัวชี้วัดที่ 1 รายได้ที่ อบต.จัดเก็บ ได้รวมเงินอุดหนุนจากรัฐ

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 จัดเก็บ ได้รวมเงินอุดหนุนจากรัฐต่ำกว่า 12 ล้านบาท

ระดับที่ 2 จัดเก็บ ได้รวมเงินอุดหนุนจากรัฐตั้งแต่ 12-20 ล้านบาท

ระดับที่ 3 จัดเก็บ ได้รวมเงินอุดหนุนจากรัฐมากกว่า 20 ล้านบาท

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

- ☞ **ตัวชี้วัดที่ 2** สัดส่วนของการจัดสรรงบประมาณ เพื่อจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 จัดสรรต่ำกว่า ร้อยละ 10 ของงบประมาณทั้งหมด
ระดับที่ 2 จัดสรรประมาณ ร้อยละ 10-20 ของงบประมาณทั้งหมด
ระดับที่ 3 จัดสรรมากกว่า ร้อยละ 20 ของงบประมาณทั้งหมด

☞ ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

**3. มีอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ เครื่องอำนวยความสะดวก สามารถเกื้อหนุนกิจกรรมด้านการ
ศึกษาได้อย่างเป็นมาตรฐาน**

- ☞ **ตัวชี้วัดที่ 1** มีอาคารสถานที่สำหรับดำเนินการกิจกรรมด้านการศึกษาและอื่น ๆ
ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
ระดับที่ 2 มี 1 และมีอาคารสำหรับดำเนินการด้านการศึกษา เช่น ศูนย์พัฒนา
เด็กเล็ก ๆ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ห้องสมุด ฯลฯ
ระดับที่ 3 มี 1,2 และมีอาคารสำนักงาน อบต.เป็นอาคารถาวร

☞ ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

- ☞ **ตัวชี้วัดที่ 2** มีครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับดำเนินการกิจกรรมด้านการศึกษาและอื่น ๆ
ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีอุปกรณ์ด้านกีฬาและนันทนาการ
ระดับที่ 2 มี 1 และมีเครื่องเล่นสนามสำหรับเด็ก
ระดับที่ 3 มี 1,2 และมีสื่อ อุปกรณ์ สำหรับการฝึกอาชีพด้านต่าง ๆ

☞ ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

☞ **ตัวชี้วัดที่ 3** มีการดำเนินการ การประสานงาน การกำหนดกรอบนโยบายด้านอาคารสถานที่
ครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับดำเนินการกิจกรรมด้านการศึกษา

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 เคยมีการประชุมวางแผนเรื่องนี้บ้างแล้ว

ระดับที่ 2 มีการกำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ของหน่วยงานอย่างชัดเจน

ระดับที่ 3 ดำเนินการจัดซื้อ จัดทำ จัดหา และดำเนินการใช้แล้ว

☞ ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

**4. องค์การบริหารส่วนตำบล มีศักยภาพในการบริหารจัดการเพื่อรองรับการถ่ายโอนการจัดการ
ศึกษา**

☞ **ตัวชี้วัดที่ 1** มีการกำหนดนโยบายด้านการศึกษานอกเหนือจากนโยบายตามภารกิจหลัก

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีนโยบายด้านการสนับสนุนการศึกษา

ระดับที่ 2 มีการกำหนดภารกิจด้านการศึกษา

ระดับที่ 3 มีการกำหนดภารกิจด้านการศึกษาและมีการกำหนดเป้าหมายชัดเจน

☞ ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

☞ **ตัวชี้วัดที่ 2** มีแผนการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นความพร้อมในด้านงบประมาณ ด้าน
บุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีแผนการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นความพร้อมอย่างน้อย 2 ด้าน

ระดับที่ 2 มีแผนการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นความพร้อมมากกว่า 2 ด้าน

ระดับที่ 3 มีแผนการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นความพร้อมทุกด้าน และมี

แผนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อจัดการศึกษานอกระบบ

☞ ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

๔๓ ตัวชี้วัดที่ 3 มีแผนการควบคุมกำกับและติดตามการดำเนินงาน ตามแผนการจัดการศึกษา
อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีแผนการควบคุม กำกับ และติดตามการดำเนินการตามแผนการจัด
การศึกษา โดยมีบุคลากรรับผิดชอบชัดเจน

ระดับที่ 2 มีแผนการควบคุม กำกับ ติดตามการดำเนินการตามแผนการจัด
การศึกษา โดยมีบุคลากรรับผิดชอบชัดเจน และมีขั้นตอนนิเทศการ
ดำเนินงานตามแผน

ระดับที่ 3 มีแผนการควบคุม กำกับ ติดตามการดำเนินการตามแผนการจัด
การศึกษา โดยมีบุคลากรรับผิดชอบชัดเจน มีขั้นตอนนิเทศการ
ดำเนินงานตามแผน และมีปฏิทินเพื่อดำเนินการชัดเจน

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

๔๔ ตัวชี้วัดที่ 4 มีการดำเนินงานด้านการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลเพื่อให้เป็นที่
ยอมรับของครูและบุคลากรทางการศึกษา

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีการสำรวจหรือทำประชาคมติดกับครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยว
กับการ โอนมาทำงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับที่ 2 มีการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยว
กับการ โอนมาทำงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับที่ 3 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการ
บริหารงานบุคคล

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

๔๕ ตัวชี้วัดที่ 5 มีแผนดำเนินการเพื่อสนับสนุนแผนงานด้านการส่งเสริมอาชีพ และการสนับสนุน
ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาอาชีพที่ชัดเจน

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีการร่วมประชุมวางแผนเพื่อดำเนินการด้านการส่งเสริมอาชีพ

ระดับที่ 2 มี 1 และมีแผนดำเนินการด้านการส่งเสริมอาชีพ

ระดับที่ 3 มี 1,2 และมีการติดตามประเมินผลอย่างชัดเจน

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

ตัวชี้วัดที่ 6 มีแผนงานการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา และการสนับสนุน
ทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ชัดเจน

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีการร่วมประชุมวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพ
การศึกษา

ระดับที่ 2 มีแผนการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

ระดับที่ 3 มีแผนการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา และมีแผนการ
สนับสนุนและติดตามทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ชัดเจน

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

ตัวชี้วัด 7 มีแผนการบริหารและแผนการติดตามการใช้งบประมาณด้านการศึกษาที่โปร่งใส
ตรวจสอบได้

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีแผนการบริหารงบประมาณในการจัดการศึกษา

ระดับที่ 2 มี 1 และมีแผนติดตามการใช้งบประมาณในการจัดการศึกษา

ระดับที่ 3 มี 1,2 และแสดงถึงการบริหารจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

๘ ตัวชี้วัดที่ 8 มีการดำเนินการ การบริการ การจัดทำโครงการ และสนับสนุนงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานอกระบบ โดยไม่ประสานงานกับศูนย์บริการการศึกษานอกนอกระบบโรงเรียน

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 เคยมีการดำเนินการฯบ้างแล้ว
ระดับที่ 2 เคยมีการดำเนินการฯอย่างมีหลักฐานอย่างน้อย 3 อย่าง
ระดับที่ 3 เคยมีการดำเนินการฯอย่างมีหลักฐานอย่างน้อย 3 อย่างและกระทำอย่างต่อเนื่องทุกปี

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3
เอกสาร/หลักฐาน.....

๙ ตัวชี้วัดที่ 9 มีการส่งเสริม สนับสนุน เยาวชน ด้านกีฬาและการศึกษา เพื่อสร้างความศรัทธาให้เกิดขึ้นกับประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีการส่งเสริม สนับสนุน โดย อบต.เป็นผู้ดำเนินการเอง
ระดับที่ 2 มีการส่งเสริม สนับสนุน โดย อบต.ให้งบประมาณผ่านหน่วยงานหรือผู้นำชุมชน
ระดับที่ 3 มีการส่งเสริม สนับสนุน โดย อบต.ร่วมมือกับหน่วยงานหรือผู้นำชุมชนจัดกิจกรรม

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3
เอกสาร/หลักฐาน.....

๑๐ ตัวชี้วัดที่ 10 ประชาชนและหน่วยงานอื่น ๆ มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของ อบต.

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล
ระดับที่ 2 มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน/โครงการต่าง ๆ
ระดับที่ 3 มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการต่าง ๆ

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3
เอกสาร/หลักฐาน.....

- ตัวชี้วัดที่ 11** มีอำนาจการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้า อย่างเต็มที่
 ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 ตัดสินใจโดยขอคำปรึกษาหน่วยเหนือ
 ระดับที่ 2 ตัดสินใจโดยขอความเห็นชอบจากหน่วยเหนือ
 ระดับที่ 3 ตัดสินใจโดยขอความเห็นชอบจากมติสภา อบต.

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

- ตัวชี้วัดที่ 12** มีความมุ่งมั่น ที่จะพัฒนาการศึกษาในชุมชนท้องถิ่น
 ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 มองเห็นปัญหาด้านการศึกษาของชุมชน
 ระดับที่ 2 มี 1 และมีการประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว
 ระดับที่ 3 มี 1,2 และร่วมวางแผนแก้ปัญหากับผู้บริหารสถานศึกษาทั้งในระบบ
 นอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัย

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

- ตัวชี้วัดที่ 13** พัฒนาองค์กรและทรัพยากรในองค์กร
 ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 เข้าร่วม โครงการเพื่อพัฒนาเป็น อบต. ดันแบบ ตาม โครงการพัฒนา
 อบต.ของกรมการปกครอง
 ระดับที่ 2 ส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรม สัมมนาตามโอกาส เพื่อพัฒนางานในหน้าที่
 ระดับที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรใน อบต.เข้าศึกษาต่อจนมีวุฒิปริญญาตรี
 หรือสูงกว่าทุกคน

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3

เอกสาร/หลักฐาน.....

- ตัวชี้วัดที่ 14** ความร่วมมือของประชาชน หน่วยงานราชการและเอกชน กับ อบต.
 ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 เมื่อ อบต. ร้องขอ ให้ความร่วมมือบางครั้ง
 ระดับที่ 2 เมื่อ อบต. ร้องขอ ให้ความร่วมมือทุกครั้ง

ระดับที่ 3 ให้ความร่วมมือโดยไม่ต้องร้องขอ

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3
เอกสาร/หลักฐาน.....

ตัวชี้วัดที่ 15 ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจมั่นคง

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 ประชาชนมีรายได้ ต่อหัว/ปี น้อยกว่า 50,000 บาท

ระดับที่ 2 ประชาชนมีรายได้ ต่อหัว/ปี 50,000-100,000 บาท

ระดับที่ 3 ประชาชนมีรายได้ ต่อหัว/ปี มากกว่า 100,000 บาท

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3
เอกสาร/หลักฐาน.....

ตัวชี้วัดที่ 16 ความมั่นคงทางการเมืองการปกครองของท้องถิ่น

ระดับคุณภาพ ระดับที่ 1 ในรอบปีเคยมีเหตุการณ์ขัดแย้งรุนแรง 2 ครั้งขึ้นไป

ระดับที่ 2 ในรอบปีเคยมีเหตุการณ์ขัดแย้งรุนแรง 1 ครั้ง

ระดับที่ 3 ในรอบปีไม่เคยมีเหตุการณ์ขัดแย้งรุนแรง

ผลการประเมินระดับศักยภาพ 1 2 3
เอกสาร/หลักฐาน.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง
ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสีหึง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

☛ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

- ประชาชนทั่วไป บุคลากรทางการศึกษา
 นักการเมืองท้องถิ่น อื่น ๆ (ระบุ).....

☛ คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นหรือชี้แจงข้อปัญหาหรือชี้แจงข้อเท็จจริงและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเสีหึง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อรองรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษานอกระบบ

1. ท่านมีข้อคิดเห็นหรือมีข้อชี้แจงปัญหาข้อเท็จจริง และมีข้อเสนอแนะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับบุคลากรของ อบต. หากจะให้บุคลากรของ อบต.แห่งนี้ ดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบแต่ละประเภท
 - 1.1. การศึกษาพื้นฐาน.....
.....
.....
 - 1.2. การให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ.....
.....
.....
 - 1.3. การให้ข้อมูล ข่าวสาร.....
.....
.....

2. ท่านมีข้อคิดเห็นหรือมีข้อชี้แจงปัญหาข้อเท็จจริง และมีข้อเสนอแนะเป็นอย่างไร ในเรื่องรายได้ของ อบต.แห่งนี้ หากนำมาใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาจากระบบแต่ละประเภท

1.1. การศึกษาพื้นฐาน.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2. การให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3. การให้ข้อมูล ข่าวสาร.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีข้อคิดเห็นหรือมีข้อชี้แจงปัญหาข้อเท็จจริง และมีข้อเสนอแนะเป็นอย่างไร ในเรื่องของอาคารสถานที่และวัสดุครุภัณฑ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของ อบต.แห่งนี้ หาก อบต.แห่งนี้ดำเนินกิจกรรมการศึกษาจากระบบแต่ละประเภท

3.1. การศึกษาพื้นฐาน.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2. การให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ.....

.....
.....
.....
.....
.....

3.3. การให้ข้อมูล ข่าวสาร.....

.....
.....
.....
.....
.....

4. ท่านมีข้อคิดเห็นหรือมีข้อชี้แจงปัญหาข้อเท็จจริง และมีข้อเสนอแนะเป็นอย่างไร ในเรื่องวิธีการหรือกระบวนการบริหารจัดการ หากจะให้ อบต.แห่งนี้ ดำเนินกิจกรรมการศึกษาออกระบบแต่ละประเภท

4.1. การศึกษาพื้นฐาน.....

.....
.....
.....
.....
.....

4.2. การให้ความรู้ด้านทักษะอาชีพ.....

.....
.....
.....
.....
.....

4.3. การให้ข่าวสาร ข้อมูล.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ทม 1307/

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายภิญโญ เปี้ยคง

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายธนกฤต โมราศิลป์ นักศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศักยภาพในการรับการถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อทิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำขึ้นนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับกระบวนการและหลักการวิจัย ทางสาขาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การบริหาร การศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)

รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ที่.....

โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา
ตำบลเลื้อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่
จังหวัดนครศรีธรรมราช

17 เมษายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ลงนามในหนังสือขอตกลงเครื่องมือ

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ข้าพเจ้า นายธนกฤต โมราศิลป์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ มีความประสงค์ขออนุญาตหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือจาก องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระบาท ตำบลเขาพระบาท อำเภอเชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช และ ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหัวไทร อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาท้ายนี้ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนกฤต โมราศิลป์)

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

เพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาด้วยนี้

.....
(รศ.ดร.สมประสงค์ วิทย์เกียรติ)

ที่ ทม 1307/

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหัวไทร

เนื่องด้วย นายธนกฤต โมราศิลป์ นักศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศักยภาพในการรับบริการผ่านไอทีการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยโดย ขอให้บุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหัวไทร ช่วยตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้จะไม่ให้เป็นการรบกวนเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)

รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ทม 1307/

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายธนกฤต โมราศิลป์ นักศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศักยภาพในการรับการถ่ายทอดการจัดการศึกษานอกระบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

ในการนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจาก องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)

รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ศธ 04071.026/พิเศษ

โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา
ตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่
จังหวัดนครศรีธรรมราช

2 กันยายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ข้าราชการครูเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเพื่อการวิจัย จำนวน 15 ชุด
 2. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน 3 ชุด

เนื่องด้วย นายธนภุต โมราศิลป์ อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา ซึ่งกำลังศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และกำลังทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ข้าราชการครูดังกล่าวจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบุคลากรของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทางโรงเรียนจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตและอำนวยความสะดวกให้ข้าราชการครูดังกล่าว เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ด้วย

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ

โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายภิญโญ เปี้ยคง)

ผู้อำนวยการผู้ปฏิบัติหน้าที่

ผู้อำนวยการโรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา

โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา

โทร. (075)386173

โทรสาร (075)386173

ที่ ศธ 04071.026/พิเศษ

โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา
ตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่
จังหวัดนครศรีธรรมราช

2 กันยายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ข้าราชการครูเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบประเมินศักยภาพเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด
 2. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายธนภุต โมราศิลป์ อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา ซึ่งกำลังศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และกำลังทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ข้าราชการครูดังกล่าวจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อหิง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแบบประเมินศักยภาพเพื่อการวิจัยและแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทางโรงเรียนจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตและอำนวยความสะดวกให้ข้าราชการครูดังกล่าว เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ด้วย

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ

โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายภิญโญ เปี้ยคง)

ผู้อำนวยการผู้ปฏิบัติหน้าที่

ผู้อำนวยการโรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา

โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา

โทร. (075)386173

โทรสาร (075)386173

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมสาร
สำนักบรรณสารสนเทศ
170

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายธนกฤต โมราศิลป์
วัน เดือน ปีเกิด	27 พฤษภาคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	กศ.บ.(การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2534
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเชียรใหญ่สามัคคีวิทยา อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2